

รายละเอียดของหลักสูตร
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

ชื่อสถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขต/คณะ/ภาควิชา	วังท่าพระ บัณฑิตวิทยาลัย ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม

หมวดที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. รหัสและชื่อหลักสูตร

1.1 รหัสหลักสูตร 25290081100269

1.2 ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

ภาษาอังกฤษ

Master of Arts Program in History of Architecture

2. ชื่อปริญญาและสาขาวิชา

ชื่อเต็มภาษาไทย

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม)

ชื่อเต็มภาษาอังกฤษ

Master of Arts (History of Architecture)

ชื่อย่อภาษาไทย

ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม)

ชื่อย่อภาษาอังกฤษ

M.A. (History of Architecture)

3. วิชาเอก

ไม่มี

4. จำนวนหน่วยกิตที่เรียนตลอดหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2

ไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต

5. รูปแบบของหลักสูตร

5.1 รูปแบบ

หลักสูตรระดับปริญญาโท หลักสูตร 2 ปี

5.2 ภาษาที่ใช้ ภาษาไทย

5.3 การรับเข้าศึกษา รับทั้งนักศึกษาไทยและนักศึกษาต่างชาติที่สามารถใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับดี

5.4 ความร่วมมือกับสถาบันอื่น เป็นหลักสูตรเฉพาะของมหาวิทยาลัยศิลปากร

5.5 การให้ปริญญาแก่ผู้สำเร็จการศึกษา ให้ปริญญาเพียงสาขาวิชาเดียว

6. สถานภาพของหลักสูตรและการพิจารณาอนุมัติ/เห็นชอบหลักสูตร

หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560 เริ่มเปิดสอนภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2560

สภาวิชาการให้ความเห็นชอบในการประชุมครั้งที่ 14 / 2560 วันที่ 7 เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2560

สภามหาวิทยาลัยอนุมัติหลักสูตรในการประชุมครั้งที่ 12 / 2560 วันที่ 13 เดือน ธันวาคม พ.ศ. 2560

สภาวิชาชีพ.....เห็นชอบหลักสูตรเมื่อวันที่เดือน พ.ศ.

7. ความพร้อมในการเผยแพร่หลักสูตรที่มีคุณภาพและมาตรฐาน

ปีการศึกษา 2562

8. อาชีพที่สามารถประกอบได้หลังสำเร็จการศึกษา

8.1 ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา

8.2 นักวิจัยในหน่วยงานรัฐและเอกชน

8.3 ที่ปรึกษาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในหน่วยงานเอกชน

8.4 วิชาชีพอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

9. ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่งและคุณวุฒิการศึกษาของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

9.1 นายพินัย สิริเกียรติกุล

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXX-XX-X

ตำแหน่ง อาจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Architectural History and Theory) The Bartlett School of Architecture,
University College London, UK (2012)

M.Phil. (Architectural History) The Bartlett School of Architecture, University
College London, UK (2007)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546)

สถ.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)

9.2 นางสาวนวลลักษณ์ วัสนันตชาติ

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXX-XX-X

ตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Conservation Studies) The University of York, UK (2006)

M.S. (Historic Preservation) University of Pennsylvania, USA (2001)

สถ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539)

9.3 นางสาวประติมา นิ่มเสมอ

เลขประจำตัวประชาชน X-XXXX-XXXX-XX-X

ตำแหน่ง อาจารย์

คุณวุฒิ Ph.D. (Architecture) Oxford Brookes University, UK (2010)

M.A. (International Studies in Vernacular Architecture) Oxford Brookes University, UK (2003)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)

10. สถานที่จัดการเรียนการสอน

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ

ที่อยู่ 31 ถนนหน้าพระลาน แขวงพระบรมมหาราชวัง เขตพระนคร กรุงเทพมหานคร 10200

11. สถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร

11.1 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางเศรษฐกิจ

แนวโน้มสำคัญในนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของสังคมไทย ณ ปัจจุบัน คือ การเข้ามาบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมทั้งจากหน่วยงานภาครัฐและเอกชนในรูปแบบใหม่ โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนมรดกทางวัฒนธรรมเหล่านั้นให้มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ซึ่งมรดกทางสถาปัตยกรรมเป็นสิ่งที่อยู่ภายใต้แนวโน้มดังกล่าว

สถานการณ์และแนวโน้มในการใช้สอยงานสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานต่างๆ ในรูปแบบใหม่ข้างต้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องมีการศึกษาจากผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการดังกล่าว เพื่อให้การประยุกต์ใช้มรดกทางสถาปัตยกรรมในเชิงเศรษฐกิจทั้งหลายสามารถได้ประโยชน์ทั้งในเชิงเศรษฐกิจพร้อม ๆ กับการอนุรักษ์รักษาคุณค่าทางประวัติศาสตร์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับงานสถาปัตยกรรมทางประวัติศาสตร์เหล่านั้นเอาไว้ได้อย่างถูกต้อง

11.2 สถานการณ์หรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม

ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กล่าวถึงยุทธศาสตร์การพัฒนาคนให้มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม ฉะนั้นหลักสูตรฯ จำเป็นต้องออกแบบมาเพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้ที่มีรากฐานมาจากวิชาการทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม สามารถคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์องค์ความรู้ได้ด้วยตนเองอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างบุคลากรทางวิชาการ สอดคล้องกับแนวทางการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์

นอกจากนี้ แนวโน้มการสร้างความร่วมมือกันของกลุ่มประเทศอาเซียน เพื่อสร้างประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ได้ก่อให้เกิดแนวโน้มการพัฒนาความรู้ในเชิงวัฒนธรรมร่วมในระดับภูมิภาคที่ข้ามเส้นแบ่งพรมแดน สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ว่า การทำความเข้าใจสังคมและวัฒนธรรมไทยหลายส่วน ไม่สามารถทำได้เฉพาะในประเทศไทยอีกต่อไป ซึ่งองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก็เช่นเดียวกัน หลายส่วนไม่สามารถศึกษาได้อย่างครอบคลุมและลึกซึ้งหากขาดซึ่งการเชื่อมโยงไปสู่บริบททางวัฒนธรรมและสังคมในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ดังนั้น หลักสูตรฯ จึงคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางวิชาการในมิตินี้

12. ผลกระทบจากข้อ 11.1 และ 11.2 ต่อการพัฒนาหลักสูตรและความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

12.1 การพัฒนาหลักสูตร

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ดังที่ได้กล่าวมา ในการพัฒนาหลักสูตรฯ จึงพัฒนาหลักสูตรในเชิงรุกที่มีศักยภาพและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามความต้องการทางสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ดังนี้

12.1.1 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมให้เกิดการศึกษา ค้นคว้า และสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมที่ลึกซึ้ง เป็นระบบ เพื่อผลิตนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญโดยตรงทางด้านนี้ สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

12.1.2 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมการใช้องค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไปประยุกต์สู่งานด้านการอนุรักษ์และการบริหารจัดการมรดกทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เพื่อรองรับแนวโน้มของสังคมในการเข้ามาใช้สอยและปรับเปลี่ยนมรดกทางสถาปัตยกรรมเพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ ๆ ที่เพิ่มมากขึ้น

12.1.3 พัฒนาหลักสูตรที่ส่งเสริมการศึกษาเนื้อหาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในลักษณะก้าวข้ามพรมแดนไปสู่การศึกษาในระดับภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เพื่อให้สอดคล้องกับการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ ณ ปัจจุบัน ที่ไม่อาจมองข้ามความเชื่อมโยงกันระหว่างมรดกทางวัฒนธรรมของไทยกับประเทศใกล้เคียงได้ และสอดรับการสร้างประชาคมอาเซียนในอนาคต

12.2 ความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบัน

ผลกระทบจากสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรมที่มีต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยศิลปากรที่มุ่งเน้นสู่ความเป็นเลิศทางด้านศิลปะ และวัฒนธรรม ปณิธานในการสร้างบัณฑิตที่มีคุณภาพ และสามารถบูรณาการศาสตร์ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

การพัฒนาหลักสูตรฯ ได้มุ่งเน้นการสร้างนักวิชาการที่มีคุณภาพ สามารถคิด วิเคราะห์ และสังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ตลอดจนการบูรณาการความรู้ในหลากหลายสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ความสามารถที่หลากหลาย มีความเป็นเลิศในทางวิชาการ และสามารถตอบสนองความต้องการในการพัฒนาประเทศในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

13. ความสัมพันธ์กับหลักสูตรอื่นที่เปิดสอนในคณะ/ภาควิชาอื่นของสถาบัน

ไม่มี

หมวดที่ 2 ข้อมูลเฉพาะของหลักสูตร

1. ปรัชญา ความสำคัญ และวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1.1 ปรัชญา

สร้างนักวิชาการที่มีความรู้และเชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มีความสามารถในการคิดค้นคว้า วิเคราะห์ พุด และเขียนอย่างเป็นระบบ

1.2 ความสำคัญ

การศึกษาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เป็นกระบวนการที่จำเป็นต่อการทำความเข้าใจงานสร้างสรรค์ทางสถาปัตยกรรม อันเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมที่สำคัญมากที่สุดอย่างหนึ่งของมนุษย์ นอกจากนี้ การศึกษาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมยังถือเป็นเครื่องมือในการทำความเข้าใจความเปลี่ยนแปลงทางประวัติศาสตร์ของมนุษย์และสังคมได้อีกทางหนึ่งด้วย

ในสังคมไทย การสร้างสรรค์งานสถาปัตยกรรมมีประวัติศาสตร์และพัฒนาการมายาวนานนับพันปี แต่เมื่อพิจารณาถึงงานวิชาการด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม กลับพบว่า งานศึกษาที่เป็นระบบวิชาการยังมีอยู่ค่อนข้างจำกัดเฉพาะในแวดวงของนักวิชาการเท่านั้น ดังนั้น การเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนในสาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมโดยตรงจึงเป็นความจำเป็นทางสังคมในการขยายองค์ความรู้ให้แพร่หลายในวงกว้างมากขึ้น

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้เปิดทำการเรียนการสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2529 ซึ่งตลอด 25 ปีที่ผ่านมาได้ทำการผลิตนักวิชาการทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมออกไปรับใช้สังคมอย่างมากมาย ถือได้ว่าเป็นสถาบันการศึกษาแห่งเดียวในประเทศไทยที่ผลิตมหาบัณฑิตทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมโดยตรง

ด้วยการตระหนักถึงความเป็นผู้นำตลอดจนภาระรับผิดชอบทางวิชาการต่อสังคมดังกล่าว หลักสูตรฯ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลง ซึ่งตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้กล่าวถึงการวางรากฐานการพัฒนาคนให้มีความสมบูรณ์ มีทักษะความรู้ที่พัฒนาต่อยอดจากองค์ความรู้รากเหง้าของตนเอง ฉะนั้นหลักสูตรฯ จึงถูกออกแบบเพื่อพัฒนาคนให้เป็นผู้มีความรู้และความเชี่ยวชาญทางวิชาการ สามารถคิด วิเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างเป็นระบบ ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา

1.3 วัตถุประสงค์

1.3.1 เพื่อสร้างนักวิชาการที่มีความรู้และเชี่ยวชาญด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในประเทศไทยและในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1.3.2 เพื่อส่งเสริมการศึกษาและการวิจัยทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในประเทศไทยและสถาปัตยกรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

1.3.3 เพื่อสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมที่สามารถส่งเสริมและตอบสนองต่องานวิชาชีพและวิชาการที่เกี่ยวข้อง อาทิ งานด้านอนุรักษ์ปฏิสังขรณ์โบราณสถาน งานด้านโบราณคดี งานด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ หรืองานด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เป็นต้น

1.3.4 เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์มรดกทางสถาปัตยกรรมให้สอดคล้องกับนโยบายการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมของชาติและหลักการอนุรักษ์มรดกวัฒนธรรมในระดับสากล

2. แผนพัฒนาปรับปรุง

แผนการพัฒนา/เปลี่ยนแปลง	กลยุทธ์	หลักฐาน/ตัวบ่งชี้
ปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นไปตามมาตรฐานที่ สกอ.กำหนด ภายในระยะเวลา 5 ปี	ติดตามและประเมินผลหลักสูตรอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ	1. เอกสารการปรับปรุงหลักสูตร 2. รายงานผลประเมินหลักสูตร
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ภายในระยะเวลา 5 ปี	ติดตามการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร	1. รายงานความพึงพอใจผู้จ้างงานที่มีต่อคุณลักษณะบัณฑิต 2. รายงานการติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิต
ส่งเสริมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และส่งเสริมการค้นคว้าวิจัยของนักศึกษา ภายในระยะเวลา 3 ปี	1. เพิ่มพูนทักษะ/ความรู้แก่อาจารย์ในเรื่องการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. พัฒนาระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง 3. ส่งเสริมการประเมินผลที่เน้นพัฒนาการของผู้เรียน	1. กิจกรรมการอบรมเพิ่มพูนทักษะแก่คณาจารย์ในด้านการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2. ความพึงพอใจนักศึกษาต่อระบบสารสนเทศที่สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3. รายงานของนักศึกษาที่แสดงถึงการฝึกฝนการค้นคว้าวิจัย
พัฒนาทักษะการสอน/การประเมินผลของอาจารย์ตามผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน ตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2552 ภายในระยะเวลา 3 ปี	พัฒนาทักษะการสอนด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรู้ ทักษะทางปัญญา ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และความรับผิดชอบ และทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ	1. จำนวนโครงการพัฒนาทักษะการสอนและการประเมินผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน 2. ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาต่อทักษะการสอนของอาจารย์ที่มุ่งผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน
ส่งเสริมให้คณาจารย์ทำงานค้นคว้าวิจัยทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม ภายในระยะเวลา 3 ปี	สนับสนุนทุนและหาแหล่งทุนในการทำวิจัยให้แก่คณาจารย์	รายงานผลการวิจัย

หมวดที่ 3 ระบบการจัดการศึกษา การดำเนินการ และโครงสร้างของหลักสูตร

1. ระบบการจัดการศึกษา

1.1 ระบบ จัดการศึกษาระบบทวิภาค ข้อกำหนดต่าง ๆ ให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

1.2 การจัดการศึกษาภาคพิเศษฤดูร้อน อาจมีการจัดการเรียนการสอนภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับพิจารณาของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

1.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค ไม่มี

2. การดำเนินการหลักสูตร

2.1 วัน – เวลาในการดำเนินการเรียนการสอน

ภาคการศึกษาต้น เดือนสิงหาคม – ธันวาคม

ภาคการศึกษาปลาย เดือนมกราคม – พฤษภาคม

ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน เดือนมิถุนายน – สิงหาคม

2.2 คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

2.2.1 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขา ทั้งนี้โดยผ่านความเห็นชอบของภาควิชาฯ

2.2.2 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 ข้อ 7 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2.2.3 ผ่านการสอบคัดเลือกจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

2.3 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

2.3.1 นักศึกษาบางส่วนขาดความเข้าใจแบบทางสถาปัตยกรรม ไม่สามารถอ่านแบบและเขียนแบบสถาปัตยกรรมได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการศึกษาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

2.3.2 ความเข้าใจในวิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

2.3.3 ทักษะภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

2.4 กลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหา/ข้อจำกัดของนักศึกษาในข้อ 2.3

2.4.1 หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาที่ขาดพื้นฐานในการทำความเข้าใจแบบทางสถาปัตยกรรมต้องลงเรียนรายวิชาเสริมพื้นฐาน 262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรมไทย ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

2.4.2 หลักสูตรกำหนดให้รายวิชา 262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเป็นรายวิชาบังคับ

2.4.3 หลักสูตรกำหนดให้นักศึกษาที่มีคะแนนสอบเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์ ต้องลงเรียนรายวิชา 262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต เพื่อพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของตน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม นอกจากนี้ อาจารย์ที่ปรึกษายังสามารถแนะนำให้นักศึกษาเข้าร่วมประชุมทางวิชาการระดับนานาชาติที่มีการนำเสนองานวิจัยด้วยภาษาต่างประเทศ

2.5 แผนการรับนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาในระยะ 5 ปี

ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษาแต่ละปีการศึกษา				
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
ชั้นปีที่ 1	10	10	10	10	10
ชั้นปีที่ 2	-	10	10	10	10
รวม	10	20	20	20	20
จำนวนที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา	-	-	20	10	10

2.6 งบประมาณตามแผน

2.6.1 งบประมาณรายรับ(หน่วย บาท)

รายละเอียดรายรับ	ปีงบประมาณ				
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
ค่าลงทะเบียน	209,000	836,000	836,000	836,000	836,000
ค่าเงินอุดหนุนรัฐบาล	1,182,591	1,241,721	1,303,807	1,368,997	1,437,447
รวมรายรับ	1,391,591	2,077,721	2,139,807	2,204,997	2,273,447

2.6.2 งบประมาณรายจ่าย (หน่วย บาท)

หมวดเงิน	ปีงบประมาณ				
	ปี 2560	ปี 2561	ปี 2562	ปี 2563	ปี 2564
ก. งบดำเนินการ					
ค่าใช้จ่ายบุคลากร	1,081,932	1,136,029	1,192,830	1,252,472	1,315,095
ค่าใช้จ่ายดำเนินงาน	208,922	720,161	722,217	724,375	726,642
ทุนวิจัย	10,450	41,800	41,800	41,800	41,800
ทุนการศึกษา	9,928	39,710	39,710	39,710	39,710

กิจกรรมนักศึกษา	18,862	75,449	75,449	75,449	75,449
รวม (ก)	1,330,093	2,013,148	2,072,006	2,133,806	2,198,696
ข. งบลงทุน					
ค่าครุภัณฑ์	61,498	64,572	67,801	71,191	74,751
รวม (ข)	61,498	64,572	67,801	71,191	74,751
รวม (ก) + (ข)	1,391,591	2,077,721	2,139,807	2,204,997	2,273,447
จำนวนนักศึกษา	10	20	20	20	20
ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา	139,159	103,886	106,990	110,250	113,672

2.7 ระบบการศึกษา

- [✓] แบบชั้นเรียน
- [] แบบทางไกลผ่านสื่อสิ่งพิมพ์เป็นหลัก
- [] แบบทางไกลผ่านสื่อแพร่ภาพและเสียงเป็นสื่อหลัก
- [] แบบทางไกลทางอิเล็กทรอนิกส์เป็นสื่อหลัก (E-learning)
- [] แบบทางไกลอินเทอร์เน็ต
- [] อื่น ๆ (ระบุ)

2.8 การเทียบโอนหน่วยกิต รายวิชา และการลงทะเบียนเรียนข้ามมหาวิทยาลัย

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

3. หลักสูตรและอาจารย์ผู้สอน

3.1 หลักสูตร

3.1.1 จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 45 หน่วยกิต

3.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

แผน ก แบบ ก 2

วิชาบังคับ	21 หน่วยกิต
วิชาเลือก	ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต
วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12 หน่วยกิต

3.1.3 รายวิชา

3.1.3.1 รหัสวิชา กำหนดไว้เป็นเลข 6 หลักโดยแบ่งออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มละสามหลัก เลขสามหลักแรก เป็นเลขประจำหน่วยงานที่รับผิดชอบรายวิชานั้น ๆ ดังนี้

262 ภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

เลขสามหลักหลัง เป็นเลขบอกรหัสรายวิชา ดังนี้

เลขตัวแรก	หมายถึง	ระดับการศึกษา
-----------	---------	---------------

4	=	ระดับปริญญาโท
---	---	---------------

สาขาวิชาสถาปัตยกรรมไทย

5	=	ระดับปริญญาโท
---	---	---------------

สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

เลขตัวที่สองและสาม	หมายถึง	กลุ่มของรายวิชาและลำดับของรายวิชา
--------------------	---------	-----------------------------------

00 - 09	=	หมวดวิชาพื้นฐาน
---------	---	-----------------

10 - 19	=	หมวดวิชาบังคับ
---------	---	----------------

20 - 29	=	วิทยานิพนธ์/การค้นคว้าอิสระ
---------	---	-----------------------------

30 ขึ้นไป	=	หมวดวิชาเลือก
-----------	---	---------------

3.1.3.2 การคิดหน่วยกิต

รายวิชาบรรยาย 1 หน่วยกิต เท่ากับ 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกหรือทดลองหรือปฏิบัติการ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 2 หรือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาฝึกงานหรือฝึกภาคสนาม 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

รายวิชาวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ 1 หน่วยกิต เท่ากับ 3 – 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ในแต่ละรายวิชากำหนดเกณฑ์ในการคำนวณหน่วยกิตจาก จำนวนชั่วโมงบรรยาย (บ) ชั่วโมงปฏิบัติ (ป) และชั่วโมงที่นักศึกษาต้องศึกษาด้วยตนเองนอกเวลาเรียน (น) ต่อ 1 สัปดาห์แล้วหารด้วย 3 ซึ่งมีวิธีคิด ดังนี้

$$\text{จำนวนหน่วยกิต} = \frac{\text{บ} + \text{ป} + \text{น}}{3}$$

การเขียนหน่วยกิตในรายวิชาต่าง ๆ ประกอบด้วยเลข 4 ตัวคือ

เลขตัวแรกอยู่นอกวงเล็บ เป็นจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น

เลขตัวที่สอง สาม และสี่ อยู่ในวงเล็บบอกโดย

เลขตัวที่สองบอกจำนวนชั่วโมงบรรยายต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สามบอกจำนวนชั่วโมงปฏิบัติต่อสัปดาห์

เลขตัวที่สี่บอกจำนวนชั่วโมงศึกษานอกเวลาต่อสัปดาห์

3.1.3.3 รายวิชา

รายวิชาพื้นฐาน (ไม่นับหน่วยกิต)

262 400	ความเข้าใจภาษาอังกฤษ (English Comprehension) สำหรับนักศึกษาที่มีคะแนนสอบเข้าเรียนในวิชาภาษาอังกฤษไม่ผ่านเกณฑ์	3*(3-0-6)
262 401	การเขียนแบบสถาปัตยกรรมไทย (Delineations in Thai Architecture) สำหรับนักศึกษาที่ขาดพื้นฐานในการทำความเข้าใจแบบทางสถาปัตยกรรม	3*(0-6-3)

รายวิชาบังคับ จำนวน 21 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

262 510	วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History of Architecture)	3(3-0-6)
262 511	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัยสุโขทัย (History of Pre-Sukhothai Architecture)	3(3-0-6)
262 512	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย-อยุธยา (History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods)	3(3-0-6)
262 513	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ (History of Architecture During Rattanakosin Period)	3(3-0-6)
262 514	วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Culture and Vernacular Architecture in Thailand and Southeast Asia)	3(3-0-6)
262 515	การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand)	3(2-2-5)
262 516	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 (History of Architecture in Southeast Asia I)	3(3-0-6)

หมายเหตุ * หมายถึง นักศึกษาลงทะเบียนเรียนโดยไม่นับหน่วยกิตและวัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U

รายวิชาเลือก จำนวนไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต ประกอบด้วยรายวิชาต่อไปนี้

262 530	วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม (Evolution of Buddhist Architecture)	3(3-0-6)
262 531	สถาปัตยกรรมยุคสมัยใหม่ในสยามสมัยรัชกาลที่ 4 – รัชกาลที่ 8 (New Architecture in Siam from the Kings Reign of Rama IV to Rama VIII)	3(2-2-5)
262 532	การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Reconstruction)	3(0-6-3)
262 533	ไทยศึกษา (Thai Studies)	3(3-0-6)
262 534	การเมือง เศรษฐกิจ สังคมในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย (Politics, Economy, Society in Contemporary Thai Architecture)	3(3-0-6)
262 535	การศึกษารายบุคคล (Individual Study)	3(0-6-3)
262 536	สัมมนาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Seminar in History of Architecture)	3(3-0-6)
262 537	การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand)	3(2-2-5)
262 538	การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ (Building Diagnostics of Ancient Monuments and Historic Buildings)	3(3-0-6)
262 539	การอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Materials in Ancient Monuments in Thailand)	3(2-3-4)
262 540	การปรับปรุงอาคารประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ (Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario)	3(2-2-5)
262 541	การศึกษางานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในต่างประเทศ (Architectural Conservation at International Level)	3(2-2-5)
262 542	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 (History of Architecture in Southeast Asia II)	3(3-0-6)
262 543	ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมใน เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Religions, Beliefs, and Culture influenced on Architecture in Southeast Asia)	3(3-0-6)

262 544	การวิจัยและการเผยแพร่ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Research and Dissemination of Architectural History)	3(3-0-6)
---------	--	----------

นอกจากรายวิชาดังกล่าวข้างต้น นักศึกษาสามารถเลือกเรียนจากทุกรายวิชาในหลักสูตรของสาขาวิชาอื่น ๆ ที่บัณฑิตวิทยาลัยเปิดสอนได้ โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) 12 หน่วยกิต

262 520	วิทยานิพนธ์ (Thesis)	มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต
---------	-------------------------	----------------------------

3.1.4 แสดงแผนการศึกษา

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ - ป - น)
262 400	ความเข้าใจภาษาอังกฤษ	3*(3-0-6)
262 401	การเขียนแบบสถาปัตยกรรมไทย	3*(0-6-3)
262 511	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัยสุโขทัย	3(3-0-6)
262 514	วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	3
รวมจำนวน		9

ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ - ป - น)
262 510	วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	3(3-0-6)
262 512	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย-อยุธยา	3(3-0-6)
262 515	การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย	3(2-2-5)
	วิชาเลือก	3
รวมจำนวน		12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ - ป - น)
262 513	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์	3(3-0-6)
262 516	ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1	3(3-0-6)
	วิชาเลือก	6
รวมจำนวน		12

ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

รหัสวิชา	ชื่อรายวิชา	จำนวนหน่วยกิต (บ - ป - น)
262 520	วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	12
รวมจำนวน		12

* สำหรับนักศึกษาที่ขาดพื้นฐาน ทั้งนี้ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตร โดยรายวิชานี้ไม่นับหน่วยกิต

3.1.5 คำอธิบายรายวิชา

262 400	ความเข้าใจภาษาอังกฤษ (English Comprehension) เงื่อนไข: 1. วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U 2. นักศึกษาที่สอบได้สัญลักษณ์ S มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ การอ่านงานเขียนที่เกี่ยวกับวิชาสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ในรูปของบทความทางวิชาการ รายงาน หรือตำราภาษาอังกฤษ English readings about architecture, using materials from articles, reports, and books, particularly those with contents relating to Thailand.	3(3-0-6)
262 401	การเขียนแบบสถาปัตยกรรมไทย (Delineations in Thai Architecture) เงื่อนไข: วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U เขียนแบบสถาปัตยกรรมไทยประเภทต่าง ๆ รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง Drafting exercises in drawing various types of Thai architectural components, decorative ornaments, structure, and construction details.	3(0-6-3)
262 510	วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History of Architecture) วิธีการและตัวแบบการวิจัยเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิธีวิจัยงานศิลปสถาปัตยกรรม Research models, methods, and their applications for carrying out investigations in history of architecture and related arts.	3(3-0-6)

- 262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัยสุโขทัย 3(3-0-6)
(History of Pre-Sukhothai Architecture)
- รูปแบบลักษณะเฉพาะและที่มาของสถาปัตยกรรม การวางผัง วิธีการก่อสร้าง สถาปัตยกรรม ประติมากรรมและปรัชญาของรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้อง ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 รวมทั้งสถาปัตยกรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลศิลปะแบบต่าง ๆ จากนอกประเทศ
- มีการศึกษานอกสถานที่
- Architecture of Pre-Sukhothai periods before 14th century in Thailand; origins, philosophy, styles, layouts, construction techniques, and sculptural elements; special characteristics of foreign art styles, their origins and influence on Thai architecture.
- Field trips required.
- 262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย-อยุธยา 3(3-0-6)
(History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods)
- คติ แนวคิด ลักษณะเฉพาะของการวางผัง รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม บทบาทหน้าที่ และพัฒนาการของงานสถาปัตยกรรมไทยประเภทพุทธศาสนาอาคารที่เป็นทั้ง เจดีย์ ปราสาท มณฑป อุโบสถ วิหาร และอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับศิลปสถาปัตยกรรมไทยในช่วงสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนปลาย (พุทธศตวรรษที่ 19-24)
- มีการศึกษานอกสถานที่
- Architecture in Thailand from the 14th to the 19th centuries during the periods of Sukhothai and Ayutthaya; ideologies, concepts, building layouts, styles, structures and architectural components; role and development of Buddhist buildings and structures such as stupas, prangs, mandapas, ordination halls, and viharas, in connection with developments in Thai art and architecture during the periods.
- Field trips required.

262 513

ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์

3(3-0-6)

(History of Architecture During Rattanakosin Period)

สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 8 เพื่อเข้าใจในคุณค่าสุนทรียภาพและอุดมคติแห่งยุคสมัย รวมทั้งสภาพสังคมวัฒนธรรมและแนวความคิดที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอิทธิพลจากอารยธรรมอยุธยา จีน และอารยธรรมใหม่จากตะวันตก และวิถีชีวิตที่สะท้อนในตัวสถาปัตยกรรม ผ่านการวิเคราะห์ผังพื้น รูปลักษณ์ องค์ประกอบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่าง ๆ วัด พระราชวัง บ้านพักอาศัย อาคารสาธารณะ และอาคารราชการ

Architecture of Rattanakosin period from the reign of Kings Rama I to Rama VIII; aesthetic values and ideologies; socio-cultural conditions and ideals affecting the creation of architecture especially those influenced by Ayutthaya, Chinese and Western civilizations; understanding lifestyles reflected in the works of architecture through analysis of plans, styles, components, materials and construction of various building types: temples, palaces, residences, public and government buildings.

262 514 **วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 3(3-0-6)**
(Culture and Vernacular Architecture in Thailand and Southeast Asia)

ความเกี่ยวเนื่องระหว่างวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรม รูปแบบทางสังคมวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมพื้นถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะในด้านชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพ ศาสนา การตั้งถิ่นฐาน ศิลปะ รวมทั้งสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกัน ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการสะท้อนกลับระหว่างสิ่งที่เป็นนามธรรมและรูปธรรม ปัจจัยที่เป็นนามธรรม รูปแบบและรูปทรงสถาปัตยกรรม การจัดระเบียบพื้นที่ใช้สอย สัญลักษณ์และสิ่งประดิษฐ์พื้นบ้าน ที่ปรากฏในแต่ละท้องถิ่นทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ความสำนึกในคุณค่าของภูมิปัญญาและงานออกแบบระดับพื้นบ้านเหล่านั้น

Relations between culture and architecture; social forms, cultural and environmental factors determining the unique characteristics of everyday life, occupations, religion, human settlements, art and architecture; emphasises on the interrelationships between intangible and tangible factors-social, culture and architecture; study of forms, functions and spatial identity of vernacular architecture including symbols, folk arts and inventions in Thailand and the neighbouring countries; awareness of the value of local wisdom and folk art design.

262 515 **การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย 3(2-2-5)**
(Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand)

หลักการ แนวคิด การอนุรักษ์โบราณสถานทั้งของไทยโบราณและหลักสากล การอนุรักษ์โครงสร้างและวัสดุของโบราณสถาน สาเหตุของความเสื่อมของโครงสร้างและวัสดุ และวิธีการแก้ไขโดยพื้นฐาน ตลอดจนการตรวจสภาพโบราณสถานและการทำรายงานการตรวจสภาพ

มีการศึกษานอกสถานที่

Principles and concepts in conservation of historic buildings according to ancient Thai techniques as well as international charters and methods; conservation of structure and materials; causes of deterioration and basic interventions; inspection of buildings and documentation of physical conditions.

Field trips required.

262 516

ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1
(History of Architecture in Southeast Asia I)

3(3-0-6)

ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนพื้นแผ่นดินใหญ่และจักรวรรดิหมู่เกาะในอินโดนีเซียระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 13 ตั้งแต่สมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดียในช่วงต้นคริสตกาลจนถึงยุคทองของศิลปะอินเดีย สถาปัตยกรรมสมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดีย สถาปัตยกรรมและศิลปะของ ผิวก (พยู) มอญ และอาระขาน สถาปัตยกรรมในอาณาจักรฟูนัน เจนละ จามปา และศรีวิชัย ส่วนสถาปัตยกรรมยุคทองของอิทธิพลอินเดีย สถาปัตยกรรมชวากลาง (คริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 10) สถาปัตยกรรมเขมรสมัยพระนคร (คริสต์ศตวรรษที่ 9 ถึง 12) สถาปัตยกรรมพุกาม (คริสต์ศตวรรษที่ 11 ถึง 13) และสถาปัตยกรรมจามปา (คริสต์ศตวรรษที่ 8 ถึง 11) นอกจากนั้นการศึกษายังรวมถึงศิลปะและสถาปัตยกรรมของอินเดียที่ส่งอิทธิพลต่อศิลปะและสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย

The architectural history of mainland and insular Southeast Asia during 7th to 13th centuries from the period of expansion of Indian culture (around the beginning of the Christian era) to the golden period of maturity of Indian Influence, the early Indianization period, for instance, architecture and art of the Pyu, Mon, and Arakanese and that of Fu-nan, Chen-la, Champa, and Srivijaya, the period of the maturity of Indian influence, for example, architecture in the Central Javanese period (7th to 10th centuries); Khmer architecture of the Angkor period (9th to 12th centuries); Pagan architecture (11th to 13th centuries); and Champa architecture (8th to 11th centuries). As well as the architecture and art of India influenced that in Southeast Asia.

- 262 520 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต
(Thesis)
เงื่อนไข: นักศึกษาต้องผ่านวิชาบังคับ 21 หน่วยกิต
โครงการเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาตามกลุ่มวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน และสถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา
Individual undertaking in research project on topic supervised by thesis adviser concerning either history of architecture, architecture and urban conservation, or architecture of Southeast Asia under the supervision of a thesis supervisor.
- 262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม 3(3-0-6)
(Evolution of Buddhist Architecture)
กำเนิดพุทธสถาปัตยกรรมและพัฒนากาในอินเดีย ศรีลังกา และประเทศเพื่อนบ้านที่มีอิทธิพลต่อพุทธสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ผังบริเวณ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ และสังฆิกวิหาร
Origin and development of Buddhist architecture in India, Sri Lanka, and Thailand's neighbouring countries; their influences on plans, layouts and designs of Buddhist architecture in Thailand, ordination halls, viharas, pagodas, and monasteries.

262 531 สถาปัตยกรรมยุคสมัยใหม่ในสยามสมัยรัชกาลที่ 4 – รัชกาลที่ 8 3(2-2-5)
(New Architecture in Siam from the Kings Reign of Rama IV to Rama VIII)

สถาปัตยกรรมใหม่ภายใต้อิทธิพลตะวันตก ซึ่งเป็นผลจากการเปิดประเทศ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 จนถึงรัชกาลที่ 8 สภาพสังคม วัฒนธรรมที่ทำให้เกิดอุดมคติแห่งยุคสมัย และสถาปัตยกรรมแบบใหม่ การวิเคราะห์ผังพื้น รูปแบบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่าง ๆ มีการเปรียบเทียบกับอาคารช่วงเวลาเดียวกันในญี่ปุ่นตั้งแต่รัชสมัยเมจิ ไทโช และโชวะ

New architecture under Western influence resulting from opening the country to the West from the reigns of King Rama IV to Rama VIII; socio-cultural conditions affecting emergence of ideology of the age bringing about new kind of architecture; analysis of plans, styles, materials and construction of various types of buildings; comparative studies of contemporaneous buildings in Japan in the Meiji, Taisho and Showa period.

262 532 การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม 3(0-6-3)
(Architectural Reconstruction)

กระบวนการเก็บข้อมูลและบันทึกจากสถานที่ตั้งเพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์และสันนิษฐานรูปแบบดั้งเดิมของโบราณสถาน ด้วยการใช้องค์ความรู้และหลักวิชาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

มีการศึกษานอกสถานที่

Collecting and documenting architectural data from assigned sites; use of data as well as knowledge of architectural history to analyze and speculate original forms of ancient buildings.

Field trips required.

- 262 533 **ไทยศึกษา** 3(3-0-6)
(Thai Studies)
 ประเพณีและวัฒนธรรมไทยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำรงชีวิต โลกทัศน์ คติความ
 เชื่อและศาสนา ทั้งระดับสังคมชาวบ้านและในราชสำนักตลอดจนการรับเอาอารยธรรมต่าง ๆ เข้า
 มาพัฒนาจนกลายเป็นจารีตของตนเอง
 Thai traditions and cultures in the past associated with ways of life,
 worldviews, religions, and beliefs of common people and courtiers, and
 adaptation of influences from other civilizations.
- 262 534 **การเมือง เศรษฐกิจ สังคมในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย** 3(3-0-6)
(Politics, Economy, Society in Contemporary Thai Architecture)
 ความเปลี่ยนแปลงทางแนวคิด คติความเชื่อ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย
 ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม
 Transformations in thoughts, doctrines, and architectural styles of
 contemporary Thai architecture as a result of political and socio-economic
 changes.
- 262 535 **การศึกษารายบุคคล** 3(0-6-3)
(Individual Study)
 เลือกศึกษาและค้นคว้าในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษในขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์
 สถาปัตยกรรม หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม
 Individual undertaking in a study concerning history of architecture or
 architectural conservation on topic of special interest.
- 262 536 **สัมมนาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม** 3(3-0-6)
(Seminar in History of Architecture)
 สัมมนาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกัประวัติศาสตร์
 สถาปัตยกรรม
 Discussion of theories, principles, and concepts pertaining to history of
 architecture.

262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย 3(2-2-5)
 (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand)

หลักการบริหาร การจัดการ และกฎหมายตลอดจนระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งที่ตั้ง การอนุรักษ์โบราณสถานและสภาพโดยรอบ ตลอดจนการอนุรักษ์ชุมชนประวัติศาสตร์ประเภทต่างๆ ผ่านการวิเคราะห์สภาพสังคม วัฒนธรรม และกายภาพของชุมชน

Principles of management and legislations concerning conservation of historic places; conservation of buildings, sites, surroundings, and community settlements, based on analysis of socio-cultural factors and physical conditions.

262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ 3(3-0-6)
 (Building Diagnostics of Ancient Monuments and Historic Buildings)

โครงสร้างและวิธีการก่อสร้างโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ สาเหตุ ปัจจัย และตัวการที่ทำให้อาคารเสื่อมสภาพ รูปแบบการเสื่อมสภาพของโครงสร้างอาคารและวัสดุ และการวินิจฉัยหาสาเหตุการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์

มีการศึกษานอกสถานที่

Structures and construction techniques of ancient monuments and historic buildings; causes, factors and agents causing decays; patterns of structural damage and material deterioration; and diagnosis of building decay and deterioration.

Field trips required.

262 539 การอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย 3(2-3-4)

(Conservation of Materials in Ancient Monuments in Thailand)

คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างโบราณสถานในประเทศไทย กระบวนการเสื่อมสภาพของวัสดุเมื่อถูกนำมาใช้ในสภาพแวดล้อมของประเทศไทย คุณสมบัติ ข้อดีข้อเสียของวัสดุและวิธีการที่ใช้ในการอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย

มีการศึกษานอกสถานที่

Properties of materials used in constructing ancient monuments in Thailand; decay mechanisms of materials under local climate; properties, advantages and disadvantages of materials and techniques used to conserve materials in ancient monuments in Thailand.

Field trips required.

262 540 การปรับปรุงอาคารประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ 3(2-2-5)

(Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario)

ทฤษฎีและการปฏิบัติการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ เพื่อค้นหากระบวนการและการสร้างแนวทางปฏิบัติในการนำอาคารประวัติศาสตร์กลับมาใช้ในบริบทใหม่ ที่ทำให้อาคารถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และอาคารมีอายุการใช้งานที่ยาวนานต่อไป ด้วยการปรับอาคารให้มีพื้นที่ใช้สอยใหม่ที่เหมาะสม โดยกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพอาคารในด้านต่าง ๆ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและที่ว่างเดิม โครงสร้างเดิม ทางเดิน และโครงสร้างความสัมพันธ์ของอาคารกับพื้นที่ ปัจจัยด้านการเมือง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และปรัชญาของการอนุรักษ์อาคาร นโยบายและการปฏิบัติวิชาชีพ การพัฒนาที่ยั่งยืน และการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่

Concepts and practice concerning rehabilitation of historic buildings in their changed context for more effective and efficient use to help prolong the life of buildings; analysis of architectural style, structure, circulation, and interrelationship between buildings and spaces for determining potential uses; political, social, cultural, and economic factors relating to philosophy of conservation and policies concerning conservation practices; sustainable development and adaptive reuse of resources.

- 262 541 การศึกษาดูงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในต่างประเทศ 3(2-2-5)
 (Architectural Conservation at International Level)
 เงื่อนไข: นักศึกษารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานเอง นอกเหนือจากค่าลงทะเบียน
 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชนในหลากหลายภูมิภาค ยุโรป อเมริกา หรือเอเชีย
 ผ่านการบรรยาย ทักษะศึกษา และปฏิบัติงานจริงในพื้นที่
 มีการศึกษานอกสถานที่
 Field-trip concerning the conservation of architecture and communities in
 other parts of the world, including Europe, America and Asia through lectures,
 excursions, and practical undertakings. Students' performance based on the
 evaluating of papers and summer training.
 Field trips required.
- 262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 3(3-0-6)
 (History of Architecture in Southeast Asia II)
 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนผืนแผ่นดินใหญ่และจักรวรรดิ
 หมู่เกาะในอินโดนีเซียตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 20 สมัยการสะท้อนความเป็นสถาปัตยกรรม
 ท้องถิ่นจนถึงสถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียล ได้แก่ สถาปัตยกรรมในชาวตะวันออกระหว่าง
 คริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 16 สถาปัตยกรรมในกัมพูชาและพม่าหลังจากอาณาจักรเขมรและพุกาม
 ล่มสลายในคริสต์ศตวรรษที่ 13 สถาปัตยกรรมจามปาตอนปลาย สถาปัตยกรรมในประเทศไทย
 ที่รัฐและอาณาจักรเริ่มก่อตั้งและมีบทบาทขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 พุทธสถาปัตยกรรมที่ได้รับ
 อิทธิพลพระพุทธศาสนาเถรวาทจากศรีลังกา รวมทั้งสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลศาสนาอิสลาม
 ในมาเลเซียและอินโดนีเซีย และสถาปัตยกรรมที่มีอิทธิพลตะวันตกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 Architectural history of mainland Southeast Asia and insular Indonesia
 from the 10th to the 20th century A.D., reflection periods of local to colonial
 architecture, for example, architecture in Eastern Java during the 10th to the 16th
 centuries; architecture in Cambodia and Burma after the collapse of Angkor and
 Pagan empires in the 13th century; Champa architecture in the late period;
 architecture of states and kingdom emerged in Thailand in the 13th century;
 Buddhist architecture with Sinhalese influence; architecture with Islamic influence
 in Indonesia and the Malay Peninsula; and architecture with Western influence in
 Southeast Asia.

262 543 ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรม
ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

3(3-0-6)

(Religions, Beliefs, and Culture influenced on Architecture in
Southeast Asia)

ศึกษา ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบสถาปัตยกรรมในภูมิภาค เนื่องจากสถาปัตยกรรมเป็นส่วนหนึ่งของระบบวัฒนธรรม พื้นที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไม่ว่าจะใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาหรือความเชื่อหรือเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมล้วนสะท้อนโลกทัศน์ของผู้สร้างและผู้อยู่อาศัย ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมทั้งที่เป็นของดั้งเดิมในภูมิภาคและที่รับอิทธิพลจากภายนอก ระบบทางสังคม ระบบความเชื่อและศาสนา รวมไปถึงแนวความคิดเรื่อง น้ำ ภูเขา จักรวาล และสมมุติเทพ

Study of religions, beliefs, and culture in Southeast Asia that influence architectural designs in the region. Architecture as a cultural system; symbolic religious spaces and spaces for social interactions reflecting worldviews of their builders and inhabitants, local traditions and foreign influences, social systems, beliefs and religious systems, and cosmological concepts of water, mountain, and divinities.

262 544 การวิจัยและเผยแพร่ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
(Research and Dissemination of Architectural History)

3(3-0-6)

แนวทางที่เป็นไปได้ในการวิจัย ประยุกต์ใช้ และเผยแพร่ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ที่นอกเหนือไปจากแบบแผนทางวิชาการ

Possibilities of various ways in which architectural history may be researched, applied and disseminated outside the conventional academic research.

3.2 ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน ตำแหน่ง และคุณวุฒิของอาจารย์

3.2.1 อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย(ชั่วโมง/ สัปดาห์/ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
1	อาจารย์ ดร.พินัย สิริเกียรติกุล X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Architectural History and Theory) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2012) M.Phil. (Architectural History) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2007) สถ.ม. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546) สถ.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)	2	5
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวลลักษณ์ วัชรสันตชาติ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Conservation Studies) The University of York, UK (2006) M.S. (Historic Preservation) University of Pennsylvania, USA (2001) สถ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539)	12	12
3	อาจารย์ ดร.ประติมา นิมเสมอ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Architecture) Oxford Brookes University, UK (2010) M.A. (International Studies in Vernacular Architecture) Oxford Brookes University,	2	5

		UK (2003) สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)		
--	--	--	--	--

3.2.2 อาจารย์ประจำหลักสูตร

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย(ชั่วโมง/ สัปดาห์/ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
1	อาจารย์ ดร.พินัย สิริเกียรติกุล X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Architectural History and Theory) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2012) M.Phil. (Architectural History) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2007) สถ.ม. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546) สถ.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)	2	5
2	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวลลักษณ์ วัสนันตชาติ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Conservation Studies) The University of York, UK (2006) M.S. (Historic Preservation) University of Pennsylvania, USA (2001) สถ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539)	12	12

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย(ชั่วโมง/ สัปดาห์/ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
3	อาจารย์ ดร.ประติมา นิมเสมอ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (Architecture) Oxford Brookes University, UK (2010) M.A. (International Studies in Vernacular Architecture) Oxford Brookes University, UK (2003) สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)	2	5

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล เลขประจำตัวประชาชน	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา	ภาระงานสอนเฉลี่ย(ชั่วโมง/ สัปดาห์/ปีการศึกษา)	
			ปัจจุบัน	ปรับปรุง
4	ศาสตราจารย์พิเศษ เสนอ นิลเดช X-XXXX-XXXXX-XX-X	ประกาศนียบัตรชั้นสูง (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2517) ศศ.บ. (โบราณคดี) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2505)	6	6
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติมา จตุรวงศ์ X-XXXX-XXXXX-XX-X	Ph.D. (History of Art Southeast Asian Art) Cornell University, USA (2003) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540) สถ.บ. มหาวิทยาลัยศิลปากร (2533)	2	9
6	รองศาสตราจารย์ชาติรี ประภิตนันทการ X-XXXX-XXXXX-XX-X	สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547) สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)	3	7
7	อาจารย์พริยา บุญประสงค์ X-XXXX-XXXXX-XX-X	M.A. (Architecture in Regeneration Field of Study) Oxford Brookes University, UK (2006) สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)	5	7

3.2.3 อาจารย์พิเศษ

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา
1	ศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สุริยวุฒิ สุขสวัสดิ์	Doctorat de 3 e cycle en Etudes Indiennes (Histoire et Archéologie) (Mention Très Bien) Université de Paris III (Sorbonne Nouvelle) Paris, France (1985) ศศ.ม. (โบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2523) ศศ.บ. (โบราณคดี) เกียรตินิยม มหาวิทยาลัยศิลปากร (2519)
2	รองศาสตราจารย์วิวัฒน์ เตมีพันธ์	สถ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2507)
3	รองศาสตราจารย์สุภากรณ์ จินตามณีโรจน์	อ.ม. (ประวัติศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2519) อ.บ. (ประวัติศาสตร์) เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2515)
4	รองศาสตราจารย์ ดร.ศานติ รักดีคำ	อ.ด. (วรรณคดีและวรรณคดีเปรียบเทียบ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2550) ศศ.ม. (จารึกภาษาตะวันออก) มหาวิทยาลัย ศิลปากร (2545) ศศ.บ. (ภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)
5	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิมลรัตน์ อิศระธรรมบุญ	D.Eng. The University of Tokyo, Japan (2009) สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2544) สถ.บ. มหาวิทยาลัยศิลปากร (2540)
6	รองศาสตราจารย์ ดร.เชษฐ ติงสัญชลี	Ph.D. (History of Art) National Museum Institute New Delhi, India (2006) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2544) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) เกียรตินิยมอันดับ 1

ลำดับ	ตำแหน่ง ชื่อ สกุล	คุณวุฒิ สาขา สถาบัน ปีที่สำเร็จการศึกษา
		มหาวิทยาลัยศิลปากร (2541)
7	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งโรจน์ ภิรมย์อนุกุล	ปร.ด. (โบราณคดีสมัยประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2552) ศศ.ม. (ภาษาสันสกฤต) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์ศิลปะ) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2539)
8	อาจารย์ ดร.โดม ไกรปกรณ์	อ.ด. (ประวัติศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2550) ศศ.ม. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2542) ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (2538)
9	อาจารย์ ดร.คัทธียากร ศศิธรรมาศ	Dr.Phil. (History) Universität Hamburg, Germany (2012) M.A. (History) Westfälische Wilhelms-Universität Münster, Germany (2006)
10	อาจารย์ ดร.วิญญู อจรรักษ์	Ph.D. (History and Theory) The Architectural Association School of Architecture, UK (2012) M.Sc. (Architecture, Urbanism and Building Sciences) Delft University of Technology, The Netherlands (2004) สถ.บ. มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)

4. องค์ประกอบเกี่ยวกับประสบการณ์ภาคสนาม (การฝึกงานหรือสหกิจศึกษา)

ไม่มี

5. ข้อกำหนดเกี่ยวกับการทำโครงการหรืองานวิจัย

5.1 คำอธิบายโดยย่อ

หลักสูตรฯ เป็น แผน ก แบบ ก 2 กำหนดให้นักศึกษาทำวิทยานิพนธ์ในประเด็นทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม โดยนักศึกษาสามารถอธิบายทฤษฎีที่นำมาประยุกต์ในการทำงานวิจัย และมีขอบเขตของงานวิจัยที่สามารถทำสำเร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด ภายใต้การแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

5.2 มาตรฐานผลการเรียนรู้

นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในกระบวนการวิจัยอย่างเป็นระบบ สามารถค้นคว้า ดำเนินการวิจัย เขียน รายงาน และสรุปผลการวิจัยเพื่อนำเสนอสู่สังคมได้

5.3 ช่วงเวลา ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

5.4 จำนวนหน่วยกิต วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า) 12 หน่วยกิต

5.5 การเตรียมการ

- (1) มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้นักศึกษาเป็นรายบุคคล
- (2) มีการกำหนดชั่วโมงให้คำปรึกษาและระยะเวลาในการศึกษา
- (3) อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำปรึกษาและติดตามความก้าวหน้าในการเลือกหัวข้อและกระบวนการศึกษา

5.6 กระบวนการประเมินผล

- (1) นักศึกษากำหนดหัวข้อและเสนอโครงการวิทยานิพนธ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์เพื่อขออนุมัติ
- (2) ประเมินผลความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์จากรายงานที่ได้กำหนดรูปแบบการนำเสนอตามระยะเวลาโดยอาจารย์ที่ปรึกษา
- (3) อาจารย์ที่ปรึกษาและนักศึกษาประเมินผลการเรียนรู้ร่วมกัน
- (4) การประเมินผลวิทยานิพนธ์ เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 เรื่องการทำวิทยานิพนธ์ (หมวดที่ 6) และการวัดผลและประเมินผลการศึกษา (หมวดที่ 4) (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

หมวดที่ 4 ผลการเรียนรู้ กลยุทธ์การสอนและการประเมินผล

1. การพัฒนาคุณลักษณะพิเศษของนักศึกษา

บัณฑิตมีความรู้และเชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มีความสามารถในการคิด ค้นคว้า วิเคราะห์ พุด และเขียนอย่างเป็นระบบ

คุณลักษณะพิเศษ	กลยุทธ์หรือกิจกรรมของนักศึกษา
ด้านบุคลิกภาพ	มีการสอดแทรกเรื่อง เทคนิคการเจรจาสื่อสาร และการนำเสนอ ผลงานต่อสาธารณชน
ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพ	ให้ความรู้ที่เกี่ยวกับจรรยาบรรณวิชาชีพ และผลกระทบต่อสังคม
ด้านการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ	ให้นักศึกษาได้เรียนรู้การค้นคว้าข้อมูล ใช้ทฤษฎี และฝึกฝนการคิด วิเคราะห์ผ่านการเขียนรายงานหรือบทความทางวิชาการ
ด้านภาวะผู้นำ และความรับผิดชอบ	กำหนดให้มีรายวิชาซึ่งนักศึกษาต้องทำงานเป็นกลุ่ม ตลอดจน กำหนดให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการนำเสนองาน เพื่อฝึกให้นักศึกษา ได้สร้างภาวะผู้นำ และมีความรับผิดชอบ
ด้านความคิดสร้างสรรค์	ส่งเสริมให้นักศึกษาใช้ความคิดสร้างสรรค์ในทุกขั้นตอนของ กระบวนการเรียนรู้ ฝึกกระบวนการทางด้านความคิด ผ่านการ ปฏิบัติการด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

2. การพัฒนาผลการเรียนรู้ในแต่ละด้าน

2.1 ด้านคุณธรรม จริยธรรม

2.1.1 ผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

นักศึกษาต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมทางวิชาการ อาจารย์ผู้สอนในแต่ละรายวิชาต้อง พยายามสอดแทรกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรมทางวิชาการต่อไปนี้ เพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม ไปพร้อมกับวิทยาการต่าง ๆ ที่ศึกษา

- 1) มีจรรยาบรรณทางวิชาการ
- 2) ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบวิชาชีพ
- 3) เคารพกติกาขององค์กรและสังคม
- 4) มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม

5) เคารพสิทธิและรับฟังความเห็นของผู้อื่น และเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

2.1.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) มีการอธิบายถึงจริยธรรมทางวิชาการและวิชาชีพ
- 2) กำหนดกติการ่วมกันในการเรียนการสอนและให้อาจารย์ตลอดจนนักศึกษาปฏิบัติ

ตาม

- 3) จัดกิจกรรมที่ส่งเสริมจิตสำนึกรับผิดชอบต่อสังคม

2.1.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1) ประเมินจากผลงานที่นักศึกษานำเสนอ
- 2) ประเมินจากพฤติกรรมในการเรียนของนักศึกษา
- 3) ประเมินจากการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา

2.2 ด้านความรู้

2.2.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาควรมีมาตรฐานความรู้ที่ครอบคลุมในสิ่งต่อไปนี้

- 1) มีความรู้และความเข้าใจหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาของสาขาวิชา อาทิ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน
- 2) มีความรอบรู้ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 3) สามารถนำหลักการ ทฤษฎี และความรู้อื่น ๆ มาสร้างแนวทาง และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม

- 4) ติดตามความก้าวหน้าของความรู้ด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน

2.2.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ใช้การเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นการบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การสัมมนา การทำแบบฝึกหัด และการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง โดยให้เหมาะสมกับเนื้อหาสาระของแต่ละรายวิชานอกจากนั้นอาจจัดให้เป็นการเรียนรู้จริงโดยการศึกษาจากสถานที่ หรือเชิญผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ตรงมาเป็นวิทยากรพิเศษเฉพาะเรื่อง

2.2.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

ประเมินจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการปฏิบัติของนักศึกษา ดังนี้

- 1) การทดสอบย่อยและการสอบ
- 2) ประเมินจากรายงานที่มอบหมายให้นักศึกษาทำ
- 3) ประเมินจากการนำเสนอรายงานในชั้นเรียน

2.3 ด้านทักษะทางปัญญา

2.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

นักศึกษาจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาทักษะทางปัญญาไปพร้อมกับความรู้ในสาขาวิชา ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน โดย นักศึกษาต้องมีคุณสมบัติต่าง ๆ จากการสอนเพื่อให้เกิดทักษะทางปัญญา ดังนี้

- 1) คิดอย่างมีระบบ และมีวิจารณ์ญาณ
- 2) สามารถสืบค้น ศึกษา และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์
- 3) สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ
- 4) สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม
- 5) สามารถบูรณาการความรู้และทักษะทางปัญญากับความรู้ด้านอื่น ๆ ได้

2.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) การอภิปรายกลุ่ม
- 2) การทำกรณีศึกษา
- 3) การเรียนรู้จากการวิเคราะห์และแก้ปัญหา
- 4) การฝึกปฏิบัติ
- 5) การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม
- 6) การเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

2.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะทางปัญญา

- 1) ผลจากการวิเคราะห์กรณีศึกษา
- 2) การมีส่วนร่วมในการอภิปราย
- 3) การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน
- 4) การวิเคราะห์วิจารณ์
- 5) การสัมมนา

2.4 ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

2.4.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

ความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับคนกลุ่มต่างๆ เป็นเรื่องจำเป็น นักศึกษาจึงควรมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีสภาวะการณ์เป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถลำดับความสำคัญ และแก้ไขข้อขัดแย้ง โดยใช้หลักธรรมาภิบาล

2) มีความรับผิดชอบต่อสังคม

3) มีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และองค์กรได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

2.4.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) การทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม

2) การมอบหมายงานเป็นกลุ่ม

3) การมอบหมายงานเป็นรายบุคคล

4) การฝึกปฏิบัติงานนอกสถานที่

2.4.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

1) การแสดงออกในการทำกิจกรรมกลุ่ม

2) พฤติกรรมในการทำงานเป็นทีม

3) การนำเสนอผลงาน

4) ผลสัมฤทธิ์ของงานที่ได้รับมอบหมาย

2.5 ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

2.5.1 ผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี

สารสนเทศ

1) มีทักษะทางการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และนำเสนอผลงาน ทั้งการพูด การเขียน และการใช้สื่ออื่นๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

2) มีทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น เพื่อการค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น

3) สามารถนำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขมาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

4) สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในทางการศึกษาและวิชาการอย่างเหมาะสม

2.5.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้ในการพัฒนาผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) การมอบหมายงานให้สืบค้น จัดการ และนำเสนอข้อมูล
- 2) ให้มีการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.5.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

- 1) ประเมินจากการนำเสนอผลงาน
- 2) ประเมินจากการเขียนรายงาน

3. แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

ผลการเรียนรู้ในตารางมีความหมายดังนี้

1. ด้านคุณธรรม จริยธรรม

- 1.1 มีจรรยาบรรณทางวิชาการ
- 1.2 ปฏิบัติตามกฎหมายระเบียบวิชาชีพ
- 1.3 เคารพกติกาขององค์กรและสังคม
- 1.4 มีจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม
- 1.5 เคารพสิทธิและรับฟังความเห็นของผู้อื่น และเคารพในคุณค่าและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

2. ด้านความรู้

- 2.1 มีความรู้และความเข้าใจหลักการ และทฤษฎีที่สำคัญในเนื้อหาของสาขาวิชา อาทิ ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน
- 2.2 มีความรอบรู้ในสาขาวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง และศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 2.3 สามารถนำหลักการ ทฤษฎี และความรู้อื่น ๆ มาสร้างแนวทาง และแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติวิชาชีพได้อย่างเหมาะสม
- 2.4 ติดตามความก้าวหน้าของความรู้ด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน

3. ด้านทักษะทางปัญญา

- 3.1 คิดอย่างมีระบบ และมีวิจารณญาณ
- 3.2 สามารถสืบค้น ศึกษา และประเมินสารสนเทศ เพื่อใช้ในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์

3.3 สามารถรวบรวม ศึกษา วิเคราะห์ และสรุปประเด็นปัญหาและความต้องการ

3.4 สามารถประยุกต์ความรู้และทักษะกับการแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม

3.5 สามารถบูรณาการความรู้และทักษะทางปัญญากับความรู้ด้านอื่น ๆ ได้

4. ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

4.1 มีสภาวะการณ์เป็นผู้นำ หรือผู้ตามที่ดี รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถลำดับความสำคัญ และแก้ไขข้อขัดแย้ง โดยใช้หลักธรรมาภิบาล

4.2 มีความรับผิดชอบต่อสังคม

4.3 มีความสามารถในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และองค์กรได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

5. ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

5.1 มีทักษะทางการสื่อสาร สามารถถ่ายทอดความรู้ และนำเสนอผลงาน ทั้งการพูด การเขียน และการใช้สื่ออื่น ๆ ให้ผู้อื่นเข้าใจได้

5.2 มีทักษะและความรู้ภาษาอังกฤษหรือภาษาต่างประเทศอื่น เพื่อการค้นคว้าได้อย่างเหมาะสมและจำเป็น

5.3 สามารถนำการวิเคราะห์เชิงตัวเลขมาแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องได้อย่างเหมาะสม

5.4 สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่เกี่ยวข้องในทางการศึกษาและวิชาการอย่างเหมาะสม

แผนที่แสดงการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชา (Curriculum Mapping)

● ความรับผิดชอบหลัก

○ ความรับผิดชอบรอง

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา					4. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	4
262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ	○							●		●		●	○			○	●	●	●		
262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรมไทย	○							●		●		●	○			○	●	●			○
262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	●	○	●		●	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	○	●	●	●		○
262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัย สุโขทัย	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○		●		●	●	●		○
262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย- อยุธยา	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○		●		●	●	○		○
262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัย รัตนโกสินทร์	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○		●		●	●	●		○
262 514 วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นใน ประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●	○			○	●	○	○		○		●		○		●	○	●			○
262 515 การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และ โบราณสถานในประเทศไทย	●	●		○	●	●	●	○		●		●	○	●	●	●	○	●		●	○
262 516 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชีย	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○		●		●	●	●		○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา					4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	4
คะแนนเฉลี่ยได้ 1																					
262 520 วิทยานิพนธ์	●	●			●	●	●	○	●	●	●	●	●	●		●	●	●	●	○	●
262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○		●		●	●	●		○

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา					4. ทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	4
262 531 สถาปัตยกรรมยุคสมัยใหม่ในสยามสมัยรัชกาลที่ 4 - รัชกาลที่ 8	•		◦		•	•	◦		•	•	◦	•	•	◦	•		•	•	•		◦
262 532 การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม	•	•		◦	•	•		•		•	◦	•	◦		•	•				•	•
262 533 ไทยศึกษา	•			◦	◦	•	•			•	•		◦	•	•	•		•	◦		
262 534 การเมือง เศรษฐกิจ สังคมในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย	•			◦	•	•	◦		•	•	◦	•		•	•	•		•	◦		◦
262 535 การศึกษารายบุคคล	•	•			•	•	◦		•	•	◦	•	•	•		•	◦	•	◦		•
262 536 สัมมนาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม					•				•		◦					◦					•
262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย	•	•		•	•	•	•	◦		•		•	◦	•	•	•	◦	•		•	◦
262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์		•				•						•	◦		•			•	◦		
262 539 การอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย		•				•						•			•			•	◦		
262 540 การปรับปรุงอาคารประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่	•	◦		•	◦	•	•	◦		•	◦	◦	•	◦		•	•	•	•		◦

รายวิชา	1. คุณธรรม จริยธรรม					2. ความรู้				3. ทักษะทางปัญญา					4. ทักษะความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคลและ ความรับผิดชอบ			5. ทักษะการวิเคราะห์เชิง ตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	1	2	3	4
262 541 การศึกษาดูงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมใน ต่างประเทศ	●	○		●	○	●	●	○		●	○	●	●			●	●	●	●		○
262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้2	●		○		●	●	○		●	●	●	●		○	●		●	●	●		○
262 543 ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผล ต่อสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	●		○		●	●	○		●	●	●	●	○	○	●		●	●	●		○
262 544 การวิจัยและการเผยแพร่ประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม			○					●						●			○	●			

หมวดที่ 5 หลักเกณฑ์ในการประเมินผลนักศึกษา

1. กฎระเบียบหรือหลักเกณฑ์ในการให้ระดับคะแนน (เกรด)

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

2. กระบวนการทวนสอบมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา

2.1 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษายังไม่สำเร็จการศึกษา

กำหนดระบบการทวนสอบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการประกันคุณภาพภายในของสถาบันอุดมศึกษาที่จะต้องทำความเข้าใจตรงกันทั้งสถาบัน และนำไปดำเนินการจนบรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งผู้ประเมินภายนอกจะต้องสามารถตรวจสอบได้

(1) การทวนสอบในระดับรายวิชา ให้นักศึกษาประเมินการเรียนการสอนในระดับรายวิชา มีการเก็บข้อสอบ และรายงานเพื่อการตรวจสอบภายหลัง

(2) การทวนสอบในระดับหลักสูตร สามารถทำได้โดยมีระบบประกันคุณภาพภายในสถาบันการศึกษาดำเนินการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้และรายงานผล

2.2 การทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้หลังจากนักศึกษาสำเร็จการศึกษา

การกำหนดกลวิธีการทวนสอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ควรเน้นการทำวิจัยสัมฤทธิ์ผลของการประกอบอาชีพของบัณฑิต ที่ทำอย่างต่อเนื่องและนำผลวิจัยที่ได้ย้อนกลับมาปรับปรุงกระบวนการการเรียนการสอน และหลักสูตรแบบครบวงจร รวมทั้งการประเมินคุณภาพของหลักสูตร โดยอาจจะทำดำเนินการได้ดังนี้

(1) ภาวะการได้งานทำของมหาบัณฑิต ประเมินจากมหาบัณฑิตแต่ละรุ่นที่สำเร็จการศึกษาในด้านของระยะเวลาในการหางานทำ ความเห็นต่อความรู้ ความสามารถ ความมั่นใจของบัณฑิตในการประกอบอาชีพ

(2) จากผู้ประกอบการหรือนายจ้าง โดยการขอเข้าสัมภาษณ์ หรือการส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในมหาบัณฑิตที่จบการศึกษาและเข้าทำงานในสถานประกอบการนั้น ๆ ในคาบระยะเวลาต่าง ๆ

(3) ประเมินจากสถานศึกษาอื่น โดยการที่ส่งแบบสอบถาม เพื่อประเมินความพึงพอใจในด้านความรู้ ความพร้อมและคุณสมบัติด้านอื่น ๆ ของบัณฑิตที่จะจบการศึกษาและเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นในสถานศึกษานั้น ๆ

(4) การประเมินตำแหน่ง และหรือความก้าวหน้าในสายงานของบัณฑิต

(5) การประเมินจากบัณฑิตที่ไปประกอบอาชีพ ในแง่ของความพร้อมและความรู้จากสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งสาขาอื่น ๆ ที่กำหนดในหลักสูตร ที่เกี่ยวเนื่องกับการประกอบอาชีพของบัณฑิต รวมทั้งเปิดโอกาสให้เสนอข้อคิดเห็นในการปรับหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้นด้วย

(6) ความเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่มาประเมินหลักสูตร หรือเป็นอาจารย์พิเศษ

(7) ผลงานของนักศึกษาที่วัดเป็นรูปธรรมได้ ซึ่ง อาทิ งานวิชาการของนักศึกษาในระหว่างกำลังศึกษา และหรือมหัศจรรย์ที่จบการศึกษาไปแล้ว โดยอาจได้รับการตอบรับเพื่อนำเสนอผลงานหรือได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่หรือการได้รับรางวัลจากผลงาน

3. เกณฑ์การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 (ภาคผนวก ก) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง และเป็นไปตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

หมวดที่ 6 การพัฒนาคุณภาพอาจารย์

1. การเตรียมการสำหรับอาจารย์ใหม่

1.1 มีการปฐมนิเทศแก่อาจารย์ใหม่ ให้มีความรู้และเข้าใจนโยบายของสถาบัน คณะฯ ตลอดจนในหลักสูตรที่สอน รวมทั้งระเบียบปฏิบัติ กฎเกณฑ์ สวัสดิการต่าง ๆ รวมทั้งจรรยาบรรณของสถาบัน

1.2 ในระยะแรกของการสอน ให้ดำเนินการสอนโดยมีอาจารย์พี่เลี้ยงให้คำแนะนำ หรือจัดให้เป็นผู้ร่วมสอนในรายวิชาต่าง ๆ เพื่อให้เรียนรู้เนื้อหาวิชาและวิธีการถ่ายทอดความรู้แก่นักศึกษาจากอาจารย์ผู้มีประสบการณ์สอนมากกว่า

2. การพัฒนาความรู้และทักษะให้แก่คณาจารย์

2.1 การพัฒนาด้านวิชาการ

(1) สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ทำผลงานทางวิชาการในสาขาที่รับผิดชอบสอนหรือสาขาที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำองค์ความรู้ที่จากการทำผลงานวิชาการมาใช้ประกอบการสอนรายวิชาที่สอนอยู่ได้

(2) จัดหาข้อมูลข่าวสารแหล่งทุนสำหรับการทำวิจัย การศึกษาดูงาน การอบรมสัมมนา การเผยแพร่ผลงานวิชาการและการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นเพื่อพัฒนาทางด้านวิชาการแก่อาจารย์

(3) จัดโครงการนักวิจัยพี่เลี้ยงเพื่อพัฒนาทักษะทางด้านการวิจัยแก่อาจารย์รุ่นใหม่

2.2 การพัฒนาด้านวิชาชีพ

สร้างกลไกเพื่อส่งเสริมให้อาจารย์มีโอกาสดำเนินงานวิชาชีพควบคู่กับงานสอน โดยจัดให้เป็นส่วนหนึ่งของงานบริการวิชาการและ/หรือการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อให้ นำประสบการณ์การทำงานวิชาชีพมาใช้เป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนได้

2.3 การพัฒนาทักษะการจัดการเรียนการสอน

(1) จัดโครงการเพิ่มพูนทักษะการจัดการเรียนการสอนแก่อาจารย์อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะทักษะการใช้เครื่องมือและโปรแกรมคอมพิวเตอร์ต่าง ๆ เพื่อช่วยในการจัดทำสื่อการสอนที่ทันสมัย

(2) จัดเตรียมนักศึกษาทุนเพื่อช่วยในการจัดทำสื่อการสอนแก่อาจารย์

2.4 การพัฒนาทักษะการวัดและการประเมินผล

จัดโครงการฝึกอบรมแนวทางและวิธีการวัดและประเมินผลการศึกษาในลักษณะต่าง ๆ แก่อาจารย์ เพื่อเพิ่มพูนทักษะในการวัดและประเมินผล และสร้างความเข้าใจร่วมกันเกี่ยวกับมาตรฐานการวัดผลการศึกษาในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ

หมวดที่ 7 การประกันคุณภาพหลักสูตร

1. การกำกับมาตรฐาน

หลักสูตรฯ มีกระบวนการบริหารจัดการหลักสูตรให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรที่ประกาศใช้ และตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาชาวิชา ตลอดระยะเวลาที่มีการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร ดังนี้

คณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ และคณะกรรมการประจำคณะ เป็นผู้กำกับดูแล ให้คำแนะนำ ตลอดจนกำหนดนโยบายการปฏิบัติแก่อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร ในการบริหารอาจารย์ประจำหลักสูตร อาจารย์ผู้สอน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ให้มีจำนวน คุณสมบัติ และภาระหน้าที่เป็นไปตามเกณฑ์การประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ/หรือที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง ซึ่งเป็นการกำกับให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

อาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและคณะกรรมการบริหารหลักสูตรวางแผนการจัดการเรียนการสอนร่วมกับอาจารย์ประจำหลักสูตร และอาจารย์ผู้สอน และแต่งตั้งคณะทำงานด้านการประกันคุณภาพการศึกษาภายในระดับหลักสูตร เพื่อติดตาม รวบรวมข้อมูล และจัดทำรายงานการดำเนินงานของหลักสูตรทุกปีการศึกษา สำหรับใช้ในการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับหลักสูตร ของ สกอ. หรือระบบการประเมินคุณภาพการศึกษาแบบอื่นที่สภามหาวิทยาลัย และ สกอ. รับรอง นอกจากนี้ หลักสูตรยังได้รับการตรวจประเมินคุณภาพการศึกษา โดยคณะกรรมการภายนอก เพื่อปรับปรุงหลักสูตรตามรอบระยะเวลา ไม่เกินทุก 5 ปีการศึกษา ภายใต้การกำกับดูแลของคณะวิชาฯ และมหาวิทยาลัย

2. บัณฑิต

2.1 คุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรฯ กำกับดูแลการบริหารจัดการหลักสูตรฯ เพื่อผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ โดยหลักสูตรฯ ได้กำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ ซึ่งครอบคลุมผลการเรียนรู้อย่างน้อย 5 ด้าน คือ 1) ด้านคุณธรรมจริยธรรม 2) ด้านความรู้ 3) ด้านทักษะทางปัญญา 4) ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ 5) ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หลักสูตรฯ ดำเนินการประเมินคุณภาพบัณฑิตตามกรอบมาตรฐานดังกล่าว เป็นประจำทุกปีการศึกษาโดยใช้แบบสำรวจความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต และแบบสำรวจความก้าวหน้าทางอาชีพการงานของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรไปแล้ว 1 ปีการศึกษา

2.2 ผลงานของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษา

การศึกษาในระดับปริญญาโทจะต้องมีการค้นคว้า คิดอย่างเป็นระบบ และวิจัยเพื่อหาคำตอบที่มีความน่าเชื่อถือ นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาต้องสามารถประมวลความรู้เพื่อจัดทำผลงานที่แสดงถึงความสามารถในการใช้ความรู้อย่างเป็นระบบและสามารถนำมาเผยแพร่ให้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ โดยหลักสูตรฯ กำหนดเป้าหมายการผลิตผลงานทางวิชาการของนักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาทั้งในเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และหลักสูตรฯ ได้กระตุ้นและส่งเสริมให้นักศึกษาและผู้สำเร็จการศึกษาเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์ในรูปแบบต่าง ๆ ตามเกณฑ์ของ สกอ. ซึ่งกระบวนการกลั่นกรองเพื่อขอรับการตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการ หรือการเผยแพร่งานสร้างสรรค์ในลักษณะอื่น ถือเป็นกลไกการควบคุมคุณภาพของผลงานไปในตัว

3. นักศึกษา

3.1 การรับนักศึกษาและการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา

หลักสูตรฯ กำหนดคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาที่สอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรฯ โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา เพื่อทำหน้าที่กำหนดเกณฑ์ที่ใช้ในการคัดเลือกให้มีความโปร่งใส ชัดเจน และสอดคล้องกับคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษาที่กำหนดในหลักสูตรฯ และใช้เครื่องมือหรือวิธีการที่น่าเชื่อถือ เพื่อให้สามารถคัดเลือกผู้เข้าศึกษาที่มีความพร้อมและมีศักยภาพในการสำเร็จการศึกษาได้ตามระยะเวลาที่หลักสูตรฯ กำหนด

หลักสูตรฯ มีการเตรียมความพร้อมก่อนเข้าศึกษา โดยพิจารณาตั้งแต่ขั้นตอนการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาและประเมินความพร้อมของนักศึกษาและดำเนินการตามกลยุทธ์ในการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อจำกัดของนักศึกษาแรกเข้า ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร (มคอ.2 หมวดที่ 3) และหลักสูตรฯ ร่วมกับคณะวิชาฯ จัดให้มีการปฐมนิเทศก่อนเปิดภาคการศึกษาเพื่อแนะนำแผนการศึกษา ชี้แจงกฎระเบียบและขั้นตอนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และมีการจัดอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการเพื่อให้คำปรึกษาในการเลือกแผนการศึกษาและรายวิชาที่เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ทางวิชาการของนักศึกษาที่แตกต่างกัน

สำหรับนักศึกษาที่มีคุณสมบัติไม่ตรงที่กำหนดไว้ในคุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา จะต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรฯ ก่อน

ส่วนนักศึกษาที่ขาดทักษะทางด้านภาษาอังกฤษสอบ หรือสอบไม่ผ่านภาษาต่างประเทศ คณะกรรมการดำเนินการหลักสูตรฯ มีการแนะนำและส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกทักษะการใช้ภาษาทั้งการอ่าน การสรุป ทำความเข้าใจ และการนำเสนอข้อมูลภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ นักศึกษาสามารถลงทะเบียนรายวิชาภาษาอังกฤษระดับบัณฑิตศึกษาของหลักสูตรอื่น หรือ เข้ารับการอบรมภาษาอังกฤษของบัณฑิตวิทยาลัย

3.2 การส่งเสริมและพัฒนานักศึกษา

หลักสูตรฯ มีกระบวนการส่งเสริมและพัฒนานักศึกษาโดยเฉพาะการเพิ่มพูนทักษะในการวิจัย ซึ่งมีความสำคัญสำหรับการศึกษาในหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา โดยการใช้ระบบอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการและระบบอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เป็นกลไกในการกำกับดูแลการให้คำปรึกษาทางทั้งทางวิชาการและการวิจัย มี

การแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาทางวิชาการประจำปี และอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่มีความเชี่ยวชาญในหัวข้อวิจัยของนักศึกษา มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์ มีการควบคุมจำนวนนักศึกษาต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีการติดตามความก้าวหน้าในการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาทุกภาคการศึกษา

หลักสูตรฯ มีการพัฒนาศักยภาพนักศึกษาและการเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยมีการจัดกิจกรรมการพัฒนาความรู้ความสามารถในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การฝึกปฏิบัติ สัมมนา ร่วมกับอาจารย์พิเศษที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก แก้ไขปัญหาในสถานการณ์จำลอง และกิจกรรมนอกห้องเรียนผ่านประสบการณ์จริง

3.3 ผลที่เกิดกับนักศึกษา

หลักสูตรฯ มีกลไกการรายงานผลที่เกิดกับนักศึกษา โดยรายงานอัตรารับนักศึกษา อัตราการคงอยู่ของนักศึกษา อัตราการสำเร็จการศึกษา ในที่ประชุมหลักสูตรทุกภาคการศึกษา และรายงานความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการบริหารหลักสูตรและการจัดการศึกษา และความพึงพอใจต่อการจัดการข้อร้องเรียนของนักศึกษา ในการสัมมนาหลักสูตรซึ่งมีอาจารย์ นักศึกษาปัจจุบัน และนักศึกษาเก่าเข้าร่วม เป็นประจำทุกปีการศึกษา เพื่อนำผลที่ได้มาวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินการด้านต่าง ๆ โดยเฉพาะการส่งเสริมให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษาตามแผนการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรฯ

4. อาจารย์

4.1 การบริหารและพัฒนาอาจารย์

คณะวิชาฯ ภาควิชาฯ และหลักสูตรฯ ร่วมกันวางแผนอัตรากำลังอาจารย์ประจำหลักสูตรและกำหนดภาระงานที่เหมาะสม เพื่อให้เพียงพอกับความต้องการและเพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ มีการคัดเลือกอาจารย์ใหม่ตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของมหาวิทยาลัย โดยอาจารย์ใหม่จะต้องมีคุณวุฒิการศึกษาเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีคุณสมบัติอื่น ๆ ตรงตามความต้องการของหลักสูตร มีระบบการส่งเสริมและพัฒนาอาจารย์ โดยการวางแผนและจัดสรรทุนวิจัย งบประมาณ และทรัพยากรอื่น ๆ ตลอดจนกำกับดูแลการดำเนินโครงการและกิจกรรมพัฒนาคุณภาพอาจารย์ทั้งด้านการเรียนการสอน ด้านวิชาการ และด้านวิชาชีพ

4.2 คุณภาพอาจารย์

หลักสูตรฯ ติดตามและวางแผนดำเนินการให้อาจารย์ในหลักสูตรมีคุณสมบัติเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และมีจำนวนเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษา นอกจากนี้ หลักสูตรฯ มีการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายการผลิตผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์ และการกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ของอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรทุกปีการศึกษา โดยหลักสูตรฯ สนับสนุนให้อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ในสาขาที่เปิดสอนโดยการเข้าร่วมอบรมที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้อาจารย์รุ่น

ใหม่ศึกษาต่อในระดับปริญญาเอก นอกจากนี้ยังมีกลไกการจัดสรรทุนในระดับคณะวิชา และภาควิชา เพื่อส่งเสริมให้อาจารย์ผลิตและเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ/งานสร้างสรรค์อย่างต่อเนื่อง และข้อกำหนดตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้น

5. หลักสูตร การเรียนการสอน การประเมินผู้เรียน

5.1 การออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการออกแบบหลักสูตรและสาระรายวิชาในหลักสูตร โดยมีการประเมินจากทั้งผู้เรียนและผู้สอน และรายงานผลการดำเนินงานของหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุกปีการศึกษา เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรเป็นระยะๆ และในรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือในรอบ 5 ปีการศึกษา จะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินหลักสูตรและคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ที่ประกอบด้วยอาจารย์ประจำหลักสูตรและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกทั้งในสายวิชาการและวิชาชีพ ทำหน้าที่พิจารณารายละเอียดและเนื้อหาสาระของรายวิชาในหลักสูตรให้มีความทันสมัยตามความก้าวหน้าของศาสตร์ในสาขาวิชา

ในการออกแบบหลักสูตร มีการแต่งตั้งคณะกรรมการปรับปรุงหลักสูตร ทำหน้าที่กำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และออกแบบหลักสูตรที่สามารถผลิตบัณฑิตที่มีผลการเรียนรู้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนั้น การกำหนดสาระรายวิชาในหลักสูตรเน้นการสร้างองค์ความรู้ทักษะ และทัศนคติของผู้เรียน ให้บรรลุมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนด

5.2 การวางระบบผู้สอนและกระบวนการจัดการเรียนการสอน

หลักสูตรฯ มีการกำหนดผู้สอนโดยที่ประชุมหลักสูตร ทำการพิจารณากำหนดผู้สอนในแต่ละรายวิชาที่มีความรู้ความสามารถและเชี่ยวชาญในหัวข้อที่สอน และมีการพิจารณาเชิญอาจารย์พิเศษที่เชี่ยวชาญในการปฏิบัติวิชาชีพมาร่วมสอนเพื่อให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติวิชาชีพและเพิ่มพูนทักษะที่ตรงต่อความต้องการของตลาดและสังคม

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการกำกับ ติดตาม และตรวจสอบการจัดทำแผนการเรียนรู้อย่าง (มคอ.3) และวิธีการจัดการเรียนการสอนของทุกรายวิชา ในที่ประชุมหลักสูตรก่อนเปิดภาคการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

หลักสูตรฯ มีกลไกในการพิจารณาหัวข้อวิทยานิพนธ์ให้สอดคล้องกับสาขาวิชาและความก้าวหน้าของศาสตร์ มีการแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมกับหัวข้อวิจัยของนักศึกษา มีกลไกในการกำกับติดตามการทำวิทยานิพนธ์ และมีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการวิจัยและส่งเสริมการตีพิมพ์ผลงานในระดับบัณฑิตศึกษา

5.3 การประเมินผู้เรียน

หลักสูตรฯ พิจารณาการจัดทำ มคอ.3 ของทุกรายวิชา เพื่อกำกับวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาในแต่ละรายวิชา ให้มีวิธีการประเมินที่หลากหลาย และสอดคล้องกับมาตรฐานผลการเรียนรู้ของรายวิชาที่กำหนดไว้ในแผนการกระจายความรับผิดชอบมาตรฐานผลการเรียนรู้จากหลักสูตรสู่รายวิชาตาม มคอ.2

หลักสูตรฯ มีการประเมินผลการนำวิธีการประเมินผู้เรียนไปใช้ในระดับรายวิชา จาก มคอ.5 และมีการตรวจสอบวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา ด้วยการทวนสอบผลสัมฤทธิ์รายวิชาที่เปิดสอน และทวนสอบผลสัมฤทธิ์ระดับหลักสูตร จาก มคอ.7 และนำผลมาพิจารณาในที่ประชุมหลักสูตร เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาวิธีการประเมินผู้เรียนในปีการศึกษาถัดไป

หลักสูตรฯ มีระบบและกลไกในการประเมินผลวิทยานิพนธ์โดยการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 และระเบียบบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และพิจารณาคุณสมบัติอาจารย์ผู้สอบวิทยานิพนธ์ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558

5.4 ผลการดำเนินงานหลักสูตรตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ

หลักสูตรฯ มีการดำเนินงานตามตัวบ่งชี้การดำเนินงานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติที่ปรากฏในหลักสูตร (มคอ.2) หมวดที่ 7 ข้อ 7 และหลักสูตรฯ ประเมินมาตรฐานการดำเนินงานจากจำนวนตัวบ่งชี้ที่บรรลุเป้าหมายในแต่ละปีการศึกษา ซึ่งอาจารย์ประจำหลักสูตรจะเป็นผู้รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ในแบบรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร (มคอ.7)

6. สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

ภาควิชาฯ คณะวิชาฯ และมหาวิทยาลัย มีระบบกลไกการสำรวจความพร้อมและความเพียงพอของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ทั้งความพร้อมทางกายภาพและความพร้อมของอุปกรณ์เทคโนโลยีและสิ่งอำนวยความสะดวกหรือทรัพยากรที่เอื้อต่อการเรียนรู้เป็นประจำทุกปีการศึกษา โดยอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรและอาจารย์ประจำหลักสูตรมีส่วนร่วมผ่านการประชุมหลักสูตร เพื่อพิจารณาความเหมาะสมและความพร้อมของสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ และเสนอรายการความต้องการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ของอาจารย์และนักศึกษาผ่านภาควิชาฯ เพื่อแจ้งให้คณะวิชาฯ และ/หรือ มหาวิทยาลัย พิจารณาจัดสรรงบประมาณในการจัดหาวัสดุและครุภัณฑ์ และสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้อื่น ๆ ตามความจำเป็น ตลอดจนการพัฒนาระบบทะเบียน สถิติการใช้งาน และการจัดการสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

นอกจากนี้ หลักสูตรฯ ร่วมกับคณะวิชาฯ และหลักสูตรฯ ดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาและอาจารย์ต่อสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยใช้แบบสอบถามกลางที่สำนักงานประกันคุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นผู้จัดทำ เพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ให้มีความพอเพียงและเหมาะสมต่อการจัดการเรียนการสอน

7. ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators)

ตัวบ่งชี้ผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators) ของหลักสูตร

ชนิดของตัวบ่งชี้ : กระบวนการ

เกณฑ์มาตรฐาน : ระดับ

ดัชนีบ่งชี้ผลการดำเนินงาน	ปี 2560	ปี2561	ปี 2562
(1) อาจารย์ประจำหลักสูตรอย่างน้อยร้อยละ 80 มีส่วนร่วมในการประชุมเพื่อวางแผน ติดตาม และทบทวนการดำเนินงานหลักสูตร	X	X	X
(2) มีรายละเอียดของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.2 ที่สอดคล้องกับกรอบมาตรฐานคุณวุฒิแห่งชาติ หรือมาตรฐานคุณวุฒิสาขา/สาขาวิชา (ถ้ามี)	X	X	X
(3) มีรายละเอียดของรายวิชา และรายละเอียดของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.3 และ มคอ.4 อย่างน้อยก่อนการเปิดสอนในแต่ละภาคการศึกษา ให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(4) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา และรายงานผลการดำเนินการของประสบการณ์ภาคสนาม (ถ้ามี) ตามแบบ มคอ.5 และ มคอ.6 ภายใน 30 วัน หลังสิ้นสุดภาคการศึกษาที่เปิดสอนให้ครบทุกรายวิชา	X	X	X
(5) จัดทำรายงานผลการดำเนินการของหลักสูตร ตามแบบ มคอ.7 ภายใน 60 วัน หลังสิ้นสุดปีการศึกษา	X	X	X
(6) มีการทวนสอบผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษาตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ ที่กำหนด ใน มคอ.3 และมคอ.4 (ถ้ามี) อย่างน้อยร้อยละ 25 ของรายวิชาที่เปิดสอนในแต่ละปีการศึกษา	X	X	X
(7) มีการพัฒนา/ปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กลยุทธ์การสอน หรือ การประเมินผลการเรียนรู้ จากผลการประเมินการดำเนินงานที่รายงานใน มคอ.7 ปีที่แล้ว		X	X
(8) อาจารย์ใหม่ (ถ้ามี) ทุกคน ได้รับการปฐมนิเทศหรือคำแนะนำด้านการจัดการเรียนการสอน	X	X	X
(9) อาจารย์ประจำหลักสูตรทุกคนได้รับการพัฒนาทางวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง	X	X	X
(10) จำนวนบุคลากรสนับสนุนการเรียนการสอน (ถ้ามี) ได้รับการพัฒนาวิชาการ และ/หรือวิชาชีพ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ต่อปี	X	X	X

(11) ระดับความพึงพอใจของนักศึกษาปีสุดท้าย/บัณฑิตใหม่ที่มีต่อคุณภาพหลักสูตร เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0		X	X
(12) ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตที่มีต่อบัณฑิตใหม่ เฉลี่ยไม่น้อยกว่า 3.5 จากคะแนนเต็ม 5.0			X
รวมตัวบ่งชี้ (ตัว) ในแต่ละปี	9	11	12

เกณฑ์ประเมิน

หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิฯ ต้องผ่านเกณฑ์ประเมิน ดังนี้

มีจำนวนตัวบ่งชี้ที่มีผลดำเนินการบรรลุเป้าหมาย ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของตัวบ่งชี้รวม โดยพิจารณาจากจำนวนตัวบ่งชี้รวมในแต่ละปี

ปีการศึกษา	หลักสูตรได้มาตรฐานตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิ ฯ
2560	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 9 ตัว
2561	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 11 ตัว
2562	ต้องบรรลุเป้าหมายตัวบ่งชี้รวม 12 ตัว

หมวดที่ 8 การประเมินและปรับปรุงการดำเนินการของหลักสูตร

1. การประเมินประสิทธิผลของการสอน

1.1 การประเมินกลยุทธ์การสอน

1.1.1 การประเมินจากการทดสอบย่อย การนำเสนอรายงานในชั้นเรียน การสังเกตพฤติกรรมของนักศึกษา การอภิปรายโต้ตอบจากนักศึกษา การตอบคำถามของนักศึกษาในชั้นเรียน รวมทั้งการทดสอบกลางภาคและปลายภาค

1.1.2 จัดให้มีการประเมินรายวิชา ประเมินการสอน และประเมินสัมฤทธิผลทุกรายวิชา

1.2 การประเมินทักษะของอาจารย์ในการใช้แผนกลยุทธ์การสอน

1.2.1 นักศึกษาประเมินการสอนของอาจารย์ทุกรายวิชาเมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนช่วงปลายภาคการศึกษา ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ตามแบบฟอร์มที่คณะกำหนด

1.2.2 ผลประเมินจะจัดส่งอาจารย์ผู้สอน และประธานหลักสูตรเพื่อร่วมประชุมหารือและวางแผนทางดำเนินการปรับปรุงต่อไป

1.2.3 คณะฯ รวบรวมผลการประเมินที่เป็นความต้องการในการปรับปรุงทักษะการสอน เพื่อนำมาวางแผนพัฒนาให้สอดคล้อง และ/หรือ ปรับปรุงกลยุทธ์การสอนให้เหมาะสมกับรายวิชาและสถานการณ์ของคณะฯ

2. การประเมินหลักสูตรในภาพรวม

2.1 โดยนักศึกษาและมหาบัณฑิต

2.1.1 แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการประเมินหลักสูตรที่ประกอบด้วยผู้แทนทุกสาขาวิชา ผู้แทนนักศึกษาปัจจุบันและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกฝ่าย

2.1.2 คณะกรรมการฯ วางแผนการประเมินอย่างเป็นระบบ

2.1.3 ดำเนินการสำรวจเก็บข้อมูลเพื่อประกอบการประเมินหลักสูตรจากผู้เรียนปัจจุบันทุกชั้นปี รวมถึงผู้สำเร็จการศึกษาที่ผ่านมาในหลักสูตรดังกล่าว

2.2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

คณะกรรมการประเมินหลักสูตรทำการวิเคราะห์และประเมินหลักสูตรในภาพรวม โดยใช้ข้อมูลย้อนกลับจากผู้เรียน ผู้สำเร็จการศึกษา ผู้ใช้บัณฑิต นำมาประกอบการพิจารณาประเมิน

2.3 โดยผู้ใช้มหาบัณฑิต

ติดตามประสิทธิผลการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร โดยสำรวจข้อมูลจากนายจ้าง และ/หรือผู้บังคับบัญชาโดย แบบสอบถามและการสัมภาษณ์

3. การประเมินผลการดำเนินงานตามรายละเอียดหลักสูตร

มีการประเมินคุณภาพการศึกษาภายในเป็นประจำทุกปี โดยองค์ประกอบ คุณสมบัติเฉพาะของ คณะกรรมการประเมินคุณภาพการศึกษาภายใน และเกณฑ์การประเมิน ให้เป็นไปตามคู่มือการประกันคุณภาพ การศึกษาภายในระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557 ของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และ/หรือ ที่มีการเปลี่ยนแปลงภายหลัง

ให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัยเป็นระยะ ๆ และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างน้อยตามรอบระยะเวลาของหลักสูตร หรือทุกรอบ 5 ปี

4. การทบทวนผลการประเมินและวางแผนปรับปรุง

4.1 การปรับปรุงรายวิชา

จากการรวบรวมข้อมูลและผลการประเมินการสอนของอาจารย์ ในกรณีที่พบปัญหาของรายวิชา สามารถดำเนินการปรับปรุงรายวิชานั้นๆ ได้ทันที ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงหลักสูตรเพียงเล็กน้อยโดยไม่มีผลกระทบต่อโครงสร้างโดยรวมของหลักสูตร

4.2 การปรับปรุงหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรทั้งฉบับถือเป็นการปรับปรุงมาก และมีผลกระทบต่อโครงสร้างของหลักสูตร ซึ่งจะดำเนินการทุก ๆ 5 ปี เมื่อครบรอบระยะเวลาการใช้หลักสูตร เพื่อให้หลักสูตรมีความทันสมัย สอดคล้องกับ แนวทางบริหารจัดการเรียนการสอน และตอบสนองต่อความต้องการของผู้ใช้มหาวิทยาลัย โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.2.1 คณะกรรมการประเมินหลักสูตรของคณะฯ จัดทำรายการประเมินผล และเสนอประเด็นที่ จำเป็นต่อการปรับปรุง

4.2.2 จัดประชุมสัมมนาเพื่อระดมความคิดเห็นต่อการปรับปรุงโครงสร้างหลักสูตร

4.2.3 เชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมพิจารณาหลักสูตรและให้ข้อเสนอแนะ

4.2.4 หลักสูตรที่ได้ปรับปรุงแล้ว เสนอให้สภามหาวิทยาลัยและคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร พิจารณาก่อนนำเสนอสภามหาวิทยาลัยให้ความเห็นชอบ

ภาคผนวก ก

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา
พ.ศ. 2550

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 16 (2) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ.2530 สภามหาวิทยาลัยศิลปากร ในการประชุมครั้งที่ 3/2550 เมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม 2550 จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550"

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้กับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่เข้าศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2550 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิก

3.1 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2542

3.2 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2545

3.3 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 3)

พ.ศ. 2545

3.4 ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ฉบับที่ 4)

พ.ศ. 2548

บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใด ที่มีความกำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้ หรือ ซึ่งขัด หรือแย้งกับความในข้อบังคับนี้ ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ 4 ให้คณะบดีบัณฑิตวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบได้เท่าที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

- 2 -

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 5 การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ให้ใช้ระบบหน่วยกิตแบบทวิภาค หรือระบบอื่นที่เทียบเท่า

ข้อ 6 นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ได้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาเรียบร้อยแล้ว แบ่งออกเป็น

3 ประเภท คือ

6.1 นักศึกษาสามัญ ได้แก่ ผู้ที่สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาตาม

ข้อบังคับนี้

6.2 นักศึกษาทดลองศึกษา ได้แก่ ผู้ที่สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาตามข้อบังคับนี้ในลักษณะทดลองศึกษาในภาคแรกของการศึกษา และเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ 16.1 แล้ว จึงจะปรับสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้

6.3 นักศึกษาพิเศษ ได้แก่ ผู้ที่บัณฑิตวิทยาลัยได้อนุมัติให้เข้าทำการวิจัย หรือเข้าศึกษาเป็นกรณีพิเศษโดยไม่รับปริญญา หรือเป็นผู้ที่ศึกษาเพื่อขอโอนหน่วยกิตไปยังมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาที่ตนสังกัด ตามระเบียบว่าด้วยการรับสมัครนักศึกษาพิเศษของบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ 7 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิเข้าศึกษาเป็นนักศึกษาตามข้อ 6.1 และ 6.2 มีดังนี้

7.1 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง

7.2 ระดับปริญญามหาบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง และมีคุณสมบัติอื่นเพิ่มเติมตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ หรือคณะกรรมการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะกำหนด

7.3 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญามหาบัณฑิตหรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง

7.4 ระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ต้องสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาบัณฑิต หรือปริญญามหาบัณฑิต หรือเทียบเท่าจากมหาวิทยาลัยหรือสถาบันการศึกษาที่มหาวิทยาลัยศิลปากรรับรอง และผ่านการพิจารณาของสาขาวิชาแล้ว ดังนี้

7.4.1 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต หรือเทียบเท่า ต้องมีผลการเรียนดีมาก หรือดี และเป็นผู้มีประสบการณ์ในสาขาวิชานั้น ๆ ดีเด่น และมีพื้นฐานความรู้ความสามารถ และศักยภาพเพียงพอที่จะทำวิทยานิพนธ์ได้

- 3 -

7.4.2 สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทหรือเทียบเท่า ต้องมีผลการเรียนดี หรือผู้ที่กำลังศึกษาหลักสูตรระดับปริญญาโทและเรียนรายวิชาต่าง ๆ ตามที่สาขาวิชา กำหนด ได้ผลดีเป็นพิเศษ หรือผ่านการพิจารณาของสาขาวิชาแล้ว

7.5 เป็นผู้มีความประพฤติดี

7.6 มีสุขภาพสมบูรณ์แข็งแรงและไม่เป็นโรคตามที่กำหนดในกฎ ก.พ.

7.7 มีคุณสมบัติอย่างอื่นเพิ่มเติมตามที่ภาควิชาและบัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

7.8 เป็นผู้สอบคัดเลือกได้ หรือได้รับการคัดเลือก

7.9 ไม่เคยถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร ตามข้อ 9

ข้อ 8 ให้บัณฑิตวิทยาลัยดำเนินการเกี่ยวกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่ โดยพิจารณาแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบคัดเลือก หรือคัดเลือกผู้สมัครเข้าศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย เป็นนักศึกษาตามข้อ 6.1 และข้อ 6.2

ข้อ 9 การลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิด

9.1 ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศของบัณฑิต วิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยศิลปากร หรือมีความประพฤติเสียหาย ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่ความผิดนั้น ดังนี้

9.1.1 ภาคทัณฑ์

9.1.2 พักการศึกษา

9.1.3 พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ระยะเวลาที่นักศึกษาถูกพักการศึกษาให้นับรวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย

9.2 ในกรณีที่นักศึกษากระทำผิดเกี่ยวกับการสอบทุกประเภทตามระเบียบการสอบ ของบัณฑิตวิทยาลัย ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยร่วมกับกรรมการควบคุมการสอบ เป็นผู้พิจารณา ว่าเป็นความผิดประเภททุจริต หรือส่อเจตนาทุจริต หรือเป็นความผิดอย่างอื่น และให้คณะกรรมการประจำ บัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาลงโทษนักศึกษาที่กระทำผิดระเบียบการสอบดังนี้

9.2.1 หากเป็นความผิดประเภททุจริต ให้ถือว่านักศึกษาผู้นั้นสอบตกหมด ทุกวิชาที่ได้ลงทะเบียนศึกษาไว้ในภาคการศึกษานั้น และให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาด้วย

9.2.2 หากเป็นความผิดประเภทส่อเจตนาทุจริตหรือความผิดอย่างอื่นนอกจาก ข้อ 9.2.1 ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย เป็นผู้พิจารณาลงโทษตามควรแก่ความผิด

ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้สั่งลงโทษนักศึกษาผู้กระทำความผิดตามที่คณะกรรมการ ประจำบัณฑิตวิทยาลัยได้พิจารณาแล้ว

- 4 -

ข้อ 10 การนับวันต่าง ๆ ตามข้อบังคับนี้ให้นับทุกวันไม่เว้นวันหยุดราชการ และให้ถือกำหนดวันตามปฏิทินการศึกษา ซึ่งมหาวิทยาลัยจะประกาศให้ทราบเป็นปี ๆ ไป เว้นแต่วันสุดท้ายของการนับวันตามกำหนดวันในข้อบังคับนี้ตรงกับวันหยุดราชการให้ถือเอาวันทำการถัดไปเป็นวันสุดท้าย

หมวดที่ 2

การจัดการศึกษา

ข้อ 11 ในปีการศึกษาหนึ่ง แบ่งเป็น 2 ภาคการศึกษาปกติ คือ ภาคการศึกษาต้น และภาคการศึกษาปลาย แต่ละภาคการศึกษามีเวลาการศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

บัณฑิตวิทยาลัยอาจจะจัดการศึกษาภาคการศึกษาพิเศษคู่ขนานต่อจากภาคการศึกษาปลายอีกภาคหนึ่งก็ได้ โดยมีเวลาการศึกษาประมาณ 8 สัปดาห์ แต่จะต้องไม่น้อยกว่า 6 สัปดาห์ ทั้งนี้ ให้จัดชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับภาคการศึกษาปกติ

บัณฑิตวิทยาลัยอาจเปิดสอนหลักสูตรในลักษณะโครงการพิเศษ และหลักสูตรนานาชาติ ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากสภามหาวิทยาลัย

ข้อ 12 การนับเวลาการศึกษา ให้นับเฉพาะภาคการศึกษาปกติที่เปิดทำการสอน โดยนับรวมเวลาที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาตามข้อ 19.1.1.1

ข้อ 13 กำหนดระยะเวลาการศึกษาเป็นดังนี้

13.1 หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 3 ปีการศึกษา

13.2 หลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 5 ปีการศึกษา

13.3 หลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สำหรับกรณีรับจากนักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 8 ปีการศึกษา และสำหรับกรณีรับจากนักศึกษาผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต ให้ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 6 ปีการศึกษา ในกรณีที่เป็นโครงการพิเศษ หรือหลักสูตรนานาชาติ ให้เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัยตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะหรือคณะกรรมการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากำหนด

ทั้งนี้ "ปีการศึกษา" ให้นับตั้งแต่วันที่เปิดภาคการศึกษาต้นถึงวันก่อนเปิดภาคการศึกษาต้นของปีการศึกษาถัดไป หรือนับตั้งแต่วันที่เปิดภาคการศึกษาปลายถึงวันก่อนเปิดภาคการศึกษาปลายของปีการศึกษาถัดไป แล้วแต่กรณี

- 5 -

ข้อ 14 การวัดปริมาณการศึกษาตามลักษณะงานของแต่ละรายวิชาให้ใช้ระบบ "หน่วยกิต" การกำหนดค่าหน่วยกิตของรายวิชาในหนึ่งภาคการศึกษาปกติ ให้กำหนดตามเกณฑ์ดังนี้

14.1 รายวิชาภาคทฤษฎีที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ และมีการเตรียม หรือการศึกษานอกเวลาอีกไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือไม่น้อยกว่า 30 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.2 รายวิชาภาคปฏิบัติที่ใช้เวลาฝึก หรือทดลอง 2 หรือ 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือ ตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติ และเมื่อรวมกับการศึกษานอกเวลาแล้ว นักศึกษาใช้เวลาไม่น้อยกว่า 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.3 การฝึกงานหรือฝึกภาคสนามที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมงตลอดภาคการศึกษาปกติให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

14.4 การค้นคว้าอิสระ หรือวิทยานิพนธ์ที่ใช้เวลาการศึกษาค้นคว้า 3 ถึง 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ หรือตั้งแต่ 45 ถึง 60 ชั่วโมง ตลอดภาคการศึกษาปกติ ให้มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

ข้อ 15 การกำหนดวิชาและหน่วยกิตของแต่ละรายวิชา ให้เป็นไปตามหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา แต่อย่างน้อยที่สุดในทุกสาขาวิชาจะต้องมีปริมาณการศึกษาดังต่อไปนี้

15.1 ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูงจะต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

15.2 ระดับปริญญาโทบัณฑิต จะต้องมีจำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต โดยแบ่งการศึกษาเป็น 2 แผน ดังนี้

15.2.1 แผน ก. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการวิจัย โดยมีการทำวิทยานิพนธ์ การศึกษาตามแผน ก. แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

15.2.1.1 แบบ ก 1 ทำเฉพาะวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และอาจศึกษารายวิชาหรือทำกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต

15.2.1.2 แบบ ก 2 ทำวิทยานิพนธ์ ซึ่งมีค่าเทียบได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต และต้องศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

15.2.2 แผน ข. เป็นแผนการศึกษาที่เน้นการศึกษางานรายวิชาโดยไม่ต้องทำวิทยานิพนธ์ แต่ต้องมีการค้นคว้าอิสระไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 6 หน่วยกิต และมีการสอบประเมินผลความรู้

15.3 ระดับปริญญาตรีบัณฑิต แบ่งการศึกษาเป็น 2 แบบ ดังนี้

15.3.1 แบบ 1 มีวิทยานิพนธ์ และอาจมีรายวิชาหรือกิจกรรมทางวิชาการอื่นเพิ่มเติมโดยไม่นับหน่วยกิต ทั้งนี้ จำนวนหน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามเกณฑ์ดังนี้

- 6 -

15.3.1.1 แบบ 1.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต

15.3.1.2 แบบ 1.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ 1.1 และแบบ 1.2 จะต้องมีความภาพและมาตรฐาน
เดียวกัน

15.3.2 แบบ 2 มีวิทยานิพนธ์ และมีรายวิชาที่ต้องศึกษาเพิ่มเติมโดยมีจำนวน
หน่วยกิตของวิทยานิพนธ์ และรายวิชาตามเกณฑ์ ดังนี้

15.3.2.1 แบบ 2.1 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
มหาบัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

15.3.2.2 แบบ 2.2 ผู้เข้าศึกษาที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญา
บัณฑิตต้องทำวิทยานิพนธ์ไม่น้อยกว่า 48 หน่วยกิต และศึกษารายวิชาอีกไม่น้อยกว่า 24 หน่วยกิต

ทั้งนี้ วิทยานิพนธ์ตามแบบ 2.1 และแบบ 2.2 จะต้องมีความภาพและมาตรฐาน
เดียวกัน

ข้อ 16 การปรับสถานภาพและการจำแนกสถานภาพนักศึกษา

16.1 นักศึกษาทดลองศึกษาอาจได้รับการปรับสถานภาพเป็นนักศึกษาสามัญได้
เมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาที่ 1 ตามเงื่อนไขต่อไปนี้

16.1.1 ได้ S ทุกรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตตามหลักสูตร

16.1.2 ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 3.00 และสำหรับระดับปริญญาตรีบัณฑิต
ต้องได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B ทุกรายวิชาที่นับหน่วยกิตตามหลักสูตรด้วย

16.1.3 นักศึกษาทดลองศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญามหาบัณฑิต
หรือแบบ 1 ในระดับปริญญาตรีบัณฑิตจะต้องได้รับการประเมินความก้าวหน้าจากภาควิชาโดยได้รับ
สัญลักษณ์ SP

16.2 สถานภาพของนักศึกษาสามัญ ให้จำแนกสถานภาพเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษาปกติ
ทุกภาคดังนี้

16.2.1 นักศึกษาปกติ ได้แก่

16.2.1.1 นักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญา
มหาบัณฑิต หรือนักศึกษาสามัญแบบ 1 ในระดับปริญญาตรีบัณฑิต ที่ได้รับการประเมินความก้าวหน้า
จากภาควิชาในระหว่างที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ โดยได้รับสัญลักษณ์ SP และหรือได้รับสัญลักษณ์ IP
หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว

- 7 -

16.2.1.2 นักศึกษาสามัญในระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือนักศึกษาสามัญ แผน ก. แบบ ก 2 หรือแผน ข. ในระดับปริญญามหาบัณฑิต หรือนักศึกษาสามัญแบบ 2 ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตที่สอบไล่ได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไปหรือได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับภาคการศึกษาปกติ ตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 เป็นต้นไป ตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

ภายใต้ข้อบังคับข้อ 16.2.1.1 หรือ 16.2.1.2 แล้วแต่กรณี หากนักศึกษาได้ลงทะเบียนเรียนรายวิชาที่ไม่นับหน่วยกิตในภาคการศึกษานั้น นักศึกษาจะต้องได้รับสัญลักษณ์ S ทุกรายวิชา และหากได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้วแต่กรณี ก็จะต้องได้รับสัญลักษณ์ IP ด้วย

16.2.2 นักศึกษารอพินิจ ได้แก่

16.2.2.1 นักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญามหาบัณฑิต หรือนักศึกษาสามัญแบบ 1 ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ที่ได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียน และหรือได้รับการประเมินความก้าวหน้าจากภาควิชาในระหว่างที่ยังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ โดยได้สัญลักษณ์ UP และหรือได้สัญลักษณ์ NP หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์แล้ว

16.2.2.2 นักศึกษาสามัญระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือนักศึกษาสามัญแผน ก. แบบ ก 2 หรือ แผน ข. ในระดับปริญญามหาบัณฑิต หรือนักศึกษาสามัญแบบ 2 ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ที่สอบไล่ได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 3.00 หรือได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับภาคการศึกษาปกติตั้งแต่ภาคการศึกษาที่ 2 เป็นต้นไป ต่ำกว่า 3.00 และหรือได้สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่ลงทะเบียนเรียน และหรือได้สัญลักษณ์ NP หลังจากลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระแล้ว

ข้อ 17 การเปลี่ยนแปลงการศึกษา การเปลี่ยนสาขาวิชา การเปลี่ยนระดับการศึกษา การโอนหน่วยกิตของรายวิชาระดับบัณฑิตศึกษาทั้งจากภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากร และการเทียบโอนผลการเรียนจากการศึกษานอกระบบหรือการศึกษาตามอัธยาศัย ให้เป็นไปตามระเบียบของบัณฑิตวิทยาลัย

ข้อ 18 การรับโอนนักศึกษาต่างสถาบันและการเทียบโอนหน่วยกิตให้เป็นไปตามประกาศของมหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ 19 การลาพักการศึกษา การกลับเข้าศึกษา และการลาออกจากการศึกษา

19.1 การลาพักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษา

19.1.1 นักศึกษาที่มีเหตุจำเป็นอันสมควร อาจลาพักการศึกษาในภาคการศึกษาใดภาคการศึกษาก็ได้ เมื่อได้ศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัยมาแล้วอย่างน้อย 1 ภาคการศึกษา โดยยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยภายใน 30 วันนับจากวันเปิดภาคการศึกษา หากพ้นกำหนดการยื่นคำร้องขอลาพักการศึกษาดังกล่าวแล้ว นักศึกษาอาจขอลาพักการศึกษาเป็นกรณีพิเศษในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- 8 -

19.1.1.1 นักศึกษาถูกเกณฑ์ หรือระดมเข้ารับราชการทหารกองประจำการ

19.1.1.2 นักศึกษาเจ็บป่วยต้องพักรักษาตัวเป็นเวลานานตามคำสั่งแพทย์ โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการหรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชนที่ทางราชการรับรองตามที่กระทรวงการคลังกำหนด

19.1.1.3 นักศึกษามีเหตุจำเป็นอันสมควร หรือมีความจำเป็นสุดวิสัย ในกรณีที่นักศึกษาได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ให้นับระยะเวลาที่ลาพัก รวมอยู่ในระยะเวลาการศึกษาด้วย ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ตามข้อ 19.1.1.1

นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา ต้องชำระค่าธรรมเนียมเพื่อรักษา สถานภาพทุกภาคการศึกษา ยกเว้นนักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษาลงจากที่ได้ลงทะเบียน รายวิชาแล้ว และในกรณีนี้ให้นักศึกษาได้สัญลักษณ์ W ในทุกรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษา ที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา

19.1.2 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาเหตุจำเป็นอันสมควร หรือ ความจำเป็นสุดวิสัยในการลาพักการศึกษา และมีอำนาจอนุมัติให้ลาพักการศึกษาได้ครั้งละไม่เกิน 2 ภาคการศึกษาปกติติดต่อกัน แต่รวมเวลาการลาพักการศึกษาทั้งหมดต้องไม่เกิน 4 ภาคการศึกษาปกติ

19.1.3 นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาพักการศึกษา หรือถูกสั่งพักการศึกษา เมื่อจะกลับเข้าศึกษาใหม่ จะต้องยื่นคำร้องขอกลับเข้าศึกษาต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยก่อนวันเปิด ภาคการศึกษาไม่น้อยกว่า 14 วัน มิฉะนั้นจะไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษานั้น ทั้งนี้ เว้นแต่ จะได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ

19.2 การลาออกจากการศึกษา ให้นักศึกษาที่ประสงค์ลาออกยื่นคำร้องต่อบัณฑิต วิทยาลัยก่อนการสอบประจำภาค และในระหว่างที่ยังไม่ได้รับอนุมัติให้ลาออกนี้ ให้ถือว่านักศึกษาผู้ประสงค์ ขอลาออกนั้นยังคงมีสถานภาพเป็นนักศึกษาที่จะต้องปฏิบัติตามข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ และคำสั่งต่าง ๆ ของบัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากรทุกประการ

ข้อ 20 นักศึกษาจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษาในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

20.1 นักศึกษาสามัญที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 2.50 หรือนักศึกษาทดลองศึกษาที่สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคการศึกษาที่ 1 ต่ำกว่า 3.00 และหรือได้รับ สัญลักษณ์ U ในรายวิชาใดรายวิชาหนึ่ง

20.2 สอบได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 2.50

20.3 เป็นนักศึกษารอพินิจ 2 ภาคการศึกษาปกติต่อเนื่องกัน

20.4 สอบประมวลผลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ตามข้อ 34.1.6 สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาโทบัณฑิต และตามข้อ 34.2.2 สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต หรือสอบ วัดคุณสมบัติไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ตามข้อ 33.5

- 9 -

20.5 ไม่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระภายใน 3 ปีการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต และระดับปริญญาตรีบัณฑิตที่มาจาก พื้นฐานระดับปริญญาโทบัณฑิต หรือภายใน 5 ปีการศึกษา สำหรับการศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต กรณีที่มาจากพื้นฐานระดับปริญญาบัณฑิตของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น

20.6 ไม่สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรภายในกำหนดเวลาตามข้อ 13

20.7 ถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษาตามข้อ 9

20.8 ไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขการลาพักการศึกษาและการกลับเข้าศึกษาตามข้อ 19.1

หรือไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาปกติตามข้อ 22.1 และข้อ 22.2

20.9 สอบวิทยานิพนธ์ตก

20.10 ได้รับอนุมัติให้ลาออกจากการเป็นนักศึกษบัณฑิตวิทยาลัย

20.11 ขาดคุณสมบัติของการเข้าเป็นนักศึกษาตามข้อ 7

20.12 ตาย

นักศึกษาที่พ้นสภาพตามข้อ 20.8 หรือข้อ 20.10 อาจขอกลับเข้าเป็นนักศึกษาใหม่ภายใน กำหนดระยะเวลา 2 ปี นับจากวันที่นักศึกษาพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา และบัณฑิตวิทยาลัยเห็นสมควร ก็อาจอนุมัติให้กลับเข้าศึกษาใหม่ได้ โดยให้คิดระยะเวลาที่พ้นสภาพการเป็นนักศึกษานั้นรวมอยู่ในระยะเวลา การศึกษาทั้งหมด ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะต้องเสียค่าธรรมเนียมเสมือนเป็นผู้ลาพักการศึกษา รวมทั้ง ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ที่ต้องชำระหรือค้างชำระด้วย

หมวดที่ 3

การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาและการลงทะเบียนรายวิชา

ข้อ 21 การขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา

21.1 ผู้ที่สอบคัดเลือกหรือได้รับการคัดเลือกให้เข้าศึกษา ให้ขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษา ตามที่บัณฑิตวิทยาลัยประกาศกำหนด

21.2 ผู้ที่ไม่สามารถขึ้นทะเบียนเป็นนักศึกษาตามวัน เวลาที่กำหนดโดยไม่แจ้งสาเหตุ อันสมควร ให้ถือว่าผู้นั้นสละสิทธิ์ในการเข้าเป็นนักศึกษา

ข้อ 22 การลงทะเบียนรายวิชา

22.1 นักศึกษาต้องลงทะเบียนทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา หรือหัวหน้าภาควิชา ทั้งนี้ นักศึกษาต้องชำระค่าธรรมเนียม และหนี้สินต่าง ๆ (ถ้ามี) ให้เรียบร้อยตามวิธีการที่บัณฑิตวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยศิลปากรกำหนด จึงจะ ถือว่าการลงทะเบียนนั้นสมบูรณ์

- 10 -

22.2 นักศึกษาต้องลงทะเบียนภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อนนับจากวันเปิดภาคการศึกษา มิฉะนั้น จะไม่มีสิทธิลงทะเบียนในภาคการศึกษานั้น เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา และได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเป็นกรณีพิเศษ ทั้งนี้ นักศึกษาจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

22.3 นักศึกษาที่ลงทะเบียนหลังจากวันที่กำหนดจะต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มเป็นกรณีพิเศษตามอัตราที่กำหนดไว้ในข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย

22.4 นักศึกษาที่ไม่ลงทะเบียนรายวิชาในภาคการศึกษาใดจะต้องลาพักการศึกษาสำหรับภาคการศึกษานั้น ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในข้อ 19.1 หากไม่ปฏิบัติตามดังกล่าว ให้นักศึกษาดูแลตนเองในการเป็นนักศึกษา

22.5 คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยความเห็นชอบของหัวหน้าภาควิชาอาจอนุมัติให้นักศึกษาปกติตามข้อ 16.2.1 ลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดในระดับบัณฑิตศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอื่นได้ในกรณีที่รายวิชานั้นไม่ได้เปิดสอนอยู่ในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร และจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา โดยมีเงื่อนไข ดังนี้

22.5.1 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญามหาบัณฑิต จะลงทะเบียนรายวิชาได้ไม่เกิน 9 หน่วยกิต และให้นำมานับหน่วยกิตและคำนวณค่าระดับเฉลี่ยด้วย

22.5.2 นักศึกษาระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตจะไม่นำมานับหน่วยกิตในหลักสูตร

22.6 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ในระดับปริญญามหาบัณฑิต หรือนักศึกษาแบบ 1 ในระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิต ที่ไม่มีการลงทะเบียนรายวิชาหรือวิทยานิพนธ์ ให้ลงทะเบียนรักษาสถานภาพทุกภาคการศึกษาตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา

22.7 นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญามหาบัณฑิตแผน ก. แบบ ก 2 หรือแผน ข. หรือระดับปริญญาดุษฎีบัณฑิตแบบ 2 ที่ศึกษารายวิชาครบตามหลักสูตรแล้วแต่ยังไม่สำเร็จการศึกษา หรือยังไม่ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ต้องลงทะเบียนรักษาสถานภาพนักศึกษาทุกภาคการศึกษาปกติ

22.8 จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนแต่ละภาคการศึกษาซึ่งไม่นับรวมหน่วยกิตของรายวิชาที่ต้องศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต มีดังนี้

- 11 -

22.8.1 ภาคการศึกษาปกติ

22.8.1.1 นักศึกษาปกติต้องลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 15 หน่วยกิต

22.8.1.2 นักศึกษารอพินิจต้องลงทะเบียนไม่น้อยกว่า 3 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 9 หน่วยกิต

22.8.1.3 นักศึกษาทดลองศึกษาต้องลงทะเบียนในภาคการศึกษาที่ 1 ไม่น้อยกว่า 6 หน่วยกิต แต่ไม่เกิน 9 หน่วยกิต ตามคำแนะนำของหัวหน้าภาควิชา

22.8.1.4 นักศึกษาพิเศษให้ลงทะเบียนตามคำแนะนำของหัวหน้าภาควิชา

22.8.2 ภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน ให้นักศึกษาลงทะเบียนได้ไม่เกิน 6 หน่วยกิต

นักศึกษาที่ประสงค์จะลงทะเบียนน้อยกว่า หรือเกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 22.8.1 และข้อ 22.8.2 ให้ยื่นคำร้องต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติเป็นกรณีพิเศษ

ในกรณีที่นักศึกษาเหลือหน่วยกิตที่ต้องลงทะเบียนตามหลักสูตรน้อยกว่า ตามที่กำหนดไว้ใน ข้อ 22.8.1.1 และข้อ 22.8.1.2 ให้ลงทะเบียนเรียนได้โดยไม่ต้องขออนุมัติ

ข้อ 23 การขอลอน และขอเพิ่มรายวิชา

23.1 การขอลอนรายวิชาให้กระทำโดยมีเงื่อนไขและมีผลดังต่อไปนี้

23.1.1 ในกรณีที่ขอลอนภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษา รายวิชาที่ขอลอนนั้น จะไม่ปรากฏในระเบียน

23.1.2 ในกรณีที่ขอลอนภายใน 84 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 42 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา นักศึกษาจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ขอลอน

23.1.3 การขอลอนรายวิชาใดเมื่อพ้นกำหนดตามข้อ 23.1.2 จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา และคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาแล้วเห็นสมควรอนุมัติให้ถอนได้ ในกรณีเช่นนี้นักศึกษาจะได้รับสัญลักษณ์ W ในรายวิชาที่ได้รับอนุมัติให้ถอนนั้น

23.2 การขอเพิ่มรายวิชาให้กระทำภายใน 14 วันแรกของภาคการศึกษาปกติ หรือภายใน 7 วันแรกของภาคการศึกษาพิเศษฤดูร้อน โดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา เว้นแต่ในกรณีที่นักศึกษาขอเพิ่มรายวิชาเมื่อพ้นระยะเวลาที่กำหนดจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษาและได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยก่อน ทั้งนี้ นักศึกษาผู้นั้นจะต้องมีเวลาศึกษาต่อไปไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น

- 12 -

ข้อ 24 กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาต่าง ๆ รวมทั้งกรณีที่นักศึกษาอาจได้รับค่าธรรมเนียมคืน ให้เป็นไปตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยอัตราค่าธรรมเนียมการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย

หมวดที่ 4

การวัดผลและการประเมินผลการศึกษา

ข้อ 25 การวัดผลการศึกษา

25.1 ให้มีการวัดผลการศึกษาทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้แต่ละภาคการศึกษา โดยอาจทำการวัดผลระหว่างภาคการศึกษาด้วยวิธีการทดสอบ การเขียนรายงาน การมอบหมายงานให้ทำ หรือวิธีอื่น ๆ และเมื่อสิ้นภาคการศึกษาให้มีการสอบไล่สำหรับแต่ละรายวิชาที่ศึกษาในภาคการศึกษานั้น หรือจะใช้วิธีการวัดผลอย่างอื่นที่เหมาะสมกับลักษณะวิชานั้น ๆ ก็ได้

บัณฑิตวิทยาลัยอาจกำหนดระเบียบที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้ เพื่อใช้ในการวัดผลตามความเหมาะสมของแต่ละสาขาวิชาหรือรายวิชา

25.2 เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค นักศึกษาจะมีสิทธิ์เข้าสอบไล่ หรือได้รับการวัดผลในรายวิชาใดต่อเมื่อมีเวลาศึกษาในรายวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาศึกษาทั้งหมดในภาคการศึกษานั้น หรือมีผลการทดสอบระหว่างภาคการศึกษา หรือมีผลงานที่ได้รับมอบหมายเป็นที่พอใจของอาจารย์ผู้สอน

ข้อ 26 การประเมินผลการศึกษา

26.1 รายวิชาที่มีการวัดผลเป็นระดับ ให้แบ่งค่าระดับโดยมีสัญลักษณ์ดังนี้

ผลการศึกษา	สัญลักษณ์	ค่าระดับ
ดีมาก	A	4.0
ดี	B+	3.5
	B	3.0
พอใช้	C+	2.5
	C	2.0
อ่อน	D+	1.5
	D	1.0
ตก	F	0

- 13 -

26.2 ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดให้มีการวัดผลในรายวิชาใดโดยไม่มีค่าระดับ ให้แสดงผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์ดังนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
S (satisfactory)	เป็นที่พอใจ
U (unsatisfactory)	ไม่เป็นที่พอใจ

26.3 ในกรณีที่รายวิชาใดยังมิได้ทำการวัดผล หรือไม่มีการวัดผล ให้รายงานผลการศึกษาในรายวิชานั้นด้วยสัญลักษณ์อย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์	ผลการศึกษา
I (incomplete)	ไม่สมบูรณ์
W (withdrawn)	ถอนรายวิชา
Au (audit)	ศึกษาโดยไม่รับหน่วยกิต
IP (in progress)	มีความก้าวหน้า (สำหรับรายวิชาที่ใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่องและไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จก่อนสิ้นภาคการศึกษา)
SP (satisfactory progress)	ความก้าวหน้าเป็นที่พอใจ
UP (unsatisfactory progress)	ความก้าวหน้าไม่เป็นที่พอใจ

26.4 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

26.4.1 ให้ใช้สัญลักษณ์ IP (in progress) หรือ NP (no progress) สำหรับวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระซึ่งอยู่ระหว่างการเรียบเรียง โดยนักศึกษาได้ลงทะเบียนแล้ว

26.4.2 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระซึ่งเรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้กำหนดเป็น 4 ระดับ ดังนี้

ดีมาก	Excellent
ดี	Good
ผ่าน	Passed
ตก	Failed

26.5 การให้สัญลักษณ์ F จะให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- 26.5.1 นักศึกษาไม่ผ่านการวัดผลหรือสอบไม่ผ่านตามข้อ 25.1
- 26.5.2 นักศึกษาไม่มีสิทธิ์เข้าสอบ หรือไม่ได้รับการวัดผลตามข้อ 25.2
- 26.5.3 นักศึกษาทำผิดระเบียบการสอบ และได้รับโทษให้สอบตกตามข้อ 9.2.1
- 26.5.4 นักศึกษาไม่แก้ค่า I ตามข้อ 26.6
- 26.5.5 นักศึกษาขาดสอบโดยไม่ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัย

- 14 -

26.5.6 นักศึกษาไม่ได้รับอนุมัติให้ถอนรายวิชาตามข้อ 23.1.3

26.6 การให้สัญลักษณ์ I จะให้ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

26.6.1 นักศึกษาป่วยระหว่างการสอบรายวิชานั้น หรือขาดสอบเนื่องจากป่วย โดยมีใบรับรองแพทย์จากสถานพยาบาลของทางราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือสถานพยาบาลเอกชน ที่ทางราชการรับรองตามที่กระทรวงการคลังกำหนด หรือขาดสอบโดยได้รับอนุมัติจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

26.6.2 นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารายวิชานั้นยังไม่ครบถ้วน และอาจารย์ผู้สอนเห็นว่ายังไม่สมควรวัดผลการศึกษารับรองของนักศึกษา

การแก้ค่า I นักศึกษาจะต้องสอบและ/หรือปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมายจากอาจารย์ผู้สอนให้ครบถ้วน เพื่อให้อาจารย์ผู้สอนวัดผลและส่งผลการศึกษานักศึกษาแก่บัณฑิตวิทยาลัยภายใน 10 วันหลังจากวันเปิดภาคการศึกษาปกติถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวบัณฑิตวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็น F หรือ U โดยอัตโนมัติ เว้นแต่จะได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัย ให้ขยายเวลาได้ เป็นกรณีพิเศษเมื่อเห็นว่าเหตุผลสำคัญและจำเป็น โดยอาจารย์ผู้สอนต้องแจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบล่วงหน้าเป็นลายลักษณ์อักษร

26.7 การให้สัญลักษณ์ S จะให้ในกรณีที่รายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาเป็นที่พอใจและหลักสูตรระบุให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับหรือในกรณีที่ได้รับอนุมัติให้โอนหน่วยกิตตามข้อ 17

การให้สัญลักษณ์ U จะให้เฉพาะรายวิชาซึ่งมีผลการศึกษาไม่เป็นที่พอใจ และหลักสูตรระบุให้วัดผลการศึกษาโดยไม่มีค่าระดับ

26.8 การให้สัญลักษณ์ SP จะให้เฉพาะกรณีที่นักศึกษายังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ และภาควิชาพิจารณาผลการศึกษามือลื่นภาคการศึกษาที่มีความก้าวหน้าเป็นที่พอใจ

การให้สัญลักษณ์ UP จะให้เฉพาะกรณีที่นักศึกษายังไม่ได้ลงทะเบียนวิทยานิพนธ์ และภาควิชาพิจารณาผลการศึกษามือลื่นภาคการศึกษาที่มีความก้าวหน้าไม่เป็นที่พอใจ

26.9 การให้สัญลักษณ์ IP จะให้สำหรับวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ หรือรายวิชาที่การเรียนการสอนมีลักษณะเฉพาะ ดังนี้

26.9.1 ให้เพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ ที่อยู่ระหว่างการเรียบเรียงว่ามีความก้าวหน้าเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค นับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาลงทะเบียนวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระ

26.9.2 ให้สำหรับรายวิชาที่การเรียนการสอนมีลักษณะเฉพาะ โดยมีข้อกำหนดให้นักศึกษาใช้เวลาปฏิบัติงานต่อเนื่อง และไม่สามารถดำเนินการให้เสร็จสิ้นก่อนภาคการศึกษานั้น ๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร หรือตามที่อธิการบดีโดยอนุมัติของที่ประชุมคณบดีจะได้ประกาศกำหนดไว้ นั้น เมื่อได้ทำการวัดผลแล้ว ให้ใช้ค่าระดับจากการวัดผลนั้นแทนสัญลักษณ์ IP

- 15 -

26.10 การให้สัญลักษณ์ NP จะให้เพื่อแสดงฐานะของวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระที่อยู่ในระหว่างการเรียบเรียงว่าไม่มีความก้าวหน้าเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคนับตั้งแต่ภาคการศึกษาแรกที่นักศึกษาลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ หรือการค้นคว้าอิสระ

26.11 การให้สัญลักษณ์ W จะให้เฉพาะกรณีที่ระบุไว้ในข้อ 19.1.1 ข้อ 23.1.2 และข้อ 23.1.3

26.12 การให้สัญลักษณ์ Au จะให้ในรายวิชาที่ลงทะเบียนศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต

ข้อ 27 การนับหน่วยกิตและการลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ

27.1 การนับหน่วยกิตเพื่อให้ครบหลักสูตรตามข้อบังคับนี้ สำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต หรือระดับประกาศนียบัตรบัณฑิตชั้นสูง หรือระดับปริญญาโทบัณฑิต ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า C หรือได้รับสัญลักษณ์ S เท่านั้น เว้นแต่รายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นวิชาบังคับหรือรายวิชาบังคับเลือก นักศึกษาต้องสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ S ในกรณีที่หลักสูตรกำหนดไว้ว่าต้องได้ S ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต ให้นับหน่วยกิตเฉพาะรายวิชาที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B

27.2 นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่เป็นวิชาบังคับต้องลงทะเบียนรายวิชานั้นใหม่ให้ได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ S แล้วแต่กรณี

27.3 ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาบังคับเลือก นักศึกษามีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมนั้นใหม่ หรืออาจลงทะเบียนรายวิชาอื่นในกลุ่มเดียวกันก็ได้

27.4 รายวิชาบังคับ หรือรายวิชาบังคับเลือกที่นักศึกษาสอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B นักศึกษาไม่มีสิทธิลงทะเบียนรายวิชานั้นอีก

27.5 นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาดต่ำกว่า B หรือได้รับสัญลักษณ์ U ในรายวิชาที่เป็นวิชาเลือกมีสิทธิลงทะเบียนรายวิชาเดิมนั้นใหม่ หรืออาจลงทะเบียนรายวิชาเลือกอื่นแทนก็ได้

27.6 ในกรณีที่นักศึกษาต้องลงทะเบียนรายวิชาซ้ำ หรือแทนตามที่หลักสูตรกำหนด การนับหน่วยกิตตามข้อ 27.1 ให้นับหน่วยกิตได้เพียงครั้งเดียว

ข้อ 28 ให้มีการประเมินผลการศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาค โดยคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคของรายวิชาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น และคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยสะสมสำหรับรายวิชาทั้งหมดทุกภาคการศึกษา ตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบัน

- 16 -

ข้อ 29 การคิดค่าระดับเฉลี่ยประจำภาคให้คำนวณโดยนำผลรวมของผลคูณระหว่างค่าระดับของแต่ละรายวิชาที่ได้รับในภาคการศึกษานั้นกับจำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ลงทะเบียนไว้ในภาคการศึกษานั้น โดยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ให้เพิ่มค่าทศนิยมในตำแหน่งที่สองขึ้นอีกหนึ่งหน่วย

การคิดค่าระดับเฉลี่ยสะสม ให้คำนวณโดยนำผลรวมของผลคูณระหว่างค่าระดับของแต่ละรายวิชาที่ลงทะเบียนตั้งแต่เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาปัจจุบันกับหน่วยกิตของรายวิชานั้น แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมดที่ได้ลงทะเบียนไว้ โดยให้คิดทศนิยมสองตำแหน่ง หากทศนิยมตำแหน่งที่สามมีค่าตั้งแต่ 5 ขึ้นไป ให้เพิ่มค่าทศนิยมในตำแหน่งที่สองขึ้นอีกหนึ่งหน่วย

ข้อ 30 รายวิชาใดที่มีการรายงานผลการศึกษาโดยใช้สัญลักษณ์ I,S,U,SP,UP, IP,NP,W และ Au ไม่ให้นำรายวิชานั้นมาคำนวณหาค่าระดับเฉลี่ยประจำภาค และค่าระดับเฉลี่ยสะสมตามข้อ 29

ข้อ 31 ในกรณีที่นักศึกษาลงทะเบียนศึกษารายวิชาใดซึ่งคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยได้เทียบให้เท่ากับรายวิชาที่อนุมัติให้ออนหน่วยกิตตามข้อ 17 และข้อ 18 มิให้นำผลการศึกษารายวิชานั้นมาคำนวณค่าระดับเฉลี่ย

หมวดที่ 5

การสอบภาษาต่างประเทศ การสอบประมวลความรู้และการสอบวัดคุณสมบัติ

ข้อ 32 การสอบภาษาต่างประเทศ

32.1 นักศึกษาทุกสาขาวิชาในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาตรีบัณฑิตต้องสอบภาษาต่างประเทศอย่างน้อยหนึ่งภาษาตามที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

32.1.1 นักศึกษาชาวต่างประเทศต้องสอบผ่านการสอบภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาของตนตามเงื่อนไขของบัณฑิตวิทยาลัย

32.1.2 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบภาษาต่างประเทศไว้ในปฏิทินการศึกษา ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบภาษาต่างประเทศ และให้แสดงผลการสอบภาษาต่างประเทศโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U ในกรณีที่นักศึกษาสอบได้สัญลักษณ์ U นักศึกษามีสิทธิ์ขอสอบได้อีก

32.2 นักศึกษาอาจได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ โดยได้ศึกษาและหรือสอบผ่านภาษาต่างประเทศในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

32.2.1 นักศึกษาสามารถสอบผ่านภาษาต่างประเทศที่บัณฑิตวิทยาลัยจัดให้สอบในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในบัณฑิตวิทยาลัย

32.2.2 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศที่บัณฑิตวิทยาลัยจัดอบรมนอกหลักสูตร

- 17 -

32.2.3 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร โดยไม่นับหน่วยกิตสัปดาห์ละไม่น้อยกว่า 2 ชั่วโมง โดยให้แสดงผลการสอบเป็นสัญลักษณ์ S หรือ U นักศึกษาที่สอบได้สัญลักษณ์ S มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศอีก

32.2.4 นักศึกษาศึกษาและสอบผ่านภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรไม่น้อยกว่า 2 หน่วยกิต และกำหนดให้วัดผลเป็นค่าระดับ นักศึกษาที่สอบได้ค่าระดับผลการศึกษาไม่ต่ำกว่า B มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศอีก

32.2.5 นักศึกษาสอบผ่านภาษาต่างประเทศจากสถาบันอื่น ทั้งในและต่างประเทศ ที่บัณฑิตวิทยาลัยรับรองมาตรฐาน

ข้อ 33 การสอบวัดคุณสมบัติ (Qualifying Examination) หมายถึง การสอบเพื่อวัดความรู้ในวิชาการตามที่หลักสูตรระดับปริญญาตรีบัณฑิตกำหนด และวัดความสามารถในการวิเคราะห์ความรู้ตลอดจนการนำไปใช้ในการวิจัยต่อไป

33.1 ให้นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตแบบ 1 สอบวัดคุณสมบัติก่อนที่จะทำวิทยานิพนธ์ ส่วนนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตแบบ 2 ให้สอบวัดคุณสมบัติหลังจากสอบผ่านรายวิชาบังคับตามที่หลักสูตรกำหนด

33.2 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบวัดคุณสมบัติไว้ในปฏิทินการศึกษา

33.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวัดคุณสมบัติตามคำแนะนำของภาควิชา

33.4 ให้แสดงผลการสอบโดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

33.5 นักศึกษาที่สอบวัดคุณสมบัติไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 จะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรืออาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน

ข้อ 34 การสอบประมวลความรู้ ให้นักศึกษาซึ่งได้ศึกษารายวิชาและได้หน่วยกิตสะสมครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีสิทธิ์สอบประมวลความรู้

34.1 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต

34.1.1 นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรแผน ก. แบบ ก 2 จะต้องสอบประมวลความรู้ หากหลักสูตรกำหนดว่ามีการสอบประมวลความรู้

34.1.2 นักศึกษาที่ศึกษาตามหลักสูตรแผน ข. ต้องสอบประมวลความรู้

34.1.3 ให้บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระยะเวลาการสอบประมวลความรู้ไว้ในปฏิทินการศึกษา

34.1.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย แต่งตั้งคณะกรรมการสอบประมวลความรู้ตามคำแนะนำของภาควิชา

- 18 -

34.1.5 ให้แสดงผลการสอบประมวลความรู้โดยใช้สัญลักษณ์ S หรือ U

34.1.6 หากนักศึกษาสอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

34.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต

34.2.1 การสอบประมวลความรู้ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิตให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของแต่ละสาขาวิชา

34.2.2 นักศึกษาที่สอบประมวลความรู้ไม่ผ่านเป็นครั้งที่ 2 ให้พ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรืออาจได้รับการพิจารณาให้เปลี่ยนระดับการศึกษาเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโทบัณฑิตในสาขาวิชาเดียวกัน

หมวดที่ 6

การทำวิทยานิพนธ์

ข้อ 35 การทำวิทยานิพนธ์

35.1 การอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

35.1.1 นักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิต

35.1.1.1 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 1 ผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องได้รับความเห็นชอบจากภาควิชาก่อน

35.1.1.2 นักศึกษาแผน ก. แบบ ก 2 ผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องศึกษาในบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มาแล้วไม่น้อยกว่า 1 ปีการศึกษา และมีจำนวนหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

35.1.1.3 นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ภายใน 3 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

35.1.2 นักศึกษาระดับปริญญาตรีบัณฑิต

35.1.2.1 นักศึกษาผู้มีสิทธิขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์จะต้องสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติและการสอบภาษาต่างประเทศ รวมทั้งต้องผ่านเงื่อนไขตามที่สาขาวิชากำหนดและผ่านความเห็นชอบจากภาควิชาแล้ว

35.1.2.2 นักศึกษาต้องได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ภายใน 3 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น กรณีมาจากพื้นฐานปริญญาโทบัณฑิตหรือภายใน 5 ปีการศึกษาของกำหนดเวลาการศึกษาของนักศึกษาผู้นั้น กรณีมาจากพื้นฐานปริญญาตรีบัณฑิต มิฉะนั้นจะพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา หรือได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เปลี่ยนระดับการศึกษาไปเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทบัณฑิตสาขาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน

- 19 -

35.1.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของภาควิชา

35.1.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ประจำเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักของวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว ทั้งนี้ ในกรณีที่จำเป็นอย่างยิ่ง บัณฑิตวิทยาลัยอาจพิจารณาแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากรเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักก็ได้ ส่วนอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วมอาจเป็นอาจารย์ประจำ หรือผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัยศิลปากร ทั้งนี้ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์จะต้องไม่เกิน 3 คน

35.1.5 หากมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ เกี่ยวกับโครงการวิทยานิพนธ์ที่ได้รับอนุมัติแล้วที่ไม่เป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ ให้นักศึกษายื่นคำร้องขออนุมัติการเปลี่ยนแปลงต่อคณบดีบัณฑิตวิทยาลัยโดยได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก แต่ถ้าเป็นการเปลี่ยนแปลงสาระสำคัญของวิทยานิพนธ์ นักศึกษาต้องขออนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์ที่เปลี่ยนแปลงให้คณะกรรมการตามข้อ 35.1.3 เพื่อพิจารณาใหม่

35.2 การลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์

35.2.1 ผู้มีสิทธิลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ คือ นักศึกษาที่ได้รับอนุมัติหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์แล้ว

35.2.2 การลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ให้เป็นไปตามกำหนดเวลาในปฏิทินการศึกษา โดยอาจลงทะเบียนทั้งหมดในครั้งเดียว หรือลงทะเบียนบางส่วนกิตเป็นงวด ๆ ตามที่ภาควิชาหรือสาขาวิชาพิจารณาโดยความเห็นชอบของบัณฑิตวิทยาลัย

35.2.3 ในระหว่างการเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ ให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักเป็นผู้ประเมินผลความก้าวหน้าการทำวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาเมื่อสิ้นภาคการศึกษาปกติทุกภาคการศึกษาที่นักศึกษาได้ลงทะเบียนทำวิทยานิพนธ์ โดยรายงานผลเป็นสัญลักษณ์ IP หรือ NP แล้วแต่กรณี

35.3 การเสนอและการขออนุมัติวิทยานิพนธ์

35.3.1 การเสนอวิทยานิพนธ์ที่ได้เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้วเพื่อขอรับอนุมัตินั้น นักศึกษาต้องเรียนรายวิชาครบตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและสอบผ่านการสอบประมวลความรู้ ในกรณีที่มิกำหนดไว้ในหลักสูตรหรือสอบผ่านการสอบวัดคุณสมบัติ รวมทั้งสอบผ่านภาษาต่างประเทศ และจะต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

35.3.2 รูปแบบของวิทยานิพนธ์ที่เสนอให้เป็นไปตามแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนด

- 20 -

35.3.3 การเสนowitzานิทพนธ์อาจเสนอเป็นภาษาไทยหรือภาษาต่างประเทศก็ได้ ตามที่หลักสูตรกำหนด ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ หากประสงค์จะใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.4 ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ จำนวนอย่างน้อย 3 คน แต่ไม่เกิน 5 คน โดยประกอบด้วยหัวหน้าภาควิชาหรือผู้ที่หัวหน้าภาควิชามอบหมาย ซึ่งต้องมีอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นประธาน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เป็นกรรมการ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกิน 3 คน ทั้งนี้ ต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกมหาวิทยาลัย ศิลปากรอย่างน้อย 1 คน

35.3.5 ถ้าคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ได้ตรวจพิจารณาและสอบวิทยานิพนธ์แล้วเห็นควรให้แก้ไขปรับปรุงเล็กน้อย ให้ถือว่าการประเมินผลนั้นปราศจากเงื่อนไขมาตั้งแต่แรก ถ้าวิทยานิพนธ์นั้นมีข้อบกพร่องที่ต้องแก้ไขมาก ให้นักศึกษาแก้ไขวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้เสร็จสิ้นภายใน 45 วันนับแต่วันสอบวิทยานิพนธ์ หรือตามเวลาที่คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เห็นสมควร ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์แจ้งให้บัณฑิตวิทยาลัยทราบ และให้คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ประเมินผลหลังจากวันที่นักศึกษาได้แก้ไขวิทยานิพนธ์ตามคำแนะนำของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์เรียบร้อยแล้ว

35.3.6 การวินิจฉัยตัดสินของคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์ให้ถือมติให้ผ่านเป็นเอกฉันท์ หากกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์มีความเห็นไม่ตรงกัน ให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยเป็นผู้พิจารณาชี้ขาด

35.3.7 การประเมินผลวิทยานิพนธ์ที่เรียบเรียงเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้เป็นไปตามข้อ 26.4.2

35.3.8 นักศึกษาต้องส่งวิทยานิพนธ์ที่ผ่านการประเมินผลจากคณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์พร้อมทั้งบทคัดย่อภาษาไทยและภาษาอังกฤษ และหรือภาษาต่างประเทศตามที่กำหนดในหลักสูตร ให้บัณฑิตวิทยาลัยตามจำนวนและรูปแบบที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดเพื่อให้บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติ กรณีที่ไม่ได้กำหนดไว้ในหลักสูตรอาจใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษก็ได้ หากประสงค์จะใช้ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ จะต้องได้รับความเห็นชอบจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.9 วิทยานิพนธ์ซึ่งได้รับอนุมัติแล้วให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาเพื่อรับปริญญาระดับบัณฑิตศึกษา การนำออกโฆษณาเผยแพร่ต้องได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยก่อน

35.3.10 ลิขสิทธิ์ของวิทยานิพนธ์เป็นของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

35.3.11 ให้บัณฑิตวิทยาลัยออกระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับวิทยานิพนธ์ได้โดยไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

- 21 -

ข้อ 36 การค้นคว้าอิสระของนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี หมายถึง สารนิพนธ์หรือรายงานอื่นใดที่มีลักษณะเป็นการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองตามหลักสูตรแผน ข.

36.1 ผู้ที่จะมีสิทธิลงทะเบียนการค้นคว้าอิสระ ต้องมีคุณสมบัติครบตามที่ภาควิชากำหนด

36.2 ให้ภาควิชาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยกำหนดระเบียบแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการค้นคว้าอิสระที่ไม่ขัดกับข้อบังคับนี้

36.3 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ 1 คน

36.4 ให้คณบดีบัณฑิตวิทยาลัยแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระจำนวนไม่เกิน 3 คน

36.5 รูปแบบของการค้นคว้าอิสระให้นำรูปแบบของวิทยานิพนธ์ที่บัณฑิตวิทยาลัยกำหนดมาใช้โดยอนุโลม

36.6 การประเมินผลการค้นคว้าอิสระ ให้เป็นไปตามข้อ 26.4.2

หมวดที่ 7

การสำเร็จการศึกษา

ข้อ 37 คุณสมบัติของผู้สำเร็จการศึกษา

37.1 มีเวลาศึกษาไม่เกินกว่าที่กำหนดไว้ในข้อ 13

37.2 มีปริมาณการศึกษาตามที่กำหนดไว้ในข้อ 15

37.3 ได้ค่าระดับเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 3.00 ยกเว้นนักศึกษาระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี แผน ก. แบบ ก 1 และนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1

37.4 ได้ค่าระดับผลการศึกษามากกว่า B ในรายวิชาบังคับ หรือบังคับเลือกทุกวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้มีการวัดผลเป็นระดับ ยกเว้นนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1 ต้องได้ค่าระดับผลการศึกษามากกว่า B ในทุกรายวิชา

37.5 ได้สัญลักษณ์ S ในรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดให้วัดผลเป็น S หรือ U

37.6 ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบภาษาต่างประเทศ หรือได้รับการยกเว้นการสอบภาษาต่างประเทศตามข้อ 32.2

37.7 ได้สัญลักษณ์ S ในการสอบประมวลความรู้ในหลักสูตรที่ระบุว่ามีการสอบประมวลความรู้ และสำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีแบบ 1 จะต้องได้สัญลักษณ์ S ในการสอบวัดคุณสมบัติอีกด้วย

37.8 สอบวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระไม่ต่ำกว่าระดับผ่าน

- 22 -

37.9 ได้ส่งวิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าอิสระฉบับสมบูรณ์ ซึ่งคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ได้อนุมัติแล้วต่อบัณฑิตวิทยาลัย

37.10 ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาโทฉบับต้นฉบับ ก. แบบ ก 1 และแบบ ก 2 จะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือสิ่งพิมพ์ทางวิชาการหรือเสนอต่อที่ประชุมวิชาการที่มีรายงานการประชุม (proceeding) หรือผลงานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน

ผลงานวิทยานิพนธ์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรีฉบับต้นฉบับจะต้องได้รับการตีพิมพ์ หรืออย่างน้อยดำเนินการให้ผลงาน หรือส่วนหนึ่งของผลงาน ได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสาร หรือ สิ่งพิมพ์ทางวิชาการที่มีกรรมการภายนอกมาร่วมกลั่นกรอง (peer review) ก่อนการตีพิมพ์ และเป็นที่ยอมรับในสาขาวิชานั้น หรือผลงานสร้างสรรค์ได้รับการเผยแพร่สู่สาธารณชน

ข้อ 38 เมื่อนักศึกษามีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 37 แล้ว ให้ยื่นคำร้องขอจบการศึกษาต่อบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอให้คณะกรรมการประจำบัณฑิตวิทยาลัยพิจารณาการสำเร็จการศึกษา

ข้อ 39 คุณสมบัติของผู้มีสิทธิรับปริญญา

39.1 มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อ 37

39.2 ไม่มีหนี้สินกับมหาวิทยาลัย

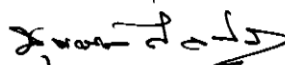
39.3 มีความประพฤติดี

บทเฉพาะกาล

ข้อ 40 นักศึกษาที่เข้าศึกษาก่อนปีการศึกษา 2550 ให้ใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร ว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาหรือพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ข้อ 41 ในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบและประกาศที่ออกใช้บังคับโดยอาศัยอำนาจตามข้อบังคับนี้ ให้นาระเบียบและประกาศตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ 14 พฤษภาคม พ.ศ. 2550

(นายชุมพล ศิลปอาชา)

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก ข

ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

1. ชื่อ-นามสกุล

นาย พินัย สิริเกียรติกุล

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Architectural History and Theory) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2012)

M.Phil. (Architectural History) The Bartlett School of Architecture, University College London, UK (2007)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2546)

สถ.บ. เกียรตินิยมอันดับ 2 มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

Proceedings

Pinai Sirikiatikul. (2017). "Urban Renewal on Rachadamnoen Boulevard and its Architect, 1939-1941" in **The report of mASEANa Project 2016: 2nd&3rd International Conference "Pioneers of modern architecture** (pp.30-33). Tokyo: TOKYO Print

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

พินัย สิริเกียรติกุล, กิตติยา ชูวรรณะภรณ์ และสัทธา ปัญญาแก้ว. (2559) SMB [สถาปัตยกรรม]. in ASA NEXT | ตัวตน คนไทย, กรุงเทพฯ: ลายเส้น พับบลิชซิ่ง: 28 เมษายน – 3 พฤษภาคม 2558.

พินัย สิริเกียรติกุล, กิตติยา ชูวรรณะภรณ์ และสัทธา ปัญญาแก้ว. (2558). อาคารเทศบาลไทรน้อย [สถาปัตยกรรม]. โครงการปรับปรุงและต่อเติม อาคารเทศบาลไทรน้อย ตำบลไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี. สุจิตร์ สถาปัตย์-ปริวรรต 2558: 60 ปี สถาปัตย์ ศิลปากร. 15-30 กันยายน 2558.

พินัย สิริเกียรติกุล. (2557). โรงงานร้านจ๊อ พื้นที่รวม 1000 ตร.ม. [สถาปัตยกรรม]. หมู่ 3 ตำบลไสยไทย อำเภอมือง จ.กระบี่. มิถุนายน 2560.

พินัย สิริเกียรติกุล. (2557). A house without a stair [สถาปัตยกรรม]. ภายในหมู่บ้าน ฤกษ์ฐานคร ถ.บรมราชชนนี เขตทวีวัฒนา กรุงเทพฯ. สิงหาคม 2557.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 10 ปี

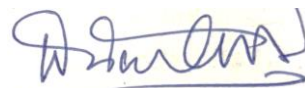
ระดับปริญญาตรี

- 262 106 การใช้คอมพิวเตอร์ในงานสถาปัตยกรรมไทย
- 262 202 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยอียิปต์ถึงบารอก
- 262 203 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย 2
- 262 204 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยนีโอคลาสสิกถึงสมัยใหม่

ระดับบัณฑิตศึกษา

- 262 414 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยขั้นสูง 1
- 262 514 สัมมนาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
- 262 543 ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2
- 262 611 สัมมนาการเขียนประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

(อาจารย์ ดร.พินัย สิริเกียรติกุล)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

2. ชื่อ-นามสกุล

นางสาว นวลลักษณ์ วัสนันทชาติ

ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Conservation Studies) The University of York, UK (2006)

M.S. (Historic Preservation) University of Pennsylvania, USA (2001)

สถ.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2539)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โชติมา จตุรวงศ์ และนวลลักษณ์ วัสนันทชาติ. (2559). **สถาปัตยกรรมสุโขทัยก่อนสมัย
สุโขทัยถึงสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัย
ศิลปากร) 231 หน้า.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

Watsantachad, Nuanlak. (2015). “*Threats in the Historic City of Ayutthaya World
Heritage*” In **Establishment of the Network for Safeguarding and
Development of the Cultural Heritage in the Mekong Basin Countries**.
Tokyo: Waseda Research Institute for Science and Engineering, Waseda
Univeristy (Mimeographed): 109-116.

Watsantachad, Nuanlak. (2014). *“Deterioration Assessments of Khmer Laterite Façades in Northeastern Thailand”* In **Establishment of the Network for Safeguarding and Development of the Cultural Heritage in the Mekong Basin Countries**. Tokyo: Waseda Research Institute for Science and Engineering, Waseda University (Mimeographed): 81-84.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 19 ปี

ระดับปริญญาตรี

262 205 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย 3

262 207 เตรียมวิทยานิพนธ์

262 208 วิทยานิพนธ์

262 215 การปรับปรุงอาคารเพื่อการใช้สอยใหม่

265 201 ภาษาอังกฤษสำหรับงานสถาปัตยกรรม 1

265 202 ภาษาอังกฤษสำหรับงานสถาปัตยกรรม 2

ระดับบัณฑิตศึกษา

262 415 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัยขั้นสูง 2

262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

262 520 วิทยานิพนธ์

262 535 การศึกษารายบุคคล

262 536 การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย

262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย

262 539 การอนุรักษ์วัสดุในอาคารประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย

262 610 วิธีวิจัยขั้นสูงทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

262 631 การศึกษารายบุคคล

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นวลลักษณ์ วัสนันทชาติ)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

3. ชื่อ-นามสกุล

นางสาว ประติมา นิมเสมอ

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (Architecture) Oxford Brookes University, UK (2010)

M.A. (International Studies in Vernacular Architecture) Oxford Brookes University, UK
(2003)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

ประติมา นิมเสมอ. (2559). การศึกษาสถาปัตยกรรมไทยจากภาพจิตรกรรมสมัยอยุธยา
กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดย
สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร) 256 หน้า.

ธาริณี รามสุต และ ประติมา นิมเสมอ. (2557). บ้านพักอาศัยพินิจกับความสามารถในการ
รับมือต่อความเสี่ยงจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ: กรณีศึกษา
ชุมชนริมน้ำ อ.เสนา จ. พระนครศรีอยุธยา. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย) 234
หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

ประติมา นิมเสมอ และธาริณี รามสูต. (2558). “บ้านพักอาศัยพื้นถิ่นในชุมชนริมน้ำ
ภาคกลางของประเทศไทยกับความสามารถในการรับมือกับน้ำท่วมในปัจจุบัน”
หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย, 12
(มกราคม-ธันวาคม 2558): 98-119. (TCI กลุ่มที่ 1)

Proceedings

Tharinee Ramasoot and **Pratima Nimsamer** (2015) . " Assessing the
adaptation capacity of riparian vernacular houses in the face of
climate change: Can local wisdom be used to improve flood
resilience in Ayuttaya, Thailand?" in **Architecture and Resilience
on the Human Scale: Proceedings [Sheffield School of
Architecture]**, 10-12 September 2015: 529-536.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

หนังสือ

ธาริณี รามสูต และประติมา นิมเสมอ. และคณะ (2557). **คู่มือการปรับปรุงบ้านใน
ชุมชน เพื่อรับมือกับน้ำท่วมในอนาคต. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร. 48 หน้า.**

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 16 ปี

ระดับปริญญาตรี

- 262 102 การแสดงแบบทางสถาปัตยกรรม1
- 262 105 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 1
- 262 111 พื้นฐานสถาปัตยกรรมไทย
- 262 115 สถาปัตยกรรมกับบริบททางวัฒนธรรมในเอเชีย
- 262 203 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 4
- 262 205 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 5

ระดับบัณฑิตศึกษา

- 262 410 แนวความคิดในการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทย
- 262 411 สัมมนาสถาปัตยกรรมไทย
- 262 432 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

- 262 444 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทยชั้นสูง 1
 262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
 262 544 ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 262 545 มานุษยวิทยาในสถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้
 262 610 วิธีวิจัยชั้นสูงทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
 262 631 การศึกษารายบุคคล

ลงชื่ออาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร

ประติมา นิมเสมอ

(อาจารย์ ดร.ประติมา นิมเสมอ)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

4. ชื่อ-นามสกุล

นาย เสนอ นิลเดช

ตำแหน่งทางวิชาการ

ศาสตราจารย์พิเศษ

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

ประกาศนียบัตรชั้นสูง (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2517)

ศศ.บ. (โบราณคดี) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2505)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

เสนอ นิลเดช, อิตารัตน์ ตียะวงศ์มานะ, ปฏิภากร เล็กอุทัย, ปิณณิยา เมธวสิฐพงศ์, สิริเดช วัชรกรานต์, พิศาลศรี กระต่ายทอง, ศิริวรรณ คุ่มโห, ปัญจเวช บุญรอด, ณัฐฐานิตย์ คะเชนทร์, นงไฉน ทะรักษา, ปันรสี รักษา, ปัทมา เจริญกรกิจ, พชรธรรม พิมพาพันธ์ และนรินทร์ อ้วนดำ. (2558). **สถาปัตยกรรมวัดพระแก้วเมืองกำแพงเพชร เล่ม 1**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยกรมศิลปากร) 130 หน้า.

เสนอ นิลเดช, อิตารัตน์ ตียะวงศ์มานะ, ปฏิภากร เล็กอุทัย, ปิณณิยา เมธวสิฐพงศ์, สิริเดช วัชรกรานต์, พิศาลศรี กระต่ายทอง, ศิริวรรณ คุ่มโห, ปัญจเวช บุญรอด, ณัฐฐานิตย์ คะเชนทร์, นงไฉน ทะรักษา, ปันรสี รักษา, ปัทมา เจริญกรกิจ, พชรธรรม พิมพาพันธ์ และนรินทร์ อ้วนดำ. (2558). **สถาปัตยกรรมวัดพระแก้วเมืองกำแพงเพชร เล่ม 2**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยกรมศิลปากร) 130 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

วรารณ สุวัฒน์โชติกุล, เสนอ นิลเดช และโชติมา จตุรวงศ์. (2559). “การวิเคราะห์ใหม่: สถาปัตยกรรมพระบรมธาตุไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” หน้าจั่ว ว่าด้วยสถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): B55-B75. (TCI กลุ่มที่ 2)

เสนอ นิลเดช. (2557). “ภาพเก่าเล่าเรื่อง/Old Picture Telling” หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย, 11 (กันยายน-ธันวาคม 2557): 334-335. (TCI กลุ่มที่ 1)

Proceeding

เสนอ นิลเดช. (2558). “สถาปัตยกรรมวัดพระแก้ว เมืองกำแพงเพชร” ใน เอกสารสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ “สถาปัตยกรรมทศวรรษ” ประจำปี พ.ศ.2558, วันที่ 2 กรกฎาคม 2558 ณ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร: 97-132.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 56 ปี

ระดับปริญญาตรี

262 108 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย 1

262 111 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย 2

262 119 ประณีตศิลป์

ระดับบัณฑิตศึกษา

262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัยสุโขทัย

262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยสุโขทัย - อโยธยา

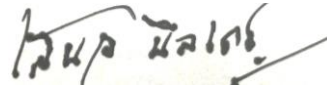
262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์

262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม

262 532 การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม

262 533 ไทยศึกษา

ลงชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร

(ศาสตราจารย์พิเศษ เสนอ นิลเดช)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

5. ชื่อ-นามสกุล

นางสาว โชติมา จตุรวงศ์

ตำแหน่งทางวิชาการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

Ph.D. (History of Art Southeast Asian Art) Cornell University, USA (2003)

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2540)

สถ.บ. มหาวิทยาลัยศิลปากร (2533)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

โชติมา จตุรวงศ์ และนวลลักษณ์ วัสนันทชาติ. (2559). **สถาปัตยกรรมสุโขทัยก่อนสมัยสุโขทัยถึงสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช**. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร) 321 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

โชติมา จตุรวงศ์. “ผังเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและวัฒนธรรมการปลูกตาล” หน้าจั่วว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย, 14 (มกราคม-ธันวาคม 2560). (TCI กลุ่มที่ 1)

วราภรณ์ สุวัฒน์โชติกุล, เสนอ นิลเดช และโชติมา จตุรวงศ์. (2559). “การวิเคราะห์ใหม่: สถาปัตยกรรมพระบรมธาตุไชยา จังหวัดสุราษฎร์ธานี” หน้าจั่วว่าด้วย

สถาปัตยกรรม การออกแบบ และสภาพแวดล้อม, 30 (มกราคม-ธันวาคม 2559): B55-B75. (TCI กลุ่มที่ 2)

โชติมา จตุรวงศ์ และอนุวิทย์ เจริญศุภกุล. (2558). “*คฤหาสน์นันทอุทยานใต้เศรษฐกิจ ทมิฬ นาฏ อินเดีย*” หน้าจั่ว ว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย, 12 (มกราคม-ธันวาคม 2558): 10-45. (TCI กลุ่มที่ 1)

Proceedings

Chotima Chaturawong. (2014). “*Mapping Localization: Buddhist Monasteries in Thailand and Burma*” In **Establishment of the Network for Safeguarding and Development of the Cultural Heritage in the Mekong Basin Countries**. Tokyo: Waseda Research Institute for Science and Engineering, Waseda University (Mimeographed): 14-20.

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

Chotima Chaturawong. (2017). “*Mandapas of India, Sri Lanka, Burma, and Thailand.*” in **India-Thailand Cultural Interactions: Glimpses from the Past to Present**, Edited by Dr. Lipi Ghosh. Springer Singapore: 53-85.

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 14 ปี

ระดับปริญญาตรี

- 082 102 มนุษย์กับการสร้างสรรค์
- 262 101 พื้นฐานการออกแบบ
- 262 108 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย 1
- 262 115 สถาปัตยกรรมกับบริบททางวัฒนธรรมในเอเชีย
- 262 207 เติรียมวิทยานิพนธ์
- 262 208 วิทยานิพนธ์
- 265 201 ภาษาอังกฤษสำหรับงานสถาปัตยกรรม 1
- 265 202 ภาษาอังกฤษสำหรับงานสถาปัตยกรรม 2

ระดับบัณฑิตศึกษา

262 401 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม

262 420 วิทยานิพนธ์

262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมก่อนสมัยสุโขทัย

262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1

262 543 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2

262 544 ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

262 610 วิธีวิจัยขั้นสูงทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

ลงชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.โชติมา จตุรงค์)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

6. ชื่อ-นามสกุล

นาย ชาตรี ประกิตนทการ

ตำแหน่งทางวิชาการ

รองศาสตราจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

สถ.ม. (สถาปัตยกรรม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2547)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2542)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

ชาตรี ประกิตนทการ. (2559). "สถาปนิก ความรู้ โรงเรียนสถาปัตยกรรม" หน้าจั่ว
ว่าด้วยประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และสถาปัตยกรรมไทย, 13 (มกราคม-
ธันวาคม 2559): 76-113. (TCI กลุ่มที่ 1)

ชาตรี ประกิตนทการ. (2557). "ประวัติศาสตร์ศิลปะสกุลดำรง - เซเดส์: ข้อสังเกต
เบื้องต้น" วารสารเมืองโบราณ 40, 1 (มกราคม-มีนาคม 2557): 80-107. (TCI
กลุ่มที่ 2)

ผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่น

ผลงานสร้างสรรค์

ชาตรี ประกิตนทการ. (2557). ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม "มัลลิกา" [สถาปัตยกรรม]. อำเภอไทรโยค
จังหวัดกาญจนบุรี.

ผลงานแต่งหรือเรียบเรียง ตำรา หนังสือ หรือบทความทางวิชาการ

Chatri Prakitnonthakan. (2014) “Symbolism in the Design of Wat Phra Chetuphon Wimonmangkhalararn (Wat Pho)” **Journal of the Siam Society** 102 (January-December 2014): 1-40. (http://www.siam-society.org/pub_JSS/jss102.html).

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 18 ปี

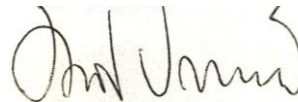
ระดับปริญญาตรี

- 262 105 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย
- 262 107 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 1
- 262 111 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมไทย 2
- 262 207 เตรียมวิทยานิพนธ์
- 262 208 วิทยานิพนธ์

ระดับบัณฑิตศึกษา

- 262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ
- 262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์
- 262 534 การเมือง เศรษฐกิจ และสังคมในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย
- 262 630 สถาปัตยกรรมกับความเปลี่ยนแปลงในสังคมไทยร่วมสมัย

ลงชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร

(รองศาสตราจารย์ชาตรี ประกิตนันทการ)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

**ข้อมูลประวัติอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตร/อาจารย์ประจำหลักสูตร
พร้อมรายละเอียดผลงานวิชาการและประสบการณ์สอน
ระดับบัณฑิตศึกษา**

7. ชื่อ-นามสกุล

นางสาว พิรยา บุญประสงค์

ตำแหน่งทางวิชาการ

อาจารย์

คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา

M.A. (Architecture in Regeneration Field of Study) Oxford Brookes University, UK (2006)

สถ.บ. (สถาปัตยกรรมไทย) มหาวิทยาลัยศิลปากร (2543)

สังกัด

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

ผลงานทางวิชาการ (ที่ตีพิมพ์ในรอบห้าปี)

ผลงานวิจัย

ผลงานวิจัย แยกประเภทเป็น

ผลงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

พิรยา บุญประสงค์ และพบสุข ทัดทอง. (2557). การประเมินอาคารแบบตะวันตกระหว่าง พ.ศ. 2394 ถึง พ.ศ. 2468 ที่ได้รับการปรับปรุงเพื่อประโยชน์ใช้สอยทางวัฒนธรรม (The Evaluation of Western Style Buildings Constructed between 1851 and 1925 after Rehabilitation to Cultural Use). กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (สนับสนุนทุนวิจัยโดยสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร) 148 หน้า.

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในรูปแบบ

บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ

พิรยา บุญประสงค์. (2558). “การทำความเข้าใจอาคารประวัติศาสตร์เพื่อเสนอแนะแนวการอนุรักษ์ อาคารโกดังหลุยส์ ที่ เลียวโนเวนส์” Veridian E-Journal, Silpakorn University 8, 2 (พฤษภาคม-สิงหาคม 2558): 3009-3023. (TCI กลุ่มที่ 1)

Peeraya Boonprasong and Pobsook Tadtong. (2015). "Creative Reuse of Western Style Buildings Constructed between 1851 and 1925 in Bangkok for Museum Uses: Design Interpretation and Procedure" in **Veridian E-Journal Silpakorn University** 8, 5 (July-December 2015): 19-34. (TCI กลุ่มที่ 1)

ประสบการณ์สอน ระยะเวลา 10 ปี

ระดับปริญญาตรี

- 262 104 การแสดงแบบทางสถาปัตยกรรม 1
- 262 105 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 1
- 262 203 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 4
- 262 205 การออกแบบสถาปัตยกรรมไทย 5
- 262 215 การปรับปรุงอาคารเพื่อการใช้สอยใหม่

ระดับบัณฑิตศึกษา

- 262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย

ลงชื่ออาจารย์ประจำหลักสูตร

พริยา บุญประสงค์

(อาจารย์พริยา บุญประสงค์)

วันที่..11..เดือน.....ตุลาคม.....พ.ศ..2560..

ภาคผนวก ค

สรุปผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม

ฉบับปี พ.ศ. 2555

ตารางเปรียบเทียบแผนการรับนักศึกษากับจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาจริงและ

ผู้สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี

สรุปผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
ฉบับปี พ.ศ. 2555

การประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) ของภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ คือ (1) เพื่อประเมินเนื้อหาของหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (2) เพื่อประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงาน และผลผลิตของหลักสูตรศิลปศาสตร มหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และ (3) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร ในด้านผู้เรียน ผู้สอน และกระบวนการจัดการเรียนการสอนของภาควิชา

การประเมินดำเนินการในเดือนมกราคม – เมษายน 2560 โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสำรวจจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน บัณฑิต และผู้ใช้บัณฑิตโดยใช้แบบประเมิน การสนทนากลุ่มตัวอย่างนักศึกษา และการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน และผู้ทรงคุณวุฒิ กลุ่มตัวอย่าง ประกอบด้วย นักศึกษา จำนวน 15 คน (ร้อยละ 93.75) อาจารย์ผู้สอน จำนวน 8 คน (ร้อยละ 100) บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตร จำนวน 1 คน (ร้อยละ 100) ส่วนผู้ใช้บัณฑิตไม่มีเนื่องจากบัณฑิตประกอบอาชีพอิสระ การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และดัชนี PNImod สำหรับการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็น

สรุปผลการประเมิน

สรุปผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม แบ่งออกเป็น 6 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 จำนวนนักศึกษาและการคงอยู่ของนักศึกษา

หลักสูตรฯ เปิดรับผู้สมัครที่มีคุณวุฒิระดับปริญญาตรีทุกสาขาวิชา โดยผ่านความเห็นชอบของภาควิชาศิลปสถาปัตยกรรม โดยทำการเปิดรับปีละ 1 ครั้ง (ภาคการศึกษาต้น) ตั้งแต่ปีการศึกษา 2556 – 2559 มีจำนวนรับนักศึกษาเฉลี่ยปีละ 6 คน ซึ่งยังไม่เป็นไปตามแผนการรับ 15 คน โดยผู้สมัครร้อยละ 44 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านประวัติศาสตร์และประวัติศาสตร์ศิลปะ, ผู้สมัครร้อยละ 32 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีด้านสถาปัตยกรรมและสถาปัตยกรรมไทย และมีแนวโน้มที่จะมีผู้สมัครที่มีคุณวุฒิไม่ตรงแต่มีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มขึ้น

ในแต่ละปีมีนักศึกษาพ้นสภาพ/ลาออก 3 - 4 คน ซึ่งส่วนใหญ่มีสาเหตุจากการที่นักศึกษาได้งาน หรือต้องไปทำงานต่างจังหวัด ทำให้ไม่มีเวลาเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และนักศึกษาออกไปศึกษาที่อื่น

ตารางที่ 1 สถิติจำนวนนักศึกษารับเข้า

รายการ		2556	2557	2558	2559
จำนวนรับเข้า (รวม)*		7	11	4	3
คุณวุฒิ	สธ.บ. (สถาปัตยกรรม), (สถาปัตยกรรมไทย), (สถาปัตยกรรมภายใน)	4	-	3	1
	ศศ.บ. (ธุรกิจการท่องเที่ยว), (การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และการจัดการภาคบริการ	1	1	-	-
	ศป.บ. (ออกแบบนิเทศศิลป์), (คอมพิวเตอร์อาร์ต)	2	-	-	-
	ภ.สธ.บ. (ภูมิสถาปัตยกรรม)	-	1	-	-
	ศศ.บ. (ศาสนศึกษา), (ประวัติศาสตร์), (ประวัติศาสตร์ศิลปะ), (ประวัติศาสตร์เชิงการท่องเที่ยว), (โบราณคดี)	-	8	1	2
	ศ.บ. (ประติมากรรม)	-	1	-	-
แผน	แผน ก แบบ ก2	4	7	3	3
	แผนสภาพ/ลาออก	3	4	1	-

หมายเหตุ * จำนวนรับเข้า คิดจากจำนวนนักศึกษาที่มีรายงานตัวและลงทะเบียน

เป้าหมายการรับนักศึกษาของหลักสูตร คือ ปีละ 15 คน

ตารางที่ 2 สถิติจำนวนนักศึกษาคงอยู่

ปีการศึกษาที่รับเข้า	นักศึกษา รับเข้า	จำนวนนักศึกษาคงอยู่				นักศึกษา ตกค้าง	นักศึกษาที่พ้น สภาพ/ลาออก
		2556	2557	2558	2559		
2556	7	5	5	5	4	4	3
2557	11		10	8	7	7	4
2558	4			3	3	-	1
2559	3				3	-	-
รวม	25	5	15	16	17	11	8

หมายเหตุ นักศึกษาที่อยู่เกินกว่าอายุของหลักสูตร (2 ปี) นับเป็นนักศึกษาตกค้าง

ตอนที่ 2 อัตราการสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาในหลักสูตรเก่า พ.ศ.2548 ใช้เวลาในการเรียนจนจบการศึกษาเฉลี่ย 5 ปี (คิดจากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาทั้งหมด 23 คน) ทั้งนี้ผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรปัจจุบัน จำนวน 1 คน โดยใช้เวลาในการเรียนจนจบ 3 ปี

ตารางที่ 3 สถิติการสำเร็จการศึกษาของนักศึกษาในหลักสูตร

ปีการศึกษาที่ รับเข้า	นักศึกษา รับเข้า	จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา					นักศึกษา คงอยู่	นักศึกษาที่ พ้นสภาพ/ ลาออก
		2 ปี	3 ปี	4 ปี	5 ปี	รวม		
2548	5	0	0	0	3	3 (60%)	0	2
2549	3	0	0	0	1	1 (33%)	0	2
2550	5	0	0	0	4	4 (80%)	0	1
2551	7	0	0	0	1	1 (14%)	0	6
2552	11	0	0	0	7	7 (64%)	0	4
2553	9	0	0	0	5	5 (56%)	0	4
2554	6	0	0	0	2	2 (33%)	3**	1
2555	ไม่มีการรับนักศึกษา							
รวมหลักสูตรเก่า (พ.ศ. 2548)	46 (100%)	0 (0%)*	0 (0%)*	0 (0%)*	23 (100%)*	23 (50%)	3 (6.5%)	20 (43.5%)
2556	7	0	1	0	-	1	3	3
2557	11	0	-	-	-	-	7	4
2558	4	-	-	-	-	-	3	1
2559	3	-	-	-	-	-	3	-
รวมทั้งหมด (2548-2559)	71	0	1	0	23	24	19	28

หมายเหตุ * คิด % จากจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรเก่า พ.ศ. 2548 ทั้งหมด 23 คน

** นักศึกษารอขยายเวลาตีพิมพ์ผลงานวิทยานิพนธ์

ตอนที่ 3 ผลการประเมินเนื้อหาของหลักสูตร

ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความคาดหวังต่อหลักสูตรอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด และได้รับจากหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลางถึงมาก กลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความคาดหวังและได้รับจากหลักสูตรอยู่ในระดับมาก และกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตมีความคาดหวังและได้รับจากหลักสูตรอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร สรุปผลการประเมินในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นอยู่ในระดับปานกลาง โดยกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตมีความต้องการจำเป็นสูงกว่านักศึกษาและอาจารย์ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.20, 0.17 และ 0.10 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านักศึกษามีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่องหลักสูตรอธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และมีใจความครบถ้วนสมบูรณ์ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.23) อาจารย์มีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่องหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิต นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด (PNI_{mod} เท่ากับ 0.13) และบัณฑิตมีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่องหลักสูตรสามารถผลิตบัณฑิต นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด และหลักสูตรส่งเสริมสังคมให้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของชาติที่แสดงออกโดยงานสถาปัตยกรรม สอดคล้องกับนโยบายการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติและสากล (PNI_{mod} เท่ากับ 0.33 เท่ากัน)

ด้านโครงสร้างของหลักสูตร ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นค่อนข้างน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างอาจารย์และบัณฑิตไม่มีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} เท่ากับ 0.00) ขณะที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความต้องการจำเป็นเพียงเล็กน้อย (PNI_{mod} เท่ากับ 0.03) เมื่อพิจารณาในรายละเอียด พบว่านักศึกษามีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่องจำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 43 หน่วยกิต) รองลงมาคือ จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก (8 หน่วยกิต) และจำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต) (PNI_{mod} เท่ากับ 0.08, 0.05 และ 0.02 ตามลำดับ)

ด้านเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการจำเป็นค่อนข้างน้อย โดยกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตไม่มีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} มีค่าติดลบ) ขณะที่กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความต้องการจำเป็นมากกว่ากลุ่มอื่น รองลงมาคือกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.13 และ 0.03 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่อง เนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และรายวิชาเลือกมีความหลากหลายตรงตามความสนใจของผู้เรียน เป็นอันดับแรก (PNI_{mod} เท่ากับ 0.22 เท่ากัน) เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.06)

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของเนื้อหาของหลักสูตรโดยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา อาจารย์ และบัณฑิต

เนื้อหาของหลักสูตร	PNI _{mod}		
	นักศึกษา	อาจารย์	บัณฑิต
1. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร			
1.1 อธิบายด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ชัดเจน และมีใจความครบถ้วนสมบูรณ์	0.23	0.10	0.00
1.2 สามารถผลิตบัณฑิต นักวิชาการ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในประเทศไทยได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนด	0.16	0.13	0.33
1.3 ส่งเสริมสังคมให้ตระหนักถึงคุณค่าทางวัฒนธรรมของชาติที่แสดงออกโดยงานสถาปัตยกรรม สอดคล้องกับนโยบายการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติและสากล	0.13	0.06	0.33
รวม	0.17	0.10	0.20
2. โครงสร้างหลักสูตรแผน ก แบบ ก (2)			
2.1 จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร (ไม่น้อยกว่า 39 หน่วยกิต)	0.08	0.00	0.00
2.2 จำนวนหน่วยกิตวิชาบังคับ (15 หน่วยกิต)	-0.02	0.00	0.00
2.3 จำนวนหน่วยกิตวิชาเลือก (12 หน่วยกิต)	0.05	0.00	0.00
2.4 จำนวนหน่วยกิตวิทยานิพนธ์ (12 หน่วยกิต)	0.02	0.00	0.00
รวม	0.03	0.00	0.00
3. เนื้อหาสาระของหลักสูตร			
3.1 เนื้อหาวิชามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	0.07	0.00	0.00
3.2 เนื้อหาวิชาที่น่าสนใจ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	0.22	0.06	0.00
3.3 เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน	0.08	0.06	0.00
3.4 รายวิชาเลือกมีความหลากหลายตรงตามความสนใจของผู้เรียน	0.22	0.03	-0.40
3.5 คำอธิบายรายวิชามีรายละเอียดเหมาะสม ชัดเจน ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในรายวิชา	0.10	0.00	0.00
รวม	0.13	0.03	-0.09

ตอนที่ 4 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินงาน และผลผลิตของหลักสูตร

4.1 ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร พบว่า ปัจจัยนำเข้าด้านผู้เรียนและผู้สอนมีความสอดคล้องกับหลักสูตร โดยนักศึกษาสำเร็จการศึกษาในสาขาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม และสาขาอื่นที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้มีคุณวุฒิทางการศึกษาและตำแหน่งวิชาการสอดคล้องกับหลักสูตร และมีประสบการณ์การสอนสูงมาก รายละเอียดในแต่ละด้านสรุปได้ดังนี้

ด้านผู้เรียน นักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อในหลักสูตรสำเร็จการศึกษาในด้านสถาปัตยกรรมและประวัติศาสตร์เป็นส่วนใหญ่ (ร้อยละ 20) รองลงมาเป็นด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ (ร้อยละ 13.33) โดยนักศึกษาส่วนใหญ่ประสบการณ์ในการทำงานค่อนข้างน้อย มีเกรดเฉลี่ยสะสมของนักศึกษาก่อนเข้าศึกษาในหลักสูตรมีค่าเท่ากับ 3.26 และมีเกรดเฉลี่ยสะสมในปัจจุบันเท่ากับ 3.67

ด้านผู้สอน อาจารย์ผู้สอนมีคุณวุฒิการศึกษาและมีตำแหน่งทางวิชาการสอดคล้องกับหลักสูตร อีกทั้งยังมีประสบการณ์การสอนสูง โดยร้อยละ 37.50 มีประสบการณ์ในการสอนตั้งแต่ 5-10 ปี และ 11-15 ปี

4.2 ผลการประเมินกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตร ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความคาดหวังต่อหลักสูตรในระดับมากถึงมากที่สุด และได้รับจากหลักสูตรในระดับปานกลางถึงมาก กลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความคาดหวังต่อหลักสูตรในระดับปานกลางถึงมาก และได้รับจากหลักสูตรในระดับน้อยถึงมาก และกลุ่มตัวอย่างบัณฑิตมีความคาดหวังต่อหลักสูตรและได้รับจากหลักสูตรในระดับปานกลางถึงมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากความต้องการจำเป็นในการปรับปรุงหลักสูตร สรุปผลการประเมินในแต่ละด้านได้ดังต่อไปนี้

ด้านการเรียนการสอน ในภาพรวมพบว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความต้องการจำเป็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.07 และ 0.04 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างบัณฑิตไม่พบว่ามีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} มีค่าติดลบ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า

นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในเรื่อง การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่ที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชาเป็นอันดับแรก (PNI_{mod} เท่ากับ 0.24) รองลงมา คือ วิธีการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชา อาจารย์ได้ทำการสอนครบถ้วนตามหลักสูตร และนักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (PNI_{mod} เท่ากับ 0.08 เท่ากัน) ขณะที่ประเด็นเรื่อง นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เพียงพอต่อการศึกษาในสาขาวิชา มีความเหมาะสมและไม่พบว่ามีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} มีค่าเป็นลบ)

อาจารย์มีความต้องการจำเป็นเพียงเล็กน้อย ในประเด็นเรื่อง นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เพียงพอต่อการศึกษาในสาขาวิชา เป็นอันดับแรก และนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในสาขาวิชา ตามลำดับ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.08 และ 0.07 ตามลำดับ)

ด้านการวัดและประเมินผู้เรียน ในภาพรวมพบว่ามีเพียงกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาเท่านั้นที่มีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} เท่ากับ 0.11) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างอาจารย์และบัณฑิตไม่มีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} เท่ากับ 0.00 และมีค่าติดลบ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในเรื่อง การเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินที่นักศึกษา เป็นอันดับแรก (PNI_{mod} เท่ากับ 0.13) รองลงมาคือ ส่งเสริมให้นักศึกษามีการประเมินตนเอง และมีการแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินให้ทราบล่วงหน้า (PNI_{mod} เท่ากับ 0.13 และ 0.10 ตามลำดับ)

ด้านการบริหารจัดการหลักสูตร ในภาพรวมพบว่าการกลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความต้องการจำเป็นมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษา (PNI_{mod} เท่ากับ 0.11 และ 0.05 ตามลำดับ) ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างบัณฑิตไม่พบว่ามีความต้องการจำเป็น (PNI_{mod} มีค่าติดลบ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า อาจารย์มีความต้องการจำเป็นในระดับปานกลางในเรื่อง จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ในหลักสูตร รองลงมาคือ มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง (PNI_{mod} เท่ากับ 0.37 และ 0.17 ตามลำดับ) ขณะที่นักศึกษามีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่องมีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึงเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ประเด็นเรื่องมีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างอาจารย์และนักศึกษา (PNI_{mod} เท่ากับ 0.16 และ 0.07 ตามลำดับ) รองลงมาเป็นการมีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างอาจารย์และนักศึกษา (PNI_{mod} เท่ากับ 0.21 และ 0.25 ตามลำดับ) ขณะที่ประเด็นเรื่องจำนวนนักศึกษามีความเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ในหลักสูตร นักศึกษามีความคิดเห็นว่าเหมาะสมโดยไม่พบว่ามีความต้องการจำเป็นในประเด็นนี้ (PNI_{mod} มีค่าเป็นลบ)

ด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ในภาพรวมพบว่าการกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงกว่ากลุ่มอื่น ๆ รองลงมา คือ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์และกลุ่มตัวอย่างบัณฑิต ตามลำดับ (PNI_{mod} เท่ากับ 0.31, 0.19 และ 0.06 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาในรายละเอียดพบว่า นักศึกษามีความต้องการจำเป็นสูงในเรื่อง ปริมาณหนังสือ และวารสารทางวิชาการ (ภาษาต่างประเทศ) เพียงพอต่อความต้องการเป็นอันดับแรก (PNI_{mod} เท่ากับ 0.44) ขณะที่อาจารย์มีความต้องการจำเป็นต่อสภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสมเป็นอันดับแรก (PNI_{mod} เท่ากับ 0.29) และบัณฑิตมีความต้องการจำเป็นในประเด็นเรื่อง หนังสือ และวารสารทางวิชาการมีความทันสมัย (PNI_{mod} เท่ากับ 0.50) เป็นอันดับแรก ขณะที่ประเด็นเรื่อง ปริมาณหนังสือ และวารสารทางวิชาการ (ภาษาต่างประเทศ) เพียงพอต่อความต้องการ บัณฑิตมีความคิดเห็นว่าเหมาะสมไม่พบว่ามีความต้องการจำเป็นในประเด็นนี้ (PNI_{mod} มีค่าเป็นลบ)

ตารางที่ 5 ผลการประเมินความต้องการจำเป็นของกระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรโดยกลุ่มตัวอย่าง
นักศึกษา อาจารย์ และบัณฑิต

กระบวนการดำเนินงานของหลักสูตร		PNI _{mod}		
		นักศึกษา	อาจารย์	บัณฑิต
1. การเรียนการสอน				
1.1	วิธีการสอนของอาจารย์มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชา	0.08	0.03	0.00
1.2	การจัดกิจกรรมศึกษาดูงานนอกสถานที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของรายวิชา	0.24	0.00	0.33
1.3	กิจกรรมการเรียนการสอนมีความสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียน และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.05	0.03	-0.02
1.4	อาจารย์มีความรู้ความเชี่ยวชาญในรายวิชาที่สอนเป็นอย่างดี	0.07	0.03	0.00
1.5	อาจารย์ได้ทำการสอนครบถ้วนตามหลักสูตร	0.08	0.03	0.00
1.6	อาจารย์ใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย	0.04	0.03	0.00
1.7	นักศึกษามีพื้นฐานความรู้เพียงพอต่อการศึกษาในสาขาวิชา	-0.04	0.08	-0.25
1.8	นักศึกษามีความตั้งใจศึกษาและค้นหาความรู้เพิ่มเติม	0.07	0.04	0.00
1.9	นักศึกษามีโอกาสแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	0.08	0.03	-0.25
1.10	นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนในสาขาวิชา	0.07	0.07	-0.40
รวม		0.07	0.04	-0.09
2. การวัดและประเมินผลการเรียน				
2.1	วิธีการวัดและประเมินผลผู้เรียนมีความเหมาะสมตามสภาพจริง	0.05	0.00	-0.40
2.2	มีการแจ้งเกณฑ์การวัดและประเมินให้ทราบล่วงหน้า	0.10	0.00	-0.25
2.3	เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดและประเมินมีความยุติธรรม	0.09	0.00	-0.25
2.4	เปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมิน	0.18	-0.04	-0.25
2.5	ส่งเสริมให้นักศึกษามีการประเมินตนเอง	0.13	0.00	-0.25
รวม		0.11	-0.01	-0.29
3. การบริหารจัดการหลักสูตร				
3.1	จำนวนนักศึกษามีความเหมาะสมกับจำนวนอาจารย์ในหลักสูตร	-0.04	0.37	-0.25
3.2	การจัดอาจารย์ผู้สอนในแต่ละวิชามีความเหมาะสม	0.06	0.03	-0.20
3.3	การจัดตารางสอนมีประสิทธิภาพในการดำเนินงาน	0.02	0.00	-0.25
3.4	มีการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับการเรียนการสอนแก่นักศึกษาอย่างทั่วถึง	0.16	0.17	-0.25
3.5	มีกิจกรรมเสริมสร้างความเข้าใจระหว่างอาจารย์และนักศึกษา	0.07	0.08	-0.25
รวม		0.05	0.11	-0.24

กระบวนการดำเนินงานของหลักสูตร		PNI _{mod}		
		นักศึกษา	อาจารย์	บัณฑิต
4. ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน				
4.1	ปริมาณหนังสือ และวารสารทางวิชาการ (ภาษาไทย) เพียงพอต่อความต้องการ	0.31	0.13	0.33
4.2	ปริมาณหนังสือ และวารสารทางวิชาการ (ภาษาต่างประเทศ) เพียงพอต่อความต้องการ	0.44	0.17	-0.25
4.3	หนังสือและวารสารทางวิชาการมีความทันสมัย	0.20	0.13	0.50
4.4	สภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความเหมาะสม	0.35	0.29	0.00
4.5	สภาพห้องสมุดของคณะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้	0.28	0.24	0.00
รวม		0.31	0.19	0.06

4.3 ผลการประเมินผลผลิตของหลักสูตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรมีความคิดเห็นว่าตนเองมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการและปรัชญาวิชาการทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม และความสามารถในการศึกษาวิจัยทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (PNI_{mod} เท่ากับ -0.60 เท่ากัน) การประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในการทำงาน และทักษะในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (PNI_{mod} เท่ากับ -0.50 เท่ากัน)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยผลการประเมินศักยภาพของบัณฑิตจากกลุ่มตัวอย่างบัณฑิต

	ศักยภาพของบัณฑิต	บัณฑิต		
		ก่อนเข้า ศึกษา	หลังเข้า ศึกษา	PNI _{mod}
1.	ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการและปรัชญาวิชาการทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	2.00	5.00	-0.60
2.	ความสามารถในการศึกษาวิจัยทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	2.00	5.00	-0.60
3.	ความสนใจใฝ่รู้ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง	3.00	5.00	-0.40
4.	การตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมประยุกต์ใช้	2.00	4.00	-0.25
5.	การประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในการทำงาน	2.00	4.00	-0.50
6.	ทักษะในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม	2.00	4.00	-0.50
7.	การมีทัศนคติที่ดีต่อการอนุรักษ์วัฒนธรรมของชาติ	3.00	4.00	-0.25

ศักยภาพของบัณฑิต	บัณฑิต		
	ก่อนเข้า ศึกษา	หลังเข้า ศึกษา	PNI_{mo} _d
รวม	2.43	4.43	-0.45

ตอนที่ 5 อภิปรายผล

ผลการประเมินหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555) อภิปรายผลได้ดังนี้

5.1 เนื้อหาของหลักสูตรในด้านวัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาสาระของหลักสูตร ในภาพรวมมีความเหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านโครงสร้างของหลักสูตร มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ใช้หลักสูตรทั้งนักศึกษา อาจารย์ และบัณฑิต รวมทั้งมีความสอดคล้องกับความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ อย่างไรก็ตาม จากผลการศึกษาพบว่าประเด็นสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างทั้งนักศึกษา อาจารย์ และบัณฑิตมีความต้องการจำเป็นมากเป็นอันดับแรก คือ รายวิชาเลือกมีความหลากหลายตรงตามความสนใจของผู้เรียน แต่ยังมีข้อจำกัดในการเปิดรายวิชาบางตัวที่สนใจได้ เนื่องจากจำนวนนักศึกษาน้อยเกินไป รองลงมาเป็นอันดับที่สอง คือ กลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความกังวลในเรื่องความต้องการจำเป็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะคุณภาพของนักศึกษาที่เข้ามาศึกษาต่อในหลักสูตรในมุมมองของอาจารย์ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ายังมีคุณภาพที่ไม่ดีพอ จึงมีความคิดเห็นว่าประเด็นเรื่องนี้มีความสำคัญ

5.2 กระบวนการดำเนินงานของหลักสูตรในด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผู้เรียน การบริหารจัดการหลักสูตร และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน พบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างนักศึกษา อาจารย์ และบัณฑิต มีความคิดเห็นว่าเหมาะสมสอดคล้องกับความคาดหวัง อย่างไรก็ตาม ในด้านการเรียนการสอนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานความรู้ของนักศึกษาเพียงพอต่อการศึกษาในสาขาวิชา และความตั้งใจศึกษาและค้นหาความรู้เพิ่มเติมของนักศึกษา เป็นประเด็นสำคัญที่กลุ่มตัวอย่างอาจารย์มีความต้องการจำเป็นสูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากหลายสาขาวิชาและมีประสบการณ์การทำงานค่อนข้างน้อย ขณะที่อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความเชี่ยวชาญสูงมากจึงมีระดับความคาดหวังที่สูง นอกจากนี้ยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างอาจารย์และนักศึกษามีความต้องการจำเป็นในด้านปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอนค่อนข้างสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นเรื่อง สภาพห้องสมุดของคณะส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ และสภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนมีความทันสมัย รวมทั้งปริมาณหนังสือ และวารสารทางวิชาการ (ภาษาต่างประเทศ) ที่เพียงพอต่อความต้องการ

5.3 ผลผลิตของหลักสูตรในด้านศักยภาพของบัณฑิต กลุ่มตัวอย่างบัณฑิตมีความคิดเห็นว่าหลังสำเร็จ การศึกษาตนเองมีศักยภาพเพิ่มขึ้นในทุกด้าน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความสามารถในการศึกษาวิจัยทางด้าน ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ความรู้ความเข้าใจในแนวคิด หลักการและปรัชญาวิชาการทางด้านประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม การตระหนักถึงคุณค่าความสำคัญของประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมประยุกต์ใช้ และการประยุกต์ใช้ ความรู้ทางด้านประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในการทำงาน อย่างไรก็ตาม ด้านการประยุกต์ใช้ความรู้ทางด้าน ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในการทำงาน อาจเป็นประเด็นที่ควรพิจารณาเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นเพียงประเด็น เดียวที่ผู้ใช้บัณฑิตมีความคิดเห็นต่อศักยภาพของบัณฑิตระดับปานกลาง

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะ

6.1 การแบ่งกลุ่มวิชา พบว่าไม่มีความจำเป็น เพราะไม่เกิดประโยชน์ในการเรียนการสอนเท่าที่ควร เพราะ บางรายวิชามีนักศึกษาน้อยมากจนไม่สามารถทำการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพได้

6.2 ภาควิชาอาจพิจารณาการปรับปรุงเนื้อหาสาระในบางรายวิชาให้มีความสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน หรืออาจปรับบางรายวิชารวมกัน เช่น สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นและวัฒนธรรมพื้นถิ่น ประวัติศาสตร์ก่อนไทยและ อินเดีย หรือเพิ่มเติมบางรายวิชา เช่น สัมมนา และประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมช่วงสมัยใหม่ และควรเพิ่มเติม รายวิชาเลือกให้มีความหลากหลายมากกว่านี้

6.3 การรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรควรพิจารณาความเหมาะสมของพื้นฐานความรู้ของนักศึกษา เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาอุปสรรคในการเรียนการสอน ซึ่งอาจสร้างภาระงานสอนให้กับอาจารย์มากเกินไป หรืออาจมี ปัญหาในการทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียน

6.4 ควรกระตุ้นให้ผู้เรียนสำเร็จการศึกษาภายในระยะเวลาที่หลักสูตรกำหนด

6.5 ควรมีงบประมาณสำหรับการศึกษาดูงานนอกสถานที่ การทำงานบริการสังคม หรือการทำวิทยานิพนธ์

6.6 ควรส่งเสริมให้อาจารย์มีเวลาในการทำวิจัยเพิ่มขึ้น เนื่องจากเป็นงานวิจัยของอาจารย์เป็นฐานที่ สนับสนุนหลักสูตร

6.7 ควรมีการปรับปรุงลักษณะทางกายภาพที่ส่งเสริมการเรียนการสอนให้มีความเหมาะสม โดยเฉพาะ อย่างยิ่งควรห้องสมุดของคณะฯ และสภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนควรมีความพร้อมใช้ งาน และเพียงพอ

6.8 ภาควิชาควรมีการประชาสัมพันธ์ให้เห็นถึงคุณค่าของหลักสูตรมากขึ้น มีการกำหนดแผนการ ประชาสัมพันธ์อย่างเป็นรูปธรรม ซึ่งจะทำให้มีผู้สนใจเข้าศึกษาต่อเพิ่มมากขึ้น

ตารางเปรียบเทียบแผนการรับนักศึกษากับจำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาจริงและผู้สำเร็จการศึกษาในรอบ 5 ปี

หลักสูตร	ปีการศึกษา ที่รับเข้า	จำนวนนักศึกษาตาม แผนการรับนักศึกษา	จำนวนนักศึกษาที่ รับเข้าศึกษาจริง*	จำนวนผู้สำเร็จ การศึกษา
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2555	2556	15	7	1
	2557	15	11	-
	2558	15	4	-
	2559	15	3	-
	2560 (ภาคต้น)	15	5	-
หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560	2560 (ภาคปลาย)	10	-	-
	2561	10	-	-
	2562	10	-	-
	2563	10	-	-
	2564	10	-	-

หมายเหตุ: * จำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาจริง รวมจำนวนผู้ที่ไม่มาขึ้นทะเบียนและพ้นสภาพการเป็นนักศึกษา

ภาคผนวก ง

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม
(หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)

คำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร
ที่ ๑๐๙๔ /2560

เรื่อง แก้ไขคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ 1137/2560 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2560

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ 1137/2560 ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2560 เรื่อง แต่งตั้ง
คณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง
พ.ศ. 2561) บัณฑิตวิทยาลัย ไปแล้วนั้น เพื่อให้การดำเนินการพิจารณาหลักสูตรเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุ
ตามวัตถุประสงค์ จึงขอเปลี่ยนแปลงปี พ.ศ. ของหลักสูตร

จากเดิม

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561)
บัณฑิตวิทยาลัย

เป็น

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560)
บัณฑิตวิทยาลัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2560 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. 2560

ว.กษ.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุทธะนันท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

คำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากร

ที่ 1137 /2560

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) บัณฑิตวิทยาลัย

เพื่อให้การพิจารณาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2561) บัณฑิตวิทยาลัย ดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร ดังนี้

ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

1. ศาสตราจารย์ ดร. ศักดิ์ชัย สายสิงห์	อนุกรรมการ
2. อาจารย์ ดร. ศุภชัยกร ศศิธรรมาศ	อนุกรรมการ
3. อาจารย์ ดร. วิญญู อาจรักษา	อนุกรรมการ

ผู้รับผิดชอบหลักสูตร

1. อาจารย์ ดร. พินัย สิริเกียรติกุล	อนุกรรมการ
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. นวลลักษณ์ วัลลัคนชาติ	อนุกรรมการ

เลขานุการ

1. อาจารย์ ดร. ประติมา นิมเสมอ	เลขานุการ

คณะกรรมการมีหน้าที่พิจารณารายละเอียด และความเหมาะสมของเนื้อหาวิชา ให้เป็นไปตามมาตรฐานในเชิงวิชาการ รวมทั้งให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกลั่นกรองหลักสูตร และให้คณะกรรมการเป็นผู้เลือกประธานในที่ประชุม

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2560

Int.

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วันชัย สุทธะนันท์)

อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

ภาคผนวก จ

ตารางเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

ตารางเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2560) มีความสอดคล้องกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2558 และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2550 โดยมีโครงสร้างของหลักสูตรเป็นแบบ แผน ก แบบ ก 2

1. เปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรเดิมกับหลักสูตรปรับปรุง

การปรับปรุงหลักสูตร มีความเหมือน และความแตกต่างกับหลักสูตรเดิม ดังนี้

หมวดวิชา	จำนวนหน่วยกิต			จำนวนหน่วยกิตที่แตกต่าง	หมายเหตุ
	เกณฑ์กระทรวงศึกษาธิการ	เดิม	ปรับปรุง		
วิชาบังคับ	ไม่น้อยกว่า 12	15	21	+6	เพิ่มขึ้น
วิชาเลือก ไม่น้อยกว่า		12	12	-	เท่าเดิม
วิทยานิพนธ์ (มีค่าเทียบเท่า)	ไม่น้อยกว่า 12	12	12	-	เท่าเดิม
จำนวนหน่วยกิตรวม ไม่น้อยกว่า	36	39	45	+6	เพิ่มขึ้น

2. เปรียบเทียบรายวิชาที่เปลี่ยนแปลงไปตามหลักสูตรเดิมและหลักสูตรปรับปรุง

(1) หมวดวิชาพื้นฐาน

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3(3-0-6) (English Comprehension)	262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3*(3-0-6) (English Comprehension)	คงเดิม
262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรม 3(0-6-3) ไทย (Delineations in Thai Architecture)	262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรม 3*(0-6-3) ไทย (Delineations in Thai Architecture)	คงเดิม

(2) หมวดวิชาบังคับ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ 3(3-0-6) สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History of Architecture)	262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ 3(3-0-6) สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History of Architecture)	คงเดิม
262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ก่อนสมัยสุโขทัย 3(3-0-6) (History of Pre-Sukhothai Architecture)	262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ก่อนสมัยสุโขทัย 3(3-0-6) (History of Pre-Sukhothai Architecture)	เปลี่ยน คำอธิบาย รายวิชา
262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สมัยสุโขทัยอยุธยา 3(3-0-6) (History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods)	262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สมัยสุโขทัยอยุธยา 3(3-0-6) (History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods)	คงเดิม
262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สมัยรัตนโกสินทร์ 3(3-0-6) (History of Architecture During Rattanakosin Period)	262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม สมัยรัตนโกสินทร์ 3(3-0-6) (History of Architecture During Rattanakosin Period)	เปลี่ยน คำอธิบาย รายวิชา
262 514 สัมมนาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Seminar in History of Architecture)	262 536 สัมมนาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Seminar in History of Architecture)	1. เปลี่ยนเป็น วิชา เลือก 2.เปลี่ยน รหัสวิชา 3.เปลี่ยน คำอธิบาย รายวิชา

(3) หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 434 สถาปัตยกรรมไทยเฉพาะกิจ 3(0-6-3) (Thai Architecture for Specific Events)	-	ยกเลิก
262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม3(3-0-6) (Evolution of Buddhist Architecture)	262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม3(3-0-6) (Evolution of Buddhist Architecture)	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 531 สถาปัตยกรรมแบบตะวันตก 3(2-2-5) ในสยามสมัยรัชกาลที่ 4 – พ.ศ. 2480 (Western Style Architecture in Siam from the Reign of Rama IV to Rama VIII)	262 531 สถาปัตยกรรมยุคสมัยใหม่ใน 3(2-2-5) สยามสมัยรัชกาลที่ 4 - รัชกาลที่ 8 (New Architecture in Siam from the Kings Reign of Rama IV to Rama VIII)	1.เปลี่ยนชื่อวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 532 การสันนิษฐานรูปแบบ 3(0-6-3) สถาปัตยกรรม (Architectural Reconstruction)	262 532 การสันนิษฐานรูปแบบ 3(0-6-3) สถาปัตยกรรม (Architectural Reconstruction)	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 533 ไทยศึกษา 3(3-0-6) (Thai Studies)	262 533 ไทยศึกษา 3(3-0-6) (Thai Studies)	คงเดิม
262 534 การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม 3(3-0-6) ในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย (Politics, Economy, Society and ConThai Architecture for Specific Events)	262 534 การเมือง เศรษฐกิจ สังคมใน 3(3-0-6) สถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย (Politics, Economy, Society in Contemporary Thai Architecture)	1.เปลี่ยนชื่อรายวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 535 การศึกษารายบุคคล 3(0-6-3) (Individual Study)	262 535 การศึกษารายบุคคล 3(0-6-3) (Individual Study)	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 536 การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand)	262 515 การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand)	1.เปลี่ยนเป็นวิชาบังคับ 2.เปลี่ยนรหัสวิชา
262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand)	262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชนประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand)	คงเดิม
262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพของอาคารและวิธีการบูรณะอาคารประวัติศาสตร์และโบราณสถาน (Building Diagnostics and Conservation Techniques for Historic Buildings and Ancient Monuments)	262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ (Building Diagnostics of Ancient Monuments and Historic Buildings)	1. เปลี่ยนชื่อวิชา 2. เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 539 การอนุรักษ์วัสดุในอาคารประวัติศาสตร์และโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Materials in Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand)	262 539 การอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย (Conservation of Materials in Ancient Monuments in Thailand)	1. เปลี่ยนชื่อวิชา 2. เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 540 การปรับปรุงอาคารประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ (Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario)	262 540 การปรับปรุงอาคารประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ (Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario)	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 541 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในระดับนานาชาติ (Architectural Conservation at International Level)	262 541 การศึกษาดูงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในต่างประเทศ (Architectural Conservation at International Level)	1.เปลี่ยนชื่อวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 431 วัฒนธรรมกับสถาปัตยกรรมไทย (Culture and Thai Architecture)	262 514 วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้	1.รวมรายวิชา 2.เปลี่ยนชื่อวิชา 3.เปลี่ยนรหัสวิชา

262 432 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นไทย และประเทศเพื่อนบ้าน (Vernacular Architecture in Thailand and Neighbouring Countries) 3(3-0-6)	(Culture and Vernacular Architecture in Thailand and Southeast Asia)	4.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา 5.เปลี่ยนเป็นวิชาบังคับ
262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 (History of Architecture in Southeast Asia I) 3(3-0-6)	262 516 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 (History of Architecture in Southeast Asia I) 3(3-0-6)	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนเป็นวิชาบังคับ 3.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 543 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 (History of Architecture in Southeast Asia II) 3(3-0-6)	262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 (History of Architecture in Southeast Asia II) 3(3-0-6)	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 544 ศาสนา ความเชื่อ และ วัฒนธรรมที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Influence of Religion, Beliefs, and Culture on Architecture in Southeast Asia) 3(3-0-6)	262 543 ศาสนา ความเชื่อ และ วัฒนธรรมที่มีผลต่อสถาปัตยกรรม ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Religions, Beliefs, and Culture influenced on Architecture in Southeast Asia) 3(3-0-6)	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนชื่อรายวิชา 3.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 545 มานุษยวิทยาในสถาปัตยกรรม เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Anthropology in Architecture of Southeast Asia) 3(3-0-6)	-	ยกเลิก
-	262 544 การวิจัยและการเผยแพร่ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Research and Dissemination of Architectural History) 3(3-0-6)	เพิ่มรายวิชา

(4) หมวดวิทยานิพนธ์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 520 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต (Thesis)	262 520 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต (Thesis)	เปลี่ยนคำอธิบาย รายวิชา

3. การปรับปรุงคำอธิบายรายวิชา

(1) หมวดวิชาพื้นฐาน

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3(3-0-6) (English Comprehension) เงื่อนไข: ไม่นับหน่วยกิตและวัดผลเป็น S หรือ U การอ่านงานเขียนที่เกี่ยวกับวิชาสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ในรูปของบทความทางวิชาการ รายงาน หรือตำราภาษาอังกฤษ English readings about architecture, using materials from articles, reports, and books, particularly those with contents relating to Thailand. Note: Evaluation will be made in terms of S (Satisfactory) or U (Unsatisfactory)	262 400 ความเข้าใจภาษาอังกฤษ 3*(3-0-6) (English Comprehension) เงื่อนไข: 1. วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U 2. นักศึกษาที่สอบได้สัญลักษณ์ S มีสิทธิ์ได้รับการยกเว้นไม่ต้องสอบภาษาต่างประเทศ การอ่านงานเขียนที่เกี่ยวกับวิชาสถาปัตยกรรม โดยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย ในรูปของบทความทางวิชาการ รายงาน หรือตำราภาษาอังกฤษ English readings about architecture, using materials from articles, reports, and books, particularly those with contents relating to Thailand.	คงเดิม
262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรม 3(0-6-3) ไทย (Delineations in Thai Architecture) เงื่อนไข: ไม่นับหน่วยกิตและวัดผลเป็น S หรือ U เขียนแบบสถาปัตยกรรมไทยประเภทต่าง ๆ อาทิ รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง Drafting exercises in drawing various types of Thai architectural components, such as decorative ornaments, structure, and construction details.	262 401 การเขียนแบบสถาปัตยกรรม 3*(0-6-3) ไทย (Delineations in Thai Architecture) เงื่อนไข: วัดผลการศึกษาเป็น S หรือ U เขียนแบบสถาปัตยกรรมไทยประเภทต่าง ๆ รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการก่อสร้าง Drafting exercises in drawing various types of Thai architectural components, decorative ornaments, structure, and construction details.	คงเดิม

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
Note: Evaluation will be made in terms of S (Satisfactory) or U (Unsatisfactory)		

(2) หมวดวิชาบังคับ

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ 3(3-0-6) สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History Of Architecture) วิธีการและตัวแบบการวิจัยเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิธีวิจัยงานศิลปสถาปัตยกรรม Research models, methods, and their applications for carrying out investigations in history of architecture and related arts.	262 510 วิธีวิจัยทางประวัติศาสตร์ 3(3-0-6) สถาปัตยกรรม (Research Methodology in History Of Architecture) วิธีการและตัวแบบการวิจัยเพื่อนำมาประยุกต์ใช้กับการศึกษาและวิธีวิจัยงานศิลปสถาปัตยกรรม Research models, methods, and their applications for carrying out investigations in history of architecture and related arts.	คงเดิม
262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ก่อนสมัยสุโขทัย 3(3-0-6) (History of Pre-Sukhothai Architecture) รูปแบบสถาปัตยกรรม การวางผัง วิธีการก่อสร้าง สถาปัตยกรรม ประติมากรรมและปรัชญาของรูปแบบสถาปัตยกรรมที่เกี่ยวข้อง ก่อนพุทธศตวรรษที่ 19 รวมทั้งสถาปัตยกรรมไทยที่ได้รับอิทธิพลศิลปะแบบต่างๆ จากนอกประเทศ โดยการศึกษาคำนึงถึงลักษณะเฉพาะและที่มาของศิลปะนั้นๆ มีการศึกษานอกสถานที่ Architecture of Pre-Sukhothai periods before 14th century B.E. in Thailand; origins, philosophy, styles, layouts, construction techniques, and sculptural elements; special characteristics of foreign art styles, their origins and influence on Thai architecture. Involves study visits.	262 511 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ก่อนสมัยสุโขทัย 3(3-0-6) (History of Pre-Sukhothai Architecture) คติ แนวคิด ลักษณะเฉพาะของการวางผัง รูปแบบโครงสร้าง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม บทบาทหน้าที่ และพัฒนาการของงานสถาปัตยกรรมไทยประเภทพุทธศาสนาจารย์ที่เป็นทั้งเจดีย์ ปรางค์ มณฑป อุโบสถ วิหาร และอื่น ๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับศิลปสถาปัตยกรรมไทยในช่วงสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนปลาย (พุทธศตวรรษที่ 19-24) มีการศึกษานอกสถานที่ Architecture in Thailand from the 14th to the 19th centuries during the periods of Sukhothai and Ayutthaya; ideologies, concepts, building layouts, styles, structures and architectural components; role and development of Buddhist buildings and structures such as stupas, prangs, mandapas, ordination halls, and viharas, in	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	connection with developments in Thai art and architecture during the periods. Field trips required.	
262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) สมัยสุโขทัย-อยุธยา (History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods) คติ แนวคิด ลักษณะเฉพาะของการวางผัง รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม บทบาทหน้าที่ และพัฒนาการของงานสถาปัตยกรรมไทยประเภทพุทธศาสนาการ ที่เป็นทั้ง เจดีย์ ปราสาท มณฑป อุโบสถ วิหาร และอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับศิลปสถาปัตยกรรมไทยในช่วงสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนปลาย (พุทธศตวรรษที่ 19-24) เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหา และสาระในเชิงพัฒนาการของศิลปสถาปัตยกรรมไทยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ มีการศึกษานอกสถานที่ Architecture in Thailand from 14th to 19th centuries during the periods of Sukhothai and Ayutthaya; ideologies, concepts, building layouts, styles, structures and architectural components; role and development of Buddhist buildings and structures such as stupas, prangs, mandapas, ordination halls, and viharas, in connection with developments in Thai art and architecture during the periods. Involves study visits.	262 512 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) สมัยสุโขทัย-อยุธยา (History of Architecture During Sukhothai and Ayutthaya Periods) คติ แนวคิด ลักษณะเฉพาะของการวางผัง รูปแบบ โครงสร้าง และองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม บทบาทหน้าที่ และพัฒนาการของงานสถาปัตยกรรมไทยประเภทพุทธศาสนาการ ที่เป็นทั้ง เจดีย์ ปราสาท มณฑป อุโบสถ วิหาร และอื่นๆ ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับศิลปสถาปัตยกรรมไทยในช่วงสมัยสุโขทัยจนถึงอยุธยาตอนปลาย (พุทธศตวรรษที่ 19-24) เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจเนื้อหา และสาระในเชิงพัฒนาการของศิลปสถาปัตยกรรมไทยที่ครบถ้วนสมบูรณ์ มีการศึกษานอกสถานที่ Architecture in Thailand from 14th to 19th centuries during the periods of Sukhothai and Ayutthaya; ideologies, concepts, building layouts, styles, structures and architectural components; role and development of Buddhist buildings and structures stupas, prangs, mandapas, ordination halls, and viharas, in connection with developments in Thai art and architecture during the periods. Field trips required.	คงเดิม
262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) สมัยรัตนโกสินทร์ (History of Architecture During Rattanakosin Period) รูปแบบสถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 8 (ประมาณ พ.ศ.2325	262 513 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) สมัยรัตนโกสินทร์ (History of Architecture During Rattanakosin Period) สถาปัตยกรรมสมัยรัตนโกสินทร์ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 1 จนถึงรัชกาลที่ 8 เพื่อเข้าใจในคุณค่าสุนทรียภาพ	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
- ทศวรรษ 2480) เพื่อเข้าใจในคุณค่าสุนทรียภาพ และอุดมคติแห่งยุคสมัย รวมทั้งสภาพสังคม วัฒนธรรมและแนวความคิดที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอิทธิพลจากอารยธรรมอยุธยา จีน และอารยธรรมใหม่จากตะวันตก และวิถีชีวิตที่สะท้อนในตัวสถาปัตยกรรม ผ่านการวิเคราะห์ผังพื้น รูปลักษณะ องค์ประกอบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่างๆ เช่น วัด พระราชวัง บ้านพักอาศัย อาคารสาธารณะ และอาคารราชการ เป็นต้น Architecture of Rattanakosin period from the reign of Rama I to Rama VIII (circa 18th – early 20th centuries); aesthetic values and ideologies; socio-cultural conditions and ideals affecting the creation of architecture especially those influenced by Ayutthaya, Chinese and Western civilizations; understanding lifestyles reflected in the works of architecture through analysis of plans, styles, components, materials and construction of various building types such as palaces, temples, residences, public buildings, and government buildings.	และอุดมคติแห่งยุคสมัย รวมทั้งสภาพสังคม วัฒนธรรมและแนวความคิดที่ส่งผลต่อการสร้างสรรค์สถาปัตยกรรม โดยเฉพาะอิทธิพลจากอารยธรรมอยุธยา จีน และอารยธรรมใหม่จากตะวันตก และวิถีชีวิตที่สะท้อนในตัวสถาปัตยกรรม ผ่านการวิเคราะห์ผังพื้น รูปลักษณะ องค์ประกอบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่าง ๆ วัด พระราชวัง บ้านพักอาศัย อาคารสาธารณะ และอาคารราชการ Architecture of Rattanakosin period from the reign of Kings Rama I to Rama VIII; aesthetic values and ideologies; socio-cultural conditions and ideals affecting the creation of architecture especially those influenced by Ayutthaya, Chinese and Western civilizations; understanding lifestyles reflected in the works of architecture through analysis of plans, styles, components, materials and construction of various building types: temples, palaces, residences, public and government buildings.	
262 514 สัมมนาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Seminar in History of Architecture) การสัมมนาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม Discussion of theories, principles, and concepts pertaining to history of architecture.	262 536 สัมมนาประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Seminar in History of Architecture) สัมมนาเกี่ยวกับทฤษฎี หลักการ และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม Discussion of theories, principles, and concepts pertaining to history of architecture.	1.เปลี่ยนเป็นวิชาเลือก 2.เปลี่ยนรหัสวิชา 3.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

(3) หมวดวิชาเลือก

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 434 สถาปัตยกรรมไทยเฉพาะกิจ 3(3-0-6) (Thai Architecture for Specific Events) ประวัติความเป็นมา รูปแบบ วิธีการก่อสร้างและการใช้สอยของสถาปัตยกรรมและส่วนประกอบอื่นๆที่สร้างขึ้นสำหรับใช้ในพิธีการเฉพาะกิจ ประเภทเมรุ พลับพลา ปะรำพิธี History, styles, functions, construction methods and decorative elements of Thai architecture built for single specific event and subsequently taken down after having served its purpose, such as cremation pavilions, royal stands and other ceremonial structures.	-	ยกเลิก
262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Evolution of Buddhist Architecture) กำเนิดพุทธสถาปัตยกรรมและพัฒนากาในอินเดีย ศรีลังกา และประเทศเพื่อนบ้านที่มีอิทธิพลต่อพุทธสถาปัตยกรรมในประเทศไทย เช่น ผังบริเวณ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ และสังฆิกวิหาร (ที่อยู่ของพระสงฆ์ หรือ กุฏิ) Origin and development of Buddhist architecture in India, Sri Lanka, and Thailand's neighbouring countries; their influences on plans, layouts and designs of Buddhist architecture in Thailand such as, ordination halls, viharas, pagodas, and monastic dwellings.	262 530 วิวัฒนาการพุทธสถาปัตยกรรม 3(3-0-6) (Evolution of Buddhist Architecture) กำเนิดพุทธสถาปัตยกรรมและพัฒนากาในอินเดีย ศรีลังกา และประเทศเพื่อนบ้านที่มีอิทธิพลต่อพุทธสถาปัตยกรรมในประเทศไทย ผังบริเวณ อุโบสถ วิหาร เจดีย์ และสังฆิกวิหาร Origin and development of Buddhist architecture in India, Sri Lanka, and Thailand's neighbouring countries; their influences on plans, layouts and designs of Buddhist architecture in Thailand, ordination halls, viharas, pagodas, and monasteries.	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 531 สถาปัตยกรรมแบบตะวันตก 3(2-2-5) ในสยามสมัยรัชกาลที่ 4 – พ.ศ. 2480 (Western Style Architecture in Siam from the Reign of Rama IV to Rama VIII)	262 531 สถาปัตยกรรมยุคสมัยใหม่ใน 3(2-2-5) สยามสมัยรัชกาลที่ 4 - รัชกาลที่ 8 (New Architecture in Siam from the Kings Reign of Rama IV to Rama VIII)	1.เปลี่ยนชื่อวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
สถาปัตยกรรมแบบตะวันตกในสยาม ซึ่งเป็นผลจากการเปิดประเทศรับอารยธรรมตะวันตก ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 จนถึงรัชกาลที่ 8 (ประมาณ พ.ศ.2394 – ทศวรรษ 2480) เพื่อเข้าใจในคุณค่าสุนทรียภาพ และอุดมคติแห่งยุคสมัย ศึกษาสภาพสังคม วัฒนธรรมและแนวความคิดที่ส่งผลต่อการเกิดสถาปัตยกรรมแบบใหม่ และวิถีชีวิตที่สะท้อนในตัวสถาปัตยกรรม ผ่านการวิเคราะห์ผังพื้น รูปลักษณะองค์ประกอบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่างๆ เช่น พระราชวัง บ้านพักอาศัย อาคารสาธารณะ และอาคารราชการ ซึ่งทั้งหมดเป็นต้นกำเนิดของสถาปัตยกรรมยุคปัจจุบันของประเทศไทย Western style architecture in Siam from circa 1851 – 1946; aesthetic values and ideologies; socio-cultural conditions and ideals affecting the emergence of new architectural styles; lifestyles reflected in the works of architecture; analysis of plans, styles, components, materials, and construction of various building types such as palaces, residences, public buildings and government buildings; influence on present-day contemporary architecture in Thailand.	สถาปัตยกรรมใหม่ภายใต้อิทธิพลตะวันตก ซึ่งเป็นผลจากการเปิดประเทศ ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 4 จนถึงรัชกาลที่ 8 สภาพสังคม วัฒนธรรมที่ทำให้เกิดอุดมคติแห่งยุคสมัย และสถาปัตยกรรมแบบใหม่ การวิเคราะห์ผังพื้น รูปแบบ วัสดุ และการก่อสร้างของอาคารประเภทต่าง ๆ มีการเปรียบเทียบกับอาคารช่วงเวลาเดียวกันในญี่ปุ่น ตั้งแต่รัชสมัยเมจิ ไทโช และโชวะ New architecture under Western influence resulting from opening the country to the West from the reigns of King Rama IV to Rama VIII; socio-cultural conditions affecting emergence of ideology of the age bringing about new kind of architecture; analysis of plans, styles, materials and construction of various types of buildings; comparative studies of contemporaneous buildings in Japan in the Meiji, Taisho and Showa period.	
262 532 การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Reconstruction) กระบวนการบันทึกและเก็บข้อมูลจากสถานที่ตั้งเพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์สันนิษฐานรูปแบบดั้งเดิมของโบราณสถาน ด้วยการใช้องค์ความรู้และหลักวิชาการร่วมกันทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมและศิลปกรรมในการนำมาสู่การวิเคราะห์	262 532 การสันนิษฐานรูปแบบสถาปัตยกรรม (Architectural Reconstruction) กระบวนการเก็บข้อมูลและบันทึกจากสถานที่ตั้งเพื่อนำมาสู่การวิเคราะห์และสันนิษฐานรูปแบบดั้งเดิมของโบราณสถาน ด้วยการใช้องค์ความรู้และหลักวิชาทางประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม มีการศึกษานอกสถานที่	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
มีการศึกษานอกสถานที่ Collecting and documenting architectural data from assigned sites; use of data as well as knowledge of art and architectural history to analyze, speculate and reconstruct original forms of ancient buildings. Involves study visits.	Collecting and documenting architectural data from assigned sites; use of data as well as knowledge of architectural history to analyze and speculate original forms of ancient buildings. Field trips required.	
262 533 ไทยศึกษา 3(3-0-6) (Thai Studies) ประเพณีและวัฒนธรรมไทยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำรงชีวิต โลกทัศน์ คติความเชื่อและศาสนา ทั้งระดับสังคมชาวบ้านและในราชสำนักตลอดจนการรับเอาอารยธรรมต่างๆเข้ามาพัฒนาจนกลายเป็นจารีตของตนเอง Thai traditions and cultures in the past associated with ways of life, worldviews, religions, and beliefs of common people and courtiers, and adaptation of influences from other civilizations.	262 533 ไทยศึกษา 3(3-0-6) (Thai Studies) ประเพณีและวัฒนธรรมไทยในอดีตที่เกี่ยวข้องกับวิถีการดำรงชีวิต โลกทัศน์ คติความเชื่อและศาสนา ทั้งระดับสังคมชาวบ้านและในราชสำนักตลอดจนการรับเอาอารยธรรมต่างๆเข้ามาพัฒนาจนกลายเป็นจารีตของตนเอง Thai traditions and cultures in the past associated with ways of life, worldviews, religions, and beliefs of common people and courtiers, and adaptation of influences from other civilizations.	คงเดิม
262 534 การเมือง เศรษฐกิจ และสังคม 3(3-0-6) ในสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย (Politics, Economy, Society, and Contemporary Thai Architecture) ความเปลี่ยนแปลงทางแนวคิด คติความเชื่อ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย โดยเน้นที่เชื่อมโยงความเปลี่ยนแปลงทางสถาปัตยกรรมกับความเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม Transformations in thoughts, doctrines, and architectural styles of conThai Architecture for Specific Events due to political and socio-economic changes.	262 534 การเมือง เศรษฐกิจ สังคมใน 3(3-0-6) สถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย (Politics, Economy, Society in Contemporary Thai Architecture) ความเปลี่ยนแปลงทางแนวคิด คติความเชื่อ และรูปแบบทางสถาปัตยกรรมไทยร่วมสมัย ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม Transformations in thoughts, doctrines, and architectural styles of contemporary Thai architecture as a result of political and socio-economic changes.	1.เปลี่ยนชื่อรายวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 535 การศึกษารายบุคคล 3(0-6-3) (Individual Study) เงื่อนไข : โดยความเห็นชอบภาควิชา เลือกศึกษาและค้นคว้าในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษใน ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม Individual undertaking in a study concerning history of architecture or architectural conservation on topic of special interest approved by the department.	262 535 การศึกษารายบุคคล 3(0-6-3) (Individual Study) เลือกศึกษาและค้นคว้าในเรื่องที่สนใจเป็นพิเศษใน ขอบเขตที่เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม หรือการอนุรักษ์สถาปัตยกรรม Individual undertaking in a study concerning history of architecture or architectural conservation on topic of special interest.	เปลี่ยนคำอธิบาย รายวิชา
262 536 การอนุรักษ์อาคารทาง 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ในประเทศไทย (Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand) หลักการ แนวคิด การอนุรักษ์โบราณสถานทั้งของ ไทยโบราณและหลักสากล การอนุรักษ์โครงสร้าง และวัสดุของโบราณสถาน สาเหตุของความเสื่อม ของโครงสร้างและวัสดุ และวิธีการแก้ไขโดยพื้นฐาน ตลอดจนการตรวจสอบสภาพโบราณสถานและการทำ รายงานการตรวจสอบสภาพ มีการศึกษานอกสถานที่ Principles and concepts in conservation of historic buildings according to ancient Thai techniques as well as international charters and methods; conservation of structure and materials; causes of deterioration and basic interventions; inspection of buildings and documentation of physical conditions. Involves study visits.	262 515 การอนุรักษ์อาคารทาง 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ในประเทศไทย (Conservation of Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand) หลักการ แนวคิด การอนุรักษ์โบราณสถานทั้งของ ไทยโบราณและหลักสากล การอนุรักษ์โครงสร้าง และวัสดุของโบราณสถาน สาเหตุของความเสื่อม ของโครงสร้างและวัสดุ และวิธีการแก้ไขโดย พื้นฐาน ตลอดจนการตรวจสอบสภาพโบราณสถานและ การทำรายงานการตรวจสอบสภาพ มีการศึกษานอกสถานที่ Principles and concepts in conservation of historic buildings according to ancient Thai techniques as well as international charters and methods; conservation of structure and materials; causes of deterioration and basic interventions; inspection of buildings and documentation of physical conditions. Field trips required.	1.เปลี่ยนเป็นวิชา บังคับ 2.เปลี่ยนรหัสวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชน 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand) หลักการบริหาร การจัดการ และกฎหมายตลอดจนระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งที่ตั้ง การอนุรักษ์โบราณสถานและสภาพโดยรอบ ตลอดจนการอนุรักษ์ชุมชนประวัติศาสตร์ประเภทต่างๆ ผ่านการวิเคราะห์สภาพสังคม วัฒนธรรม และกายภาพของชุมชน Principles of management and legislations concerning conservation of historic places; conservation of buildings, sites, surroundings, and community settlements, based on analysis of socio-cultural factors and physical conditions.	262 537 การอนุรักษ์ย่านและชุมชน 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์ในประเทศไทย (Conservation of Historic Sites and Settlements in Thailand) หลักการบริหาร การจัดการ และกฎหมายตลอดจนระเบียบต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์โบราณสถานและแหล่งที่ตั้ง การอนุรักษ์โบราณสถานและสภาพโดยรอบ ตลอดจนการอนุรักษ์ชุมชนประวัติศาสตร์ประเภทต่างๆ ผ่านการวิเคราะห์สภาพสังคม วัฒนธรรม และกายภาพของชุมชน Principles of management and legislations concerning conservation of historic places; conservation of buildings, sites, surroundings, and community settlements, based on analysis of socio-cultural factors and physical conditions.	คงเดิม
262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพ 3(3-0-6) ของอาคารและวิธีการบูรณะอาคาร ประวัติศาสตร์และโบราณสถาน (Building Diagnostics and Conservation Techniques for Historic Buildings and Ancient Monuments) โครงสร้างและเทคโนโลยีการก่อสร้างอาคารทางประวัติศาสตร์และโบราณสถาน รูปแบบการเสื่อมสภาพของโครงสร้างอาคาร รวมทั้งวิเคราะห์สาเหตุ ปัจจัย และตัวการที่ทำให้โครงสร้างอาคารเสื่อมสภาพ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปใช้วิเคราะห์หาสาเหตุการเสื่อมสภาพของอาคารและโบราณสถาน อันเนื่องมาจากการเสื่อมสภาพของโครงสร้างหรือความผิดพลาดในการก่อสร้าง วิธีการบูรณะอาคารอย่างยั่งยืนตามแนวทางและหลักการการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและโครงสร้างสากล รวมทั้งเทคโนโลยีและวัสดุสมัยใหม่ที่สามารถนำมา	262 538 การวินิจฉัยการเสื่อมสภาพ 3(3-0-6) ของโบราณสถานและอาคาร ประวัติศาสตร์ (Building Diagnostics of Ancient Monuments and Historic Buildings) โครงสร้างและวิธีการก่อสร้างโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ สาเหตุ ปัจจัย และตัวการที่ทำให้อาคารเสื่อมสภาพ รูปแบบการเสื่อมสภาพของโครงสร้างอาคารและวัสดุ และการวินิจฉัยหาสาเหตุการเสื่อมสภาพของโบราณสถานและอาคารประวัติศาสตร์ มีการศึกษานอกสถานที่ Structures and construction techniques of ancient monuments and historic buildings; causes, factors and agents causing decays; patterns of structural damage and material deterioration; and diagnosis of building decay and deterioration.	1. เปลี่ยนชื่อวิชา 2. เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
ประยุกต์ใช้ในการบูรณะอาคารประวัติศาสตร์ที่เสื่อมสภาพได้อย่างเหมาะสม และนำเสนอวิธีการบูรณะโครงสร้างของอาคารประวัติศาสตร์และโบราณสถานโดยประยุกต์ใช้วิธีการก่อสร้างแบบโบราณผสมผสานกับเทคโนโลยีการก่อสร้างในปัจจุบัน มีการศึกษานอกสถานที่ Structures and construction techniques of historic buildings and ancient monuments; factors and agents causing decay; patterns of structural deterioration; diagnosing causes of building deformation resulting from structural deterioration or errors in construction; techniques for sustainable conservation and restoration in accordance with international principles and practice; combining ancient construction techniques with appropriate modern technology and materials. Involves study visits.	Field trips required.	
262 539 การอนุรักษ์วัสดุในอาคาร 3(2-3-4) ประวัติศาสตร์และโบราณสถาน ในประเทศไทย (Conservation of Materials in Historic Buildings and Ancient Monuments in Thailand) คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างอาคารโบราณสถานในประเทศไทยในเชิงลึก และกระบวนการเสื่อมสภาพของวัสดุเหล่านี้เมื่อถูกนำมาใช้ในสภาพแวดล้อมของประเทศไทย รวมทั้งคุณสมบัติและข้อดีข้อเสียของวัสดุและวิธีการสมัยใหม่ที่จะนำมาใช้ในการอนุรักษ์วัสดุเหล่านี้ เพื่อนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการซ่อมแซมบูรณะวัสดุที่ใช้ก่อสร้างอาคารประวัติศาสตร์และโบราณสถาน	262 539 การอนุรักษ์วัสดุในโบราณ 3(2-3-4) สถานในประเทศไทย (Conservation of Materials in Ancient Monuments in Thailand) คุณสมบัติของวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้างโบราณสถานในประเทศไทย กระบวนการเสื่อมสภาพของวัสดุเมื่อถูกนำมาใช้ในสภาพแวดล้อมของประเทศไทย คุณสมบัติ ข้อดีข้อเสียของวัสดุและวิธีการที่ใช้ในการอนุรักษ์วัสดุในโบราณสถานในประเทศไทย มีการศึกษานอกสถานที่ Properties of materials used in constructing ancient monuments in Thailand; decay mechanisms of materials under local climate; properties,	1. เปลี่ยนชื่อวิชา 2. เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
ในประเทศไทยได้จริงและเหมาะสม โดยไม่เพิ่มปัญหาการผุพังหรือเป็นการทำลายวัสดุเดิมของอาคารและโบราณสถานโดยไม่เจตนา มีการศึกษานอกสถานที่ Property of materials used in construction of ancient monuments in Thailand; decay mechanism of materials under local climate; properties, advantages and disadvantages, of modern materials and technologies; appropriate interventions for conservation and preservation of materials without unintentionally causing further damage or deterioration. Involves study visits.	advantages and disadvantages of materials and techniques used to conserve materials in ancient monuments in Thailand. Field trips required.	
262 540 การปรับปรุงอาคาร 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ (Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario) แนวความคิดและการปฏิบัติการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ เพื่อค้นหากระบวนการและการสร้างแนวทางปฏิบัติในการนำอาคารประวัติศาสตร์กลับมาใช้ในบริบทใหม่ ที่ทำให้อาคารถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และอาคารมีอายุการใช้งานที่ยาวนานต่อไป ด้วยการปรับอาคารให้มีพื้นที่ใช้สอยใหม่ที่เหมาะสม โดยกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพอาคารในด้านต่างๆ เช่น รูปแบบทางสถาปัตยกรรม และที่ว่างเดิม โครงสร้างเดิม ทางเดิน และโครงสร้างความสัมพันธ์ของอาคารกับพื้นที่ เป็นต้น ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยด้านการเมือง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และปรัชญาของการอนุรักษ์อาคาร ภายใต้การพิจารณาประกอบกับนโยบายและการปฏิบัติวิชาชีพ รวมทั้งหัวข้ออื่นๆที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนาที่ยั่งยืน และการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ Theory and philosophy concerning	262 540 การปรับปรุงอาคาร 3(2-2-5) ประวัติศาสตร์ในบริบทใหม่ (Rehabilitation of Historic Buildings in New Scenario) ทฤษฎีและการปฏิบัติการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ เพื่อค้นหากระบวนการและการสร้างแนวทางปฏิบัติในการนำอาคารประวัติศาสตร์กลับมาใช้ในบริบทใหม่ ที่ทำให้อาคารถูกใช้งานอย่างมีประสิทธิภาพ และอาคารมีอายุการใช้งานที่ยาวนานต่อไป ด้วยการปรับอาคารให้มีพื้นที่ใช้สอยใหม่ที่เหมาะสม โดยกระบวนการวิเคราะห์ศักยภาพอาคารในด้านต่าง ๆ รูปแบบทางสถาปัตยกรรมและที่ว่างเดิม โครงสร้างเดิม ทางเดิน และโครงสร้างความสัมพันธ์ของอาคารกับพื้นที่ ปัจจัยด้านการเมือง สังคม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และปรัชญาของการอนุรักษ์อาคาร นโยบายและการปฏิบัติวิชาชีพ การพัฒนาที่ยั่งยืน และการนำทรัพยากรกลับมาใช้ใหม่ Concepts and practice concerning rehabilitation of historic buildings in their changed context for more effective and	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
rehabilitation of historic buildings in their changed context for more effective and efficient use to help prolong the life of buildings; analysis of architectural style, structure, circulation, and interrelationship between buildings and spaces for determining potential uses; political, social, cultural, and economic factors relating to philosophy of conservation and policies concerning conservation practices; other related issues such as sustainable development and adaptive re-use of resources.	efficient use to help prolong the life of buildings; analysis of architectural style, structure, circulation, and interrelationship between buildings and spaces for determining potential uses; political, social, cultural, and economic factors relating to philosophy of conservation and policies concerning conservation practices; sustainable development and adaptive reuse of resources.	
262 541 การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในระดับนานาชาติ (Architectural Conservation at International Level) การศึกษานอกสถานที่ด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชนในหลากหลายภูมิภาค เช่น ยุโรป อเมริกา หรือเอเชีย ผ่านการบรรยาย ทักษะศึกษา และปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ วัตถุประสงค์ Field-study concerning conservation of architecture and communities in other parts of the world, such as Europe, America and Asia through lectures, excursions, and practical undertakings. Students' performance evaluating from papers and summer training.	262 541 การศึกษาดูงานอนุรักษ์สถาปัตยกรรมในต่างประเทศ (Architectural Conservation at International Level) เงื่อนไข: นักศึกษารับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการศึกษาดูงานเอง นอกเหนือจากค่าลงทะเบียน การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชนในหลากหลายภูมิภาค ยุโรป อเมริกา หรือเอเชีย ผ่านการบรรยาย ทักษะศึกษา และปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ มีการศึกษานอกสถานที่ Field-trip concerning the conservation of architecture and communities in other parts of the world, including Europe, America and Asia through lectures, excursions, and practical undertakings. Students' performance based on the evaluating of papers and summer training. Field trips required.	1.เปลี่ยนชื่อวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา
262 431 วัฒนธรรมกับสถาปัตยกรรมไทย(3-0-6) (Culture and Thai Architecture) ปัจจัยต่างๆ ทางวัฒนธรรม ทั้งในด้านศาสนา สังคม เศรษฐกิจ การเมือง ความเป็นท้องถิ่น ที่มีผลต่อการ	262 514 วัฒนธรรมและสถาปัตยกรรม พื้นถิ่นในประเทศไทยและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Culture and Vernacular	1.รวมรายวิชา 2.เปลี่ยนชื่อวิชา 3.เปลี่ยนรหัสวิชา 4.เปลี่ยนคำอธิบาย

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
สร้างสรรค์สถาปัตยกรรมไทยตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน มีการศึกษานอกสถานที่ Various aspects relating to culture, such as religion, society, economy, politics, and local characteristics that influenced Thai architectural design from past to present. Involves study visits.	Architecture in Thailand and Southeast Asia) ความเกี่ยวเนื่องระหว่างวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรม รูปแบบทางสังคมวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมพื้นถิ่นเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดลักษณะเฉพาะในด้านชีวิตความเป็นอยู่ อาชีพ ศาสนา การตั้งถิ่นฐาน ศิลปะ รวมทั้งสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกัน ศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์และการสะท้อนกลับระหว่างสิ่งที่เป็นามธรรมและรูปธรรม ปัจจัยที่เป็นนามธรรม รูปแบบและรูปทรงสถาปัตยกรรม การจัดระเบียบพื้นที่ใช้สอย สัญลักษณ์และสิ่งประดิษฐ์พื้นบ้าน ที่ปรากฏในแต่ละท้องถิ่นทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน ความสำนึกในคุณค่าของภูมิปัญญาและงานออกแบบระดับพื้นบ้านเหล่านั้น Relations between culture and architecture; social forms, cultural and environmental factors determining the unique characteristics of everyday life, occupations, religion, human settlements, art and architecture; emphasises on the interrelationships between intangible and tangible factors-social, culture and architecture; study of forms, functions and spatial identity of vernacular architecture including symbols, folk arts and inventions in Thailand and the neighbouring countries; awareness of the value of local wisdom and folk art design.	รายวิชา 5.เปลี่ยนเป็นวิชาบังคับ
262 432 สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นไทยและ 3(3-0-6) ประเทศเพื่อนบ้าน (Vernacular Architecture in Thailand and Neighbouring Countries) วิวัฒนาการรูปแบบอาคารพื้นถิ่นในแต่ละภูมิภาคของประเทศไทยที่เป็นผลงานของช่างระดับพื้นบ้าน ซึ่งมีลักษณะเฉพาะตัว โดยการวิเคราะห์ให้เห็นถึงอิทธิพลของสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่มีผลต่อการจัดระเบียบของรูปทรงและเนื้อที่ใช้สอยภายในอาคาร เพื่อให้เกิดความสำนึกในคุณค่าของงานออกแบบระดับพื้นบ้านของไทย นอกจากนี้การศึกษายังเปรียบเทียบสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้านเพื่อให้เข้าใจผู้คนและวัฒนธรรมในภูมิภาค Vernacular architecture of various regions in Thailand; local craftsmanship, physical environment and culture that defined forms, functions and spatial identity of vernacular architecture; comparison of vernacular architecture in Thailand with those of neighbouring countries.		

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 (History of Architecture in Southeast Asia I) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนพื้นแผ่นดินใหญ่และจักรวรรดิหมู่เกาะในอินโดนีเซียระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 13 ตั้งแต่สมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดียจนถึงยุคทองของศิลปะอินเดีย สถาปัตยกรรมสมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดีย ได้แก่ สถาปัตยกรรมและศิลปะของ ผิวก (พยู) มอญ และอาระขาน สถาปัตยกรรมในอาณาจักรพุนัน เจนละ จามปา และศรีวิชัย ส่วนสถาปัตยกรรมยุคทองของอิทธิพลอินเดีย ได้แก่ สถาปัตยกรรมขวากลาง (คริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 10) สถาปัตยกรรมเขมรสมัยพระนคร (คริสต์ศตวรรษที่ 9 ถึง 12) สถาปัตยกรรมพุกาม (คริสต์ศตวรรษที่ 11 ถึง 13) และสถาปัตยกรรมจามปา (คริสต์ศตวรรษที่ 8 ถึง 11) นอกจากนั้นการศึกษายังรวมถึงศิลปะและสถาปัตยกรรมของอินเดียที่ส่งอิทธิพลต่อศิลปะและสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย Architectural history of mainland and insular Southeast Asia from 7 th to 13 th centuries, i.e. from the early period of Indian influence in art and architecture of the Pyu, Mon, Arakanese, Fu-nan, Chen-la, Champa, and Srivijaya civilizations, to the golden period of Indian influence in architecture of Central Java during the period from 7th to 10th centuries, Khmer architecture of the Angkor period from 9th to 12 th centuries, architecture of Pagan from 11th to 13th centuries, and Champa architecture from 8th to 13th centuries.	262 516 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 1 (History of Architecture in Southeast Asia I) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนพื้นแผ่นดินใหญ่และจักรวรรดิหมู่เกาะในอินโดนีเซียระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 13 ตั้งแต่สมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดียในช่วงต้น คริสตกาลจนถึงยุคทองของศิลปะอินเดีย สถาปัตยกรรมสมัยเริ่มการเผยแพร่อิทธิพลอินเดีย สถาปัตยกรรมและศิลปะของ ผิวก (พยู) มอญ และอาระขาน สถาปัตยกรรมในอาณาจักรพุนัน เจนละ จามปา และศรีวิชัย ส่วนสถาปัตยกรรมยุคทองของอิทธิพลอินเดีย สถาปัตยกรรมขวากลาง (คริสต์ศตวรรษที่ 7 ถึง 10) สถาปัตยกรรมเขมรสมัยพระนคร (คริสต์ศตวรรษที่ 9 ถึง 12) สถาปัตยกรรมพุกาม (คริสต์ศตวรรษที่ 11 ถึง 13) และสถาปัตยกรรมจามปา (คริสต์ศตวรรษที่ 8 ถึง 11) นอกจากนั้นการศึกษายังรวมถึงศิลปะและสถาปัตยกรรมของอินเดียที่ส่งอิทธิพลต่อศิลปะและสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ด้วย The architectural history of mainland and insular Southeast Asia during 7th to 13th centuries from the period of expansion of Indian culture (around the beginning of the Christian era) to the golden period of maturity of Indian Influence, the early Indianization period, for instance, architecture and art of the Pyu, Mon, and Arakanese and that of Fu-nan, Chen-la, Champa, and Srivijaya, the period of the maturity of Indian influence, for example, architecture in the Central Javanese period (7th to 10th centuries); Khmer architecture of the Angkor period (9th to 12th	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนเป็นวิชาบังคับ 3.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	centuries); Pagan architecture (11th to 13th centuries); and Champa architecture (8th to 11th centuries). As well as the architecture and art of India influenced that in Southeast Asia.	
262 543 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 (History of Architecture in Southeast Asia II) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 20 สมัยการสะท้อนความเป็นท้องถิ่นจนถึงยุคอาณานิคมของตะวันตก ได้แก่ สถาปัตยกรรมในชาวตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 16 สถาปัตยกรรมในกัมพูชาและพม่าเมื่ออาณาจักรเขมรและพุกามล่มสลายในคริสต์ศตวรรษที่ 13 สถาปัตยกรรมจามปาตอนปลาย สถาปัตยกรรมในประเทศไทยที่อาณาจักรต่างๆเริ่มก่อตั้งและมีบทบาทขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 และที่ได้รับอิทธิพลพระพุทธศาสนาเถรวาทจากศรีลังกา รวมทั้งสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลศาสนาอิสลามในมาเลเซียและอินโดนีเซีย และสถาปัตยกรรมที่มีอิทธิพลตะวันตกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Architectural history of mainland and insular Southeast Asia from 10th to 20th century A.D.; local style architecture of Eastern Java during 10th century, Cambodia, Burma and Thailand in 13th century, and Vietnam in 14th century; architecture of the colonial period; Buddhist architecture with Sinhalese influence, architecture with Islamic influence in Indonesia and the Malay Peninsula, and architecture with Western influence in Southeast Asia.	262 542 ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม 3(3-0-6) เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ 2 (History of Architecture in Southeast Asia II) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้บนผืนแผ่นดินใหญ่และจักรวรรดิหมู่เกาะในอินโดนีเซียตั้งแต่คริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 20 สมัยการสะท้อนความเป็นสถาปัตยกรรมท้องถิ่นจนถึงสถาปัตยกรรมแบบโคโลเนียล ได้แก่ สถาปัตยกรรมในชาวตะวันออกเฉียงใต้ระหว่างคริสต์ศตวรรษที่ 10 ถึง 16 สถาปัตยกรรมในกัมพูชาและพม่าหลังจากอาณาจักรเขมรและพุกามล่มสลายในคริสต์ศตวรรษที่ 13 สถาปัตยกรรมจามปาตอนปลาย สถาปัตยกรรมในประเทศไทยที่รัฐและอาณาจักรเริ่มก่อตั้งและมีบทบาทขึ้นในคริสต์ศตวรรษที่ 13 พุทธสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลพระพุทธศาสนาเถรวาทจากศรีลังกา รวมทั้งสถาปัตยกรรมที่ได้รับอิทธิพลศาสนาอิสลามในมาเลเซียและอินโดนีเซีย และสถาปัตยกรรมที่มีอิทธิพลตะวันตกในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ Architectural history of mainland Southeast Asia and insular Indonesia from the 10th to the 20th century A.D., reflection periods of local to colonial architecture, for example, architecture in Eastern Java during the 10th to the 16th centuries; architecture in Cambodia and Burma after the collapse of Angkor and Pagan empires in the 13th century; Champa architecture in the late period;	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	architecture of states and kingdom emerged in Thailand in the 13th century; Buddhist architecture with Sinhalese influence; architecture with Islamic influence in Indonesia and the Malay Peninsula; and architecture with Western influence in Southeast Asia.	
262 544 ศาสนา ความเชื่อ และ 3(3-0-6) วัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Influence of Religion, Beliefs, and Culture on Architecture in Southeast Asia) การศึกษาศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เพื่อสร้างความเข้าใจสถาปัตยกรรมในภูมิภาค เนื่องจากสถาปัตยกรรมเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม พื้นที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไม่ว่าจะใช้เพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมหรือเพื่อเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาหรือความเชื่อล้วนสะท้อนโลกทัศน์ของผู้สร้างและผู้อยู่อาศัย ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมทั้งที่เป็นของดั้งเดิมในภูมิภาคและที่รับอิทธิพลจากภายนอก การศึกษาแบ่งอธิบายเป็นระบบทางสังคม ระบบความเชื่อและศาสนา รวมไปถึงแนวความคิดเรื่องน้ำ ภูเขา จักรวาล และสมมุติเทพ Religion, beliefs, and culture in Southeast Asia that influenced architectural designs in the region; symbolic religious spaces and spaces for social interactions reflecting worldviews of their builders and inhabitants; local traditions and foreign influences; social systems; beliefs and religious systems; and cosmological concept of water, mountain, and divinities.	262 543 ศาสนา ความเชื่อ และ 3(3-0-6) วัฒนธรรมที่ส่งผลต่อสถาปัตยกรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Religions, Beliefs, and Culture influenced on Architecture in Southeast Asia) ศึกษา ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่มีอิทธิพลต่อการออกแบบสถาปัตยกรรมในภูมิภาค เนื่องจากสถาปัตยกรรมเป็นส่วนหนึ่งของระบบวัฒนธรรม พื้นที่ว่างในงานสถาปัตยกรรมไม่ว่าจะใช้เพื่อเป็นสัญลักษณ์ทางศาสนาหรือความเชื่อหรือเพื่อการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมล้วนสะท้อนโลกทัศน์ของผู้สร้างและผู้อยู่อาศัย ศาสนา ความเชื่อ และวัฒนธรรมทั้งที่เป็นของดั้งเดิมในภูมิภาคและที่รับอิทธิพลจากภายนอก ระบบทางสังคม ระบบความเชื่อและศาสนา รวมไปถึงแนวความคิดเรื่อง น้ำ ภูเขา จักรวาล และสมมุติเทพ Study of religions, beliefs, and culture in Southeast Asia that influence architectural designs in the region. Architecture as a cultural system; symbolic religious spaces and spaces for social interactions reflecting worldviews of their builders and inhabitants, local traditions and foreign influences, social systems, beliefs and religious systems, and cosmological concepts of water, mountain, and	1.เปลี่ยนรหัสวิชา 2.เปลี่ยนชื่อรายวิชา 3.เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	divinities.	
262 545 มานุษยวิทยาในสถาปัตยกรรม 3(3-0-6) เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Anthropology in Architecture of Southeast Asia) สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นอาคารบ้านเรือน ศาสนสถาน อันหลากหลายในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในแง่ มานุษยวิทยา การเกิดขึ้นของรูปทรงทาง สถาปัตยกรรม โครงสร้าง องค์ประกอบต่างๆทาง สถาปัตยกรรมและการใช้พื้นที่ ซึ่งสะท้อน วัฒนธรรม ระบบสังคม ระบบสัญลักษณ์และความ เชื่อ รวมทั้งสิ่งแวดล้อม ซึ่งความหลากหลายทาง นามธรรมเหล่านี้เป็นเหตุสำคัญอันหนึ่งที่ทำให้เกิด เอกลักษณะทางสถาปัตยกรรมที่แตกต่างกันในแต่ละ ชาติพันธุ์หรือกลุ่มคน มีการศึกษานอกสถานที่ Anthropological aspects concerning traditional houses, buildings, and places of worship in Southeast Asia; architectural characteristics of space, form, structure, and ornaments; influencing factors such as local culture, social system, beliefs and symbolic systems reflected in the identity of various vernacular architecture of different ethnic groups. Involves study visits.	-	ยกเลิก
-	262 544 การวิจัยและการเผยแพร่ 3(3-0-6) ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม (Research and Dissemination of Architectural History) แนวทางที่เป็นไปได้ในการวิจัย ประยุกต์ใช้ และ เผยแพร่ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม ที่ นอกเหนือไปจากแบบแผนทางวิชาการ	เพิ่มรายวิชา

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
	Possibilities of various ways in which architectural history may be researched, applied and disseminated outside the conventional academic research.	

(4) หมวดวิทยานิพนธ์

หลักสูตรเดิม	หลักสูตรปรับปรุง	หมายเหตุ
262 520 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต (Thesis) โครงการเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาตามกลุ่มวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน และสถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยต้องได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการวิทยานิพนธ์ Individual undertaking in research project on topic approved by thesis committee concerning either history of architecture, architecture and urban conservation, or architecture of Southeast Asia, according to set research methodology.	262 520 วิทยานิพนธ์ มีค่าเทียบเท่า 12 หน่วยกิต (Thesis) เงื่อนไข: นักศึกษาต้องผ่านวิชาบังคับ 21 หน่วยกิต โครงการเฉพาะบุคคลที่มีเนื้อหาตามกลุ่มวิชาเลือกที่กำหนดไว้ในหลักสูตร คือ ประวัติศาสตร์สถาปัตยกรรม การอนุรักษ์สถาปัตยกรรมและชุมชน และสถาปัตยกรรมเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ภายใต้การควบคุมของอาจารย์ที่ปรึกษา Individual undertaking in research project on topic supervised by thesis adviser concerning either history of architecture, architecture and urban conservation, or architecture of Southeast Asia under the supervision of a thesis supervisor.	เปลี่ยนคำอธิบายรายวิชา